

SERVEIS CULTURALS

c/ Misser Rufet núm. 2, 2n 1a.

TEL. 93 817 28 68

FAX. 93 819 94 42

08720 Vilafranca del Penedès

triade@cdlcat.ictnet.es

CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS. MUNICIPI D'OLÈRDOLA (ALT Penedès).

NOVEMBRE 2005

AUTORS

Equip tècnic de TRÍADE SCP:

Jordi Farré Huguet (arqueòleg).

Josep Anton Pérez Arriaga (geògraf)

En col·laboració amb l'equip director del PGOU d'Olèrdola:

Joan Antoni Paez i Berga (arquitecte BCN. SL.)

Camil Queraltó Ventura (arquitecte).

ÍNDEX

1. PRESENTACIÓ. Pàg. 2

2. COMENTARIS DELS CAMPS DE LA FITXA. Pàg. 4

3. LA LLEI DEL PATRIMONI CULTURAL CATALÀ. Pàg. 8

4. NOTA SOBRE LA NORMATIVA URBANÍSTICA APLICABLE ALS ELEMENTS DEL CATÀLEG DE PATRIMONI. Pàg. 10

EL CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS D'OLÈRDOLA.

1. PRESENTACIÓ

Aquest catàleg de béns patrimonials ha estat realitzat per l'equip tècnic de Tríade scp. format pel Sr. Jordi Farré Huguet (arqueòleg) i el Sr. Josep Anton Pérez Arriaga (geògraf), en col·laboració amb l'equip director del PGOU d'Olèrdola format pel Sr. Joan Antoni Paez i Berga (arquitecte BCN. SL.) i el Sr. Camil Queraltó Ventura (arquitecte).

El període de recollida de dades de camp es va a portar a terme entre els mesos de maig i juny de 2005

La presentació del treball és en suport paper i informàtic (CD amb arxiu d'Acces – base de dades - versió 2000).

El Catàleg ha suposat un recull sistemàtic del patrimoni immoble municipal. No obstant això, no s'ha de concebre com un document definitiu i absolut, sinó com una base de dades bàsica i imprescindible que permeti la gestió integral del patrimoni : la recerca i la documentació, la conservació i la restitució, i la seva difusió.

El Catàleg per tant, ha de ser una eina que pugui créixer i modificar-se. Els avenços en l'estat del coneixement dels elements patrimonials coneguts, la incorporació de nous elements no detectats o les noves aportacions derivades d'un canvi de criteri per assolir nous objectius, permetran que el Catàleg sigui una eina bàsica i eficaç per la conservació del patrimoni municipal.

El Catàleg de béns protegits d'Olèrdola és fruit del desenvolupament d'un inventari de patrimoni anterior, realitzat per Tríade scp segons el programa d'elaboració d'inventaris de patrimoni municipals portats a terme per l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. Els criteris bàsics i les prescripcions tècniques per a la realització del Catàleg coincideixen, en part, amb la filosofia d'aquell programa.

La metodologia del treball que s'ha utilitzat per tal de realitzar el Catàleg ha estat la següent:

El punt de partida va ser l'*Inventari del Patrimoni cultural i natural 'Olèrdola*, al·ludit anteriorment. L'equip director del PGOU va determinar el llistat d'elements que conformarien el Catàleg. Aquest equip ha treballat coordinadament amb el nostre per tal de resoldre els inconvenients normals que apareixen en aquests tipus d'estudi i per definir el model més adequat de Catàleg de patrimoni adaptat a la realitat d'Olèrdola.

El pas següent foren les sortides de camp destinades a conèixer de primera mà l'estat i les característiques actuals dels elements recollits. Per assolir aquesta tasca, l'Ajuntament d'Olèrdola va adreçar una carta als propietaris dels immobles catalogats per informar-los del tema. Les visites es van realitzar prèvia cita telefònica.

A partir d'aquest moment, vàrem començar amb les sortides al camp per zones, modificant sobre la marxa la informació quan s'esqueia i ampliant-la amb nous detalls tècnics, tal i com exigeix el Catàleg.

Una reunió amb l'equip director del PGOU va servir per posar en comú la informació que definitivament inclouria el Catàleg, així com les determinacions normatives per a cadascuna de les zones que recull el nou PGOU.

Per últim quedava la feina del traspàs d'informació a la base de dades informàtica i la redacció de cadascuna de les fitxes amb tot el volum d'informació obtingut de les fonts esmentades.

2. COMENTARIS DELS CAMPS DE LA FITXA

Cadascuna de les fitxes que formen el Catàleg de patrimoni recull la següent informació articulada en els camps definits a continuació:

Núm. Fitxa Número de cada fitxa (aleatori), de l'1 en endavant. L'ordre no és important, no determina cap jerarquia ni tipologia.

Codi Número de dos dígitos corresponent al subàmbit de la tipologia d'elements segons els criteris establerts per l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. Són els següents:

AMBIT	CODI / TIPOLOGIA
1.-Patrimoni immoble	1.1.-Edificis 1.2.-Conjunts arquitectònics 1.3.-Elements arquitectònics. 1.4.- Jaciments arqueològics

Àmbit Patrimoni immoble.

Denominació Nom propi del bé. Els elements s'han denominat pel nom més conegut, més comunament emprat. S'han conservat els noms ja establerts en la bibliografia o en els inventaris previs (com els de la Generalitat). Si hi ha dos noms o més s'han posat tots, posant en primer lloc el principal o més habitual.

Ubicació Descripció física i geogràfica del lloc on s'ubica el bé, a partir de dades topogràfiques, cardinals, distàncies. Es tracta d'indicar el lloc (històric, geogràfic) dins del terme on es situa el bé.

Lloc /adreça Quan existeix: nom del carrer o lloc concret, número, codi postal.

UTM Situació geogràfica en coordenades UTM.

Altitud Altitud (aprox.) en metres sobre el nivell del mar (snm).

<u>Accés</u>	Les opcions d'aquest camp són cinc: fàcil, difícil, obert, restringit, sense accés. S'entén com a "accés" la possibilitat d'arribar fàcilment al bé, no a "accedir-hi" a l'interior.
<u>Titularitat</u>	Propietat. Dues opcions: "Pública" o "Privada".
<u>Propietari i Adreça</u>	Quan es sap, s'indica el nom, i si es possible, l'adreça del propietari.
<u>Tipologia</u>	Nom corresponent al codi, que es refereix al subàmbit de la tipologia d'elements. Apareix automàticament d'acord amb el codi entrat. 1.1.-Edificis 1.2.-Conjunts arquitectònics 1.3.-Elements arquitectònics. 1.4.- Jaciments arqueològics
<u>Ús Actual</u>	Indica l'ús.
<u>Descripció</u>	Text detallat sobre les característiques físiques del bé. Descriu els aspectes arquitectònics i artístics dels béns immobles, amb detall dels components que el fan singular.
<u>Determinacions normatives i categories de protecció</u>	Aquest camp recull la classificació del sòl: urbà, urbanitzable o no urbanitzable; la qualificació urbanística: zonificació segons el PGOU; les determinacions normatives o normes específiques, lligat al grau de protecció (delimitació de l'entorn de protecció) i finalment; la categoria de protecció del diferents elements que componen el bé.
<u>Estat Conservació</u>	Tres opcions: "Bo" "Regular" i "Dolent".

<u>Protecció</u>	Quatre opcions: inexistent, legal, física i legal, i física. Si el bé està protegit per algun mecanisme jurídic o administratiu, posa “legal” i especifica la figura emprada en el requadre (o camp) següent. Si el bé no està afectat per cap figura de protecció legal, posa “inexistent”. La opció “física” es reserva per als casos molt evidents en que el bé estigui protegit de forma fefaent (p.e. un jaciment tancat; un museu o edifici amb alarmes; una vigilància jurada...). Segon requadre (o següent camp): posa la referència legal de protecció de forma molt breu: BCIN, BCIL, EPA, Bé catalogat, Pla General, Pla Especial, ... i el número de registre i any.
<u>N. Inventari Generalitat</u>	Indica si el bé està donat d'alta als inventaris de la Generalitat de Catalunya (de Patrimoni Arquitectònic, Cartes Arqueològiques, etc...), i especifica a quin i el número.
<u>Autor</u>	L'arquitecte, si es coneix.
<u>Any</u>	Any de realització de l'immoble.
<u>Estil, època</u>	Indistintament, emprem termes d'estil, artístics o bé temporals per aproximar-nos a la cronologia. Exemples: neolític, bronze mig, ibèric, romà, romà baiximperial, altmedieval, romànic, gòtic, renaixentista, baixmedieval, barroc, modernista, noucentista, eclèctic,...
<u>Segle</u>	Segle de realització del bé.
<u>Fitxes associades</u>	El número o números d'altres fitxes de béns o elements relacionats (per proximitat física, per que formen part d'un mateix immoble o d'un mateix conjunt, etc).
<u>Informació històrica</u>	Informacions històriques relacionades amb el bé, de manera resumida.
<u>Bibliografia</u>	Referències bibliogràfiques que s'han utilitzat per elaborar la fitxa o que fan al·lusió directa al bé.

<u>Referència cartogràfica</u>	Referències a la cartografia emprada.
<u>Autor Fitxa</u>	Nom de l'equip responsable de l'elaboració de la fitxa.
<u>Data reg.</u>	Data de confecció de la fitxa.
<u>Data mod.</u>	Data de modificació de la fitxa - si en el futur, amb posterioritat al lliurament del Catàleg, s'ha de fer – .
<u>Mapa</u>	Planimetria parcial del terme amb la ubicació del bé descrit.
<u>Fotografies</u>	Un màxim de tres fotografies del bé.

3. LA LLEI DEL PATRIMONI CULTURAL CATALÀ.

La Llei 9/1993 de 30 de setembre (DOGC núm. 1807, d'11 d'octubre de 1993) regula la protecció, la conservació, l'acreixement, la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural català.

El títol I de la llei defineix les categories de protecció del patrimoni cultural. El capítol I d'aquest títol defineix els *Béns culturals d'interès nacional (BCIN)*, la categoria de protecció de major rang, que es correspon amb la de *béns d'interès cultural (BIC)* definida per la Llei 16/1985, del 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

Article 7: "Els béns més rellevants del patrimoni cultural català, tant mobles com immobles, han d'ésser declarats d'interès nacional".

El mateix article 7 de la Llei 9/1993 de patrimoni català classifica els béns immobles en: monument històric, conjunt històric, jardí històric, lloc històric, zona d'interès etnològic, zona arqueològica o zona paleontològica.

⇒ El Catàleg de patrimoni immoble d'Olèrdola recull els següents béns culturals d'interès nacional:

Núm. de fitxa del Catàleg, nom del bé i nombre de registre com a BCIN:

- 1. Torre de Moja: BCIN R-I-51-5564**
- 2. Església de Sant Miquel: BCIN R-I-51-0426.**
- 3. Ruïnes d'Olèrdola: BCIN R-I-51-0012**
- 5. Capella del Sant Sepulcre: BCIN R-I-51-3941**
- 6. Torre de Viladellops: BCIN R-I-51-5566**
- 11. Abric de Can Ximet: BCIN R-I-55-0327**
- 12. Cova de Segarrulls / Cova de les pintures: BCIN R-I-55-0328**
- 13. Abric de Can Castellví: BCIN R-I-55-0325**
- 58. El Castellot de la Barquera: BCIN R-I-51-5565**

La Llei 9/1993 del Patrimoni Cultural Català (capítol II del Títol I) crea una segona esfera de protecció dels béns del patrimoni cultural de menor rellevància, els béns catalogats, els instruments de protecció i de control dels quals recauen principalment en els municipis.

Article 17: "La catalogació de béns immobles s'efectua mitjançant l'ur declaració com a béns culturals d'interès local (BCIL). La competència per a la declaració de béns culturals d'interès local correspon al ple de l'ajuntament, en els municipis de més de cinc mil habitants, i al ple del consell comarcal, en els municipis de fins a cinc mil habitants. La declaració s'ha de dur a terme amb la tramitació prèvia de l'expedient administratiu corresponent, en el qual ha de constar l'informe favorable d'un tècnic en patrimoni cultural".

Cal citar en aquest punt que “ *tota catalogació de béns immobles ha de contenir els jaciments arqueològics del terme municipal que han estat declarats espais de protecció arqueològica*”. Aquesta última categoria és exclusiva pels espais arqueològics i a la llei apareix definida a l'article 49. “*Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura*”.

La disposició addicional 1.1 de la Llei 9/1993 diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local.

Hi ha dos plans urbanístics del municipi d'Olèrdola anteriors a la llei 9/93 que contenen catàleg o inventari de patrimoni arquitectònic i arqueològic i, per tant, béns que s'han de considerar BCIL.

Concretament, el Pla d'Ordenació municipal d'Olèrdola (11-05-1983) que en l'annex del catàleg del patrimoni enumera els següents elements:

Castell d'Olèrdola i Talaia Romana

Església de Sant Miquel

Torre de Viladellops

Torre de Moja

Castellot de la Barquera

Capella del Sant Sepulcre

Capella de Sant Esteve de Moja

Cases de Ferran

Església de Sant Pere Molanta

Masia de Porroig

Església parroquial de Sant Miquel d'Olèrdola

Sindicat Agrícola de Moja.

Caves Hill

El Pla especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola (1992), a l'annex 1, relatiu a l'inventari del patrimoni arquitectònic i arqueològic, a més de Béns d'Interès Cultural (BCIN), es relacionen el següents jaciments arqueològics:

Les Planes

Cova de la Plana Rodona

Abric del Cementiri

Abrics de Segarrulls / Abric sota roca

Taller de Fontanilles

Abrics de la Font de l'Ametlló
Font d l'ametlló

Els elements d'aquests llistat que no són BCIN, passen a tenir consideració de BCIL.

4. NOTA SOBRE LA NORMATIVA URBANÍSTICA APLICABLE ALS ELEMENTS DEL CATÀLEG DE PATRIMONI.

La normativa aplicable a cada element del catàleg serà la corresponent a la zona urbanística amb les determinacions particulars derivades de la fitxa i el nivell de protecció assenyalat. Si s'escau, també s'haurà d'observar la normativa relacionada amb l'inventari de masies i edificacions rurals.

**CATÀLEG DE PATRIMONI D'OLÈRDOLA.
LLISTAT**

Codi	Núm. fitxa	Denominació	Tipologia
1.1.	1	Torre de Moja	Edifici
1.1.	2	Església de Sant Miquel	Edifici
1.1.	3	Ruïnes d'Olèrdola	Edifici
1.4.	4	Les Carreteres	Jaciment
1.1.	5	Capella del Sant Sepulcre	Edifici
1.1.	6	Torre de Viladellops	Edifici
1.4.	7	Pujolet de Moja	Jaciment
1.4.	8	Camí de Cal Piques	Jaciment
1.4.	9	Forat del Pont /Forat Rodó	Jaciment
1.4.	10	Mas Rabassa	Jaciment
1.4.	11	Abric de Cal Ximet	Jaciment
1.4.	12	Cova de Segarrulls / Cova de les Pintures	Jaciment
1.4.	13	Abric de Can Castellví	Jaciment
1.1.	14	Masia Torre Blanca	Edifici
1.1.	15	Molí d'en Coll	Edifici
1.1.	16	Església de Sant Pere Molanta	Edifici
1.1.	17	Església Parroquial de Sant Jaume de Moja	Edifici
1.1.	18	Casa de Francesc Tort / Cal Barber	Edifici
1.1.	19	Capella de Sant Cugat de Moja / Sant Esteve	Edifici
1.1.	20	Casa Batlle	Edifici
1.1.	21	Caves Hill	Edifici
1.1.	22	Masia de l'Hostal Nou	Edifici
1.1.	23	Sindicat Agrícola de Maja	Edifici
1.1.	24	Masia Porroig	Edifici
1.1.	25	Masia de Cal Bertranet	Edifici
1.1.	26	Can Torres de la Font Tallada	Edifici
1.1.	27	Can Torrents de Ferran	Edifici
1.1.	28	Cal Sadurní	Edifici
1.1.	29	Església Parroquial de Sant Miquel d'Olèrdola	Edifici

Codi	Núm. fitxa	Denominació	Tipologia
1.1.	30	Església de Sant Joan de Viladellops	Edifici
1.2.	31	Cases de Ferran	Conjunt arquitectònic
1.1.	32	Masia de Can Castellví	Edifici
1.2.	33	Centre de Viladellops	Conjunt arquitectònic
1.2.	34	Casa del Sepulcre	Conjunt arquitectònic
1.3.	35	Barraca del Camí de Viladellops 1	Element arquitectònic
1.3.	36	Barraca de les Foses	Element arquitectònic
1.3.	37	Barraca de la carretera de Vilafranca	Element arquitectònic
1.3.	38	Barraca i pedrera de l'Arboçar	Element arquitectònic
1.3.	39	Barraca del fondo de la Seguera-II	Element arquitectònic
1.3.	40	Barraca del camp del Nis	Element arquitectònic
1.3.	41	Barraca del camí de Viladellops-II	Element arquitectònic
1.3.	42	Barraca II de la Ruta del Vi	Element arquitectònic
1.3.	43	Barraca I de la Ruta del Vi	Element arquitectònic
1.4.	44	Cova de la Plana Rodona	Jaciment
1.4.	45	Sant Joan de Viladellops	Jaciment
1.4.	46	Villa Concha	Jaciment
1.4.	47	Bosc de Can Castellví	Jaciment
1.4.	48	Camí de Penafel / Penyafel	Jaciment
1.4.	49	Pous Ibèrics de Moja	Jaciment
1.4.	50	Abrig del Cementiri	Jaciment
1.4.	51	Abric de Segarrulls / Abric sota la roca	Jaciment
1.4.	52	Abric de la Font de l'Ametlló	Jaciment
1.4.	53	Les Planes	Jaciment
1.4.	54	Cal Maiol	Jaciment
1.4.	55	Taller de Fontanilles	Jaciment
1.4.	56	Cova de Cal Bertranet	Jaciment
1.4.	57	Vil·la Maimona / El Serral	Jaciment
1.4.	58	El Castello de la Barquera	Jaciment
1.4.	59	La Torrota de Mas Pujó / Can Torrents / Caseriu de Ferran	Jaciment
1.4.	60	Can Torres / L'Olivera	Jaciment
1.4.	61	Vinya del Ticó / Can Torres	Jaciment
1.4.	62	Font de l'Ametlló	Jaciment
1.4.	63	Pou nou / Polígon Ind. de Sant Pere Molanta	Jaciment

Codi	Núm. fitxa	Denominació	Tipologia
1.4.	64	Cova del Pi	Jaciment
1.4.	65	Taller dels Forats de la Fita	Jaciment
1.4.	66	Camí de la Casa Nova	Jaciment
1.4.	67	Hostal Nou	Jaciment
1.4.	68	Balma dels Masets	Jaciment

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 1

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	TORRE DE MOJA				
Ubicació:	Al centre del municipi de Moja				
Lloc/adreça:					
UTM x:	390479	y:	4576010	Altitud:	230 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	pública	Propietari:	Ajuntament d'Olèrdola		
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	en desús		
Descripció:	Torre circular de 5,15 m de diàmetre intern i un gruix de les parets d'1,85 m a nivell de la porta. L'alçada total de l'edifici és de 14 m des del sòl exterior fins al terrat. L'interior resta dividit en dos grans compartiments. La porta, orientada a l'oest, fa 80 cm d'ample per 130 cm d'alt. És acabada per un arc de mig punt, format per 9 dovelles i uns muntants monolítics de pedra escairada. Les parets són fetes de pedres poc treballades, però col·locades en filades i unides amb morter de calç. Els murs eren arrebossats a l'exterior.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ. ZONA DE NUCLI ANTIC (CLAU 1). DECLARADA BCIN. La torre de Moja forma part de la xarxa de fortificacions medievals que van caracteritzar el territori de l'actual Penedès, aquesta vinculada amb el conjunt històric d'Olèrdola. Actualment les restes visibles són tan escasses, que només un estudi realitzat amb metodologia arqueològica podria aportar informació del que va ser la fortalesa. El grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei. Article 35 Criteris d'intervenció: -1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que				

Fitxa 1

l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació. Les canals de desguàs de la coberta han de ser substituïdes i eliminades de la part externa de la torre. De la mateixa manera els elements fets amb totxo i les reparacions amb ciment porland han de ser substituïdes per materials més adients: morter de calç i pedra. Els edificis de planta baixa adossats a la muralla han de ser demolits per a la millor interpretació històrica i una millor integració de l'edifici a l'entorn urbà.

El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

Estat conservació: Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

Nº Inventari Generalitat:

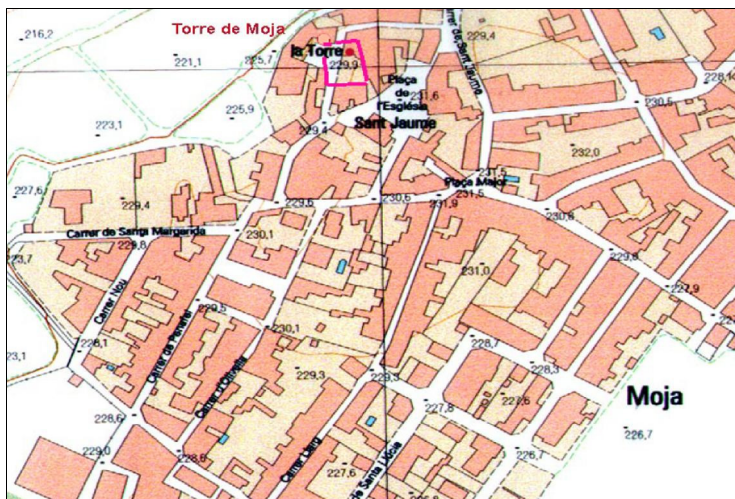
Autor: **Any:** **Segle:** **Estil, època:**

Fitxes associades:

Inf. històrica: El lloc de Moja s'esmenta ja l'any 981, en la venda de terra i vinya, feta per Banzi i altres homes a Guislamany. En el testament d'Aldabert, fill de vescomte de Barcelona, del 1010, es donà l'alou de Moja al monestir de Sant Cugat del Vallès. Aquest fet comportà que el germà d'Aldabert, Geribert de Subirats, no acceptés la donació de la torre de Moja al monestir. Això motivà la intervenció del comte de Barcelona, el qual l'any 1013 va reconèixer que la torre pertanyia al monestir de Sant Cugat, com també el seu terme i les seves pertinences. Sant Cugat va augmentar gradualment les propietats a Moja. El 1109 el comte Ramon Berenguer III va donar al monestir vallesenc i la ferreria que tenia a Moja. El monestir cedí la custòdia del lloc a diferents famílies. Així, el 1114 l'abat de Sant Cugat establí a Bernat i a Sicars els feus d'Arnau, pare de l'esmentat Bernat, i els encomanà la batllia de Moja amb la torre que havien de reconstruir. La torre potser havia estat destruïda en les ràtzies almoràvits del començament del segle XII. Pocs anys després, el 1187, Sant Cugat encomanà a Guerau de Mogà la fortalesa i la batllia de la quadra de Moja. Al ssegle XVII, el domini útil de la quadra de Moja, el tenia la família Copons, Ramon de Copons i de Grimau, senyor de la torre de Moja, que va rebre l'any 1702 el títol de marquès de Moja. En època recent, s'hi construïren dos pisos embigats, s'hi arreglà la teula i s'hi feren uns merlets de totxo. La Torre de Moja és BCIN en virtut del decret de castells de 22.4.1949

Bibliografia: A.A.V.V (1992). Catalunya Romànica. El Penedès. L'Anoia. Enciclopèdia Catalana, Barcelona. CRUAÑES, E. (1980), Esglésies romàniques del Penedès. Museu de Vilafranca. Vilafranca del Penedès. CATALÀ ROCA, P. (1971). Els castells catalans. Rafael Dalmau, vol.III. Barcelona. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa: **Data reg.:** **Data mod.:**

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 2

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	ESGLÉSIA DE SANT MIQUEL				
Ubicació:	Sobre la cinglera de llevant de la muntanya d'Olèrdola.				
Lloc/adreça:	Castell d'Olèrdola s/n. 08734 Olèrdola				
UTM x:	392052	y:	4573348	Altitud:	340 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	pública	Propietari:	Museu d'Arqueologia de Catalunya (Generalitat de Catalunya)		
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	Forma part del parc arqueològic. Activitats culturals i cerimònies esporàdicament.		
Descripció:	Situats al mateix indret, són dos els temples cristians que han arribat als nostres dies limitats per un baluard de poca alçada. Del primer temple, d'estil preromànic, es conserva l'absis, l'arc de ferradura que separava l'altar de la nau i part de la paret nord de l'única nau, avui desapareguda. Es tracta d'una església de dimensions reduïdes. La llargada total del temple es calcula entre els 12 i 14 m i l'amplada entorn els 5 m. La paret de la nau, de la qual es conserva l'arrencament del mur nord i la paret est, compartida amb la capçalera, és feta de carreus molt regulars, lligats amb morter, a la meitat inferior, mentre que la part superior és d'obra més irregular. L'amplada és de 50 cm. L'absis, de forma quadrangular exteriorment i semicircular a l'interior, està cobert amb una volta de quart d'esfera i per una teulada de lloses a doble vessant. Dues finestres estretes, d'esqueixada senzilla, donen llum a l'interior i s'obren a l'est i al sud (aquesta darrera tapiada per la construcció romànica), seguint la trajectòria solar. L'aparell de l'absis és igual al descrit per la nau, tot i que els carreus no són tan ben escairats. L'arc de ferradura és l'element arquitectònic més destacable, format per petites dovelles desiguals disposades radialment i sustentades per dues impostes en cavet. L'església romànica que es bastí a finals del segle X, cavalca sobre el mur meridional de la capella antiga. El primer temple romànic tenia les mateixes mesures que l'actual edifici, encara que de menor alçada (26 m de llargada per 8 m d'amplada). La façana principal presenta una porta dovellada característica de l'estil romànic avançat a la Catalunya meridional (inicis del segle XII). La part superior està formada per un arc de mig punt de grans dovelles ben treballades emmarcades per una motllura, la superior a manera de guardapols. L'arc dovellat està sostingut per dues impostes que reposen sobre els muntants decorats amb un doble solc semicircular i assentats sobre bases. Sobre la porta es troba la finestra doblada. Una columna amb capitell, d'una sola peça i utilitzada com a mainell a l'esmentada finestra, és un dels pocs elements escultòrics de la sòbria edificació romànica. La factura és tosca, d'aspecte arcaïtzant i difícil de catalogar estilísticament. A la façana meridional destaca la porta tapiada, un portal de dovelles petites regulars que formen un arc de mig punt. A la dreta s'observa una altra porta, de factura més tosca i també tapiada. En aquesta façana s'aprecien també				

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

els forats que serviren per fixar la bastida, més nombrosos sota el cimbori i l'absis. Als dos extrems del mur s'hi situen dues finestres d'una sola esqueixada. Uns grafits (dues creus i un rellotge de sol estilitzat) estan esculpits sobre els carreus de l'angle sud-oest. L'absis és de planta rectangular i sense ornamentació exterior (5,5 x 5 m), segueix un eix lleugerament desviat respecte a la nau. La coberta és de morter de calç amb petites pedres col·locades aleatòriament. Dues finestres permeten l'il·luminació. El cimbori presenta una forma externa octogonal que descansa sobre un basament quadrangular. Els seus murs són de carreus ben escairats, disposats en filades regulars. La coberta és a vuit vessants amb lloses de pedra, ben conservada i lleugerament malmesa per l'espadanya. El campanar d'espadanya va ser aixecat sobre el cimbori. L'estructura, d'una sola paret, és senzilla, i presenta dues obertures, acabades amb un arc de mig punt coronades amb una teulada de doble vessant decorada amb motllures. A l'interior de l'església, l'única nau rectangular està coberta per una volta de canó de mig punt que és sustentada per arcs. Les impostes de les quals arrenquen aquests arcs estan bisellades i els pilars que els aguanten són de carreus regulars i ben ajustats entre ells. L'aparell, de petit carreus, és més regular que el de l'exterior. Els pilars delimiten, lateralment, sis capelles petites. La cúpula del cimbori és de forma semiesfèrica i sostinguda per quatre trompes en cada un dels angles i il·luminada per dues finestres. L'absis i la nau estan separats per un doble arc, el primer amb impostes. A la paret de darrera de l'altar s'observen tres tipus diferents d'obra.

A l'entorn de l'església hi ha localitzada una necròpoli alt-medieval. Les sepultures presenten la forma estilitzada del cos humà (forma antropomorfa) i estan excavades a la roca. Les tombes estan orientades amb els peus a l'est (entre 200° i 235°).

SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARADA BCIN.

L'església de Sant Miquel és un element arquitectònic únic dins d'un Conjunt Monumental singular des del punt de vista arquitectònic, arqueològic i històric en general. Esta catalogat amb la màxima figura jurídica que preveu la llei del patrimoni català (BCIN) i per tant queda sotmès al que la llei determina per aquesta figura. A més, cal citar que el Conjunt Monumental d'Olèrdola està situat el centre de l'espai natural protegit d'Olèrdola, i per tant, queda afectat també pel Pla especial d'ordenació del Parc d'Olèrdola de 1992, modificat l'any 1997.

Aquest element té una categoria de protecció de manteniment pel que respecte a la seva volumetria original, les façanes també tenen la mateixa protecció, exceptuant un element material concret, el ciment utilitzat en les restauracions de la primera meitat del segle XX, que es pot substituir.

L'interior té una categoria de respecte dels elements arquitectònics, però la textura (parets enguixades) i el color poden ser substituir per tal d'apropar-se a l'harmonia del conjunt medieval en què es contextualitza l'edifici.

L'entorn de protecció s'estén fins al límit natural del Conjunt Monumental, marcat per les restes de les muralles romana i medieval i pels penyasegats naturals de pedra calcària que tanquen la plataforma rocosa. Qualsevol alteració suposaria un impacte no només a la torre i al castell sinó a tot el conjunt monumental. No obstant això, qualsevol plantejament d'actuació sobre aquests elements ha de tenir en compte el Pla director del propi Conjunt Monumental, a part de totes les consideracions derivades de les figures jurídiques ja citades.

Globalment, el grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei.

Article 35 Criteris d'intervenció:

-1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i

arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació. Les canals de desguàs de la coberta han de ser substituïdes i eliminades de la part externa de la torre. De la mateixa manera els elements fets amb totxo i les reparacions amb ciment porland han de ser substituïdes per materials més adients: morter de calç i pedra. Els edificis de planta baixa adossats a la muralla han de ser demolits per a la millor interpretació històrica i una millor integració de l'edifici a l'entorn urbà.

El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

Estat conservació: Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olerdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

Nº Inventari Generalitat:

Autor: **Any:** **Segle:** **Estil, època:**

Fitxes associades:

Inf. històrica: El comte de Barcelona Sunyer va manar construir la primitiva església entorn de l'any 929, que fou consagrada pel bisbe Teodoric el 935 sota l'advocació de Sant Miquel i Sant Pere, tal com consta en l'escriptura de dotació del posterior temple romànic, fent referència a aquest primer (Libri Antiquitatum de l'Arxiu Capitular de la Catedral de Barcelona, volum IV, document 277). Un cop aixecat el nou temple romànic, l'absis es va utilitzar com a sagristia, obrint un corredor estret entre les dues capçaleres. L'arc de ferradura restà tapiat possiblement des de l'època medieval fins a la restauració de 1926-28. Hom ha atribuït la destrucció de l'església preromànica a al-Mansur, en alguna de les seves ràtzies per terres catalanes (978-985). Fos per aquesta raó o per la insuficient capacitat del temple, a causa de l'increment de població, el cert és que a finals del segle X es bastí la nova església, que en part, cavalca sobre el mur meridional de l'antiga capella. El temple nou, d'estil romànic, va ser aixecat sota l'impuls del leïta Sunifred i consagrada pel bisbe de Barcelona Vives, l'any 992, sota l'advocació, com l'anterior, de Sant Miquel i Sant Pere. Es tenen documentades dues fases d'aquest temple (fi del segle X -construcció- i a finals de segle XII). El primer temple tenia les mateixes mesures que l'actual edifici, encara que de menor altura. Un entramat de fusta sostenia la coberta de teules o de lloses. La porta s'obria al costat meridional i avui es troba tapiada. D'aquest moment data també la finestra geminada de la façana occidental. És probable que durant la incursió almoràvit de l'any 1.103 per terres catalanes, dirigida per Abd al-Malik, fill d'al-Mansur, l'edifici quedés malmès, procedint-se a reformar-lo. Les obres afectaren l'estructura superior del

temple. Se substitueix la teulada antiga per una coberta de canó, el que comportà l'aixecament de l'altura de les parets i el seu reforçament mitjançant arcs torals i formers. La coberta de la nau és a doble vessant de teula. L'any 1.108, el comte Ramon Berenguer III dona l'església a la catedral de Barcelona. El despoblament de la ciutat d'Olèrdola a partir del segle XII no afectà la continuïtat del culte religiós a l'església, ja que Sant Miquel es va mantenir com a temple parroquial fins a l'any 1885. L'aspecte actual dels dos edificis és fruit de les diferents restauracions portades a terme (1926/1928 i 1953), en les quals es varen eliminar els elements arquitectònics posteriors al segle XII. L'absis d'Olèrdola és un dels més interessants de l'arquitectura preromànica catalana. Pel que fa a l'absis de l'església actual, de planta rectangular, es tracta d'un tipus de construcció més senzilla i barata que els absis semicirculars, fet que explicaria aquesta utilització generalitzada en els indrets on s'havia de de construir amb una certa rapidesa. L'església de Sant Miquel està catalogada com a BCIN, va ser declarada com a MHA (Monument històric Artístic) per decret 3-6-1931 (publicat a la Gaceta 4-6-31).

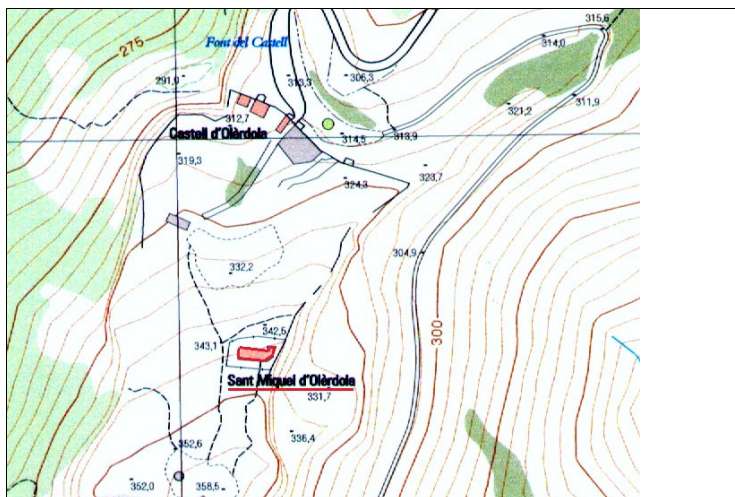
Bibliografia: MOLIST i CAPELLA, N. (1999). Olèrdola. Guies del Museu d'Arqueologia de Catalunya, Museu d'Arqueologia de Catalunya, Edicions El Mèdol, Tarragona. A.A.V.V (1992). Catalunya Romànica. El Penedès. L'Anoia. Enciclopèdia Catalana, Barcelona. ALEGRET i VILARO, P. (1903). Monografia sobre la antiguitat de la ruïnes de Sant Miquel d'Olèrdola, Vilafranca. BATISTA, R.; MOLIST, N.; ROVIRA, J. (1990). "El Conjunt monumental d'Olèrdola: les darreres campanyes d'excavacions (1983-1989)", a Tribuna d'Arqueologia, 1989.1990, Barcelona. BARRAL i ALTEX, X. (1981). L'art preromànic a Catalunya s. IX-X, Edicions 62, Barcelona. BONNASSIE, P (1979-81). Catalunya mil anys enrera (segles X-XI), 2 vols., Edicions 62, Barcelona. FREIXAS I MIRET (1893). Monografia sobre Sant Miquel d'Olèrdola, Tipolitografia de Lluís Tasso, Barcelona. C.P.R (1995). Corpus de Pintures Rupestres, vol III. Fasc. 3: "Cova de Segarrull"; Fasc. 4: "Abric de Can Castellví", Fasc. 5: "Abric de Can Ximet", Generalitat de Catalunya, Barcelona. JUNYENT, E (1980). L'arquitectura religiosa abans del romànic, Editorial Curial i Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona. MILA I FONTANALS (1855). "Apuntes Históricas sobre Olèrdola", a Memorias de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona, t. II, Barcelona. MILA I FONTANALS (1869). "Apuntes Históricas sobre Olèrdola", a Memorias de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona, t. III, Barcelona. MILA I FONTANALS, M. (1880). Olèrdola. Apéndice. Memoria impresa en el tomo II, Imprenta de Jaime Jepús, Barcelona. MOLIST i CAPELLA, N. (1996). "Les necròpolis altmedievals d'Olèrdola", a Miscel·lania Arqueològica (1996-1997). Museu d'Arqueologia de Catalunya, Barcelona. MUNTANER, IGNASI M^a (1995). El terme d'Olèrdola en el segle X. Segons el document de dotació de l'església de Sant Miquel, Institut d'Estudis Penedesencs, vol. 91 -Estudis i Documents VIII-, Vilanova i la Geltrú. PUIG I CADAFAALCH, J.; FALGUERA, A. de; GODAY, J. (1909). L'arquitectura romànica a Catalunya, Barcelona (3 vols. en 4 toms), I.E.C. 1909-1918. Reprint., Barcelona, 1983. RIPOLL, E (1977). Olèrdola. Història de la ciutat i guia de Conjunt Monumental i Museu Monogràfic, Diputació de Barcelona, Barcelona. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona. SALRACH, J.M. (1935). "El procés de feudalització. Segles III-XII", Història de Catalunya, vol. II, dirigida per P. Vilar, Edicions 62, Barcelona.

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 15/06/2005

Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 3

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	RUÏNES D'OLÈRDOLA								
Ubicació:	Plataforma rocosa més elevada de la muntanya d'Olèrdola								
Lloc/adreça:	Castell d'Olèrdola s/n. 08734 Olèrdola								
UTM x:	392013	y:	4573245	Altitud:	358 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	pública	Propietari:	Museu d'Arqueologia de Catalunya (Generalitat de Catalunya)						
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	En runes						
Descripció:	Conjunt monumental assentat a la muntanya d'Olèrdola, configurat pels següents elements: en el punt culminant de la plataforma olèrdolana es conserven les restes de la torre de guaita romana i del castell medieval. La talaia és de planta rectangular (7 x 5 m) i els murs (1,45 m d'amplada) aixecats amb grans blocs de pedra quadrangular molt ben escairats (opus quadratum) que folrem la cara interior i exterior. Avui, només queda visible a l'interior (de 5 metres quadrats), ja que els murs externs resten sota la muntanya de runa del seu propi enderroc. Tot aprofitant l'existència de la talaia romana, en època medieval se li adossa un castell. Es conserva una sala rectangular (19 x 7 m, amb una amplada interna de 4 m) que estava coberta per una volta de pedra i morter -molt enrunada-. Com la torre, l'enderroc de les parets cobreix bona part de les restes. En la part est de la plataforma rocosa de la muntanya d'Olèrdola, a l'entrada del recinte del Conjunt Monumental d'Olèrdola, es troba la muralla romana d'Olèrdola. D'un extrem a l'altre del penya-segat on està ubicat el conjunt, la muralla té una llargada de 145 m i una amplada de 2 m. L'altura original màxima conservada és de 4 m. La muralla presenta quatre trams de llenços separats per quatre torres i amb una porta central. L'obra constructiva consta d'una cara exterior de carreus, una cara interior d'encofrat i el reble intern de pedres irregulars i morter. Els carreus de calcària estan ben desbastats, tot i que la disposició dels blocs i de les filades és força heterogènia, més propera al tipus d'aparell poligonal que al quadrangular. Alguns dels carreus estan encoixinats i altres presenten uns pius cilíndrics usats durant la construcció de la muralla per elevar els blocs fins al seu emplaçament definitiu. El tram de llevant està sobrelevat gràcies a la roca tallada verticalment en la seva base que també va servir de pedrera en el moment de l'aixecament del vallum. En alguns punts, l'altura del front de pedrera és de prop de 2 m. De llevant a ponent, el primer tram de muralla inclou dos tipus d'aparell ben diferenciat; a l'extrem de llevant, pedra petita sense escairar unida amb morter de calç i, a la resta, blocs escairats, alguns d'ells disposats en filades de dret i en filades a través, alternat amb altres disposicions. La torre de llevant presenta la planta rectangular i l'obre exterior és de carreus poligonals, alguns d'ells encoixinats. Encara que molt enrunada en una de les seves cares, conserva una								

altura considerable. En un dels blocs de la cara nord es troba un grafit cisellat a la pedra (VERMELL 1863). Al segon tram s'observen dos tipus diferents d'obra. La part inferior presenta un aparell poligonal força regular, amb alguns blocs encoixinats. La part superior és una obra de pedres mitjanes irregulars unides amb morter de calç. La cara interna d'encofrat és homogènia en aquest tram. Una única porta s'obre a la part central de la muralla, dividint-la en dos trams, el de llevant i el de ponent. L'entrada està flanquejada per torres de planta quadrada i encara avui és el pas obligat per entrar al recinte. L'amplada es situaria entorn els 3,5 m. El tram de ponent presenta més alteracions que el contraposat, en servir de mur posterior a una masia-rectoria enderrocada els anys 60. La torre de flanqueig situada a la dreta de la porta presenta la base de grans carreus molt erosionats, la part mitjana de blocs més petits i, la superior, d'obra irregular coronada amb merlets construïts en època moderna. El tercer llenç fou parcialment reaixecat en construir-se els nous edificis moderns. L'aparell poligonal és trenat per dues finestretes, una conservada de l'antiga masia i l'altra oberta en l'obra nova. La planta de la torre més septentrional presenta una curiosa i infreqüent forma d'esperó. L'aparell és regular i de grans blocs en l'angle frontal i el basament, essent la resta d'obra, més petit. En aquest punt es pot observar l'alternança de files de blocs del dret i files al través. En la part refeta s'hi obren dues finestres modernes. El darrer llenç presenta un aparell poligonal amb blocs grans i mitjans. La part refeta és obra de mida més petita. Una nova finestra reemplaça una antiga porta de la masia.

Tamble a la part baixa de la plataforma rocosa cal destacar un gran aljub tallat a la roca calcària i amb una capacitat per emmagatzemar fins a 350 metres cúbics d'aigua. Les seves mesures són 16,40 x 6,50 x 3,70 metres. A l'interior hi ha una escala, també tallada a la roca, surt de l'angle est i arriba fins a la base. Entorn del dipòsit es poden observar diversos tipus d'encaixos i retalls de la roca, testimonis d'una antiga coberta de fusta. A l'esquerra del dipòsit, continuant el camí central que puja des de la porta d'entrada, es troben els graons d'una escala que formarien part de l'antic camí i que acomplien la funció d'esmoreir la velocitat de l'aigua de pluja en arribar a la bassa de decantació. A ponent de la cisterna hi ha un espai de considerables dimensions en el qual, sobre la roca allisada (amb un fort pendent vers al nord), destaquen elements diversos tallats a la roca i possiblement relacionats amb les tasques de premsat: cubetes circulars (bases de les premses), encaixos per als arbres de la premsa, forats de pal, basses, parets remuntades per murs de pedra i una escala d'obra.

Ubicada al terç inferior de la plataforma emmurallada, oposada a la cisterna, es troba la pedrera que obriren els romans per tal de fornir-se de blocs de pedra per bastir la muralla i la talaia. Encara es poden observar diferents blocs de pedra que ens permeten hipotetitzar sobre la tècnica emprada en l'explotació de la pedra. Els blocs ortòedrics estan delimitats per les quatre cares laterals. Per això devien haver practicat trinxeres al seu entorn. Un cop en aquest estat els devien desprendre de la base amb l'ajut de tascons de fusta o ferro.

Al turonet allargassat situat davant de la muralla olerdolana s'ubica la Necròpoli. Es coneix com el Pla dels Albats (topònim relativament modern). Aquesta denominació procedeix de les nombroses tombes de mida petita i mitjana corresponents a infants i albats (nadons morts abans de rebre els sagraments o de tenir ús de raó) que es troben a la necròpoli de tombes antropomorfes. Hi ha localitzades més de cent tombes. Les sepultures estan excavades a la roca, són de planta rectangular, amb el cap diferenciats de la resta del cos i més estreta a la part dels peus. La majoria presenten un encaix a la mateixa roca per a la tapadora. Les sepultures segueixen l'orientació est-oest. Enmig de la necròpoli es troben les ruïnes d'un edifici que ha estat identificat com les restes de la capella de Santa Maria. Es conserva part de la paret nord, amb una altura propera als 3 metres i el mur de ponent, modernament alterat. La runa procedent de l'enderroc cobreix bona part de l'església.

La investigació arqueològica és molt incipient en aquest sector, la seva evolució confirmarà la funcionalitat exacte de l'edifici descrit, la seva cronologia i la relació amb les restes d'una altra edificació que s'endevina enmig de la necròpoli.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARADA BCIN.

Les ruïnes d'Olèrdola són un conjunt arquitectònic únic dins d'un Conjunt Monumental singular des del punt de vista arquitectònic, arqueològic i històric en general. Esta catalogat amb la màxima figura jurídica que preveu la llei del patrimoni català (BCIN) i per tant queda sotmès al que la llei determina per aquesta figura. A més, cal citar que el Conjunt Monumental d'Olèrdola està situat el centre de l'espai natural protegit d'Olèrdola, i per tant, queda afectat també pel Pla especial d'ordenació del Parc d'Olèrdola de 1992, modificat l'any 1997.

Aquest element té una categoria de protecció de manteniment pel que a la seva volumetria original. La futura intervenció arqueològica i consolidació arquitectònica han de permetre una recuperació dels valors originals del monuments, ara molt desvirtuats.

L'entorn de protecció s'estén fins al límit natural del Conjunt Monumental, marcat per les restes de les muralles romana i medieval i pels penyasegats naturals de pedra calcària que tanquen la plataforma rocosa. Qualsevol alteració suposaria un impacte no només als elements descrits sinó a tot el conjunt monumental. No obstant això, qualsevol plantejament d'actuació sobre aquests elements ha de tenir en compte el Pla director del propi Conjunt Monumental, a part de totes les consideracions derivades de les figures jurídiques ja citades.

Globalment, el grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei.

Article 35 Criteris d'intervenció:

-1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació. Les canals de desguàs de la coberta han de ser substituïdes i eliminades de la part externa de la torre. De la mateixa manera els elements fets amb totxo i les reparacions amb ciment porland han de ser substituïdes per materials més adients: morter de calç i pedra. Els edificis de planta baixa adossats a la muralla han de ser demolits per a la millor interpretació històrica i una millor integració de l'edifici a l'entorn urbà.

El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

Estat conservació:

dolent

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130).
Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril

legal

BCIN R-I-55-0012

2000.

Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 14

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Del segle II aC. al segle XIV

Fitxes associades:

Inf. històrica:

Entre la fi del segle II i els inicis del segle I aC, els romans elegiren la muntanya d'Olèrdola per aixecar-hi una fortificació, valorant l'excepcionalitat de l'emplaçament, amb una fàcil defensa i una situació privilegiada de domini respecte la plana. L'establiment militar s'ha de relacionar amb la necessitat de control d'un territori estratègic en la comunicació nord-sud de la costa mediterrània com és la Plana del Penedès. La Via Heràclea, posterior via Augusta, era controlada, al seu pas pel Penedès, per Olèrdola i altres talaies secundàries que formaven una xarxa de torres de vigilància. La torre de control d'Olèrdola també dominava visualment l'àrea de la costa, recolzant-se amb altres torres situades davant el litoral. Els romans aixequen la muralla en la part menys protegida de la plataforma rocosa olerdolana. La construcció de la muralla romana d'Olèrdola respon tant a les necessitats d'establir un punt de control territorial com a l'interès propagandístic i propagador de la civilització romana enfront dels ibers indígenes. La cisterna recollia l'aigua de pluja de la part superior de la muntanya, que canalitzada a través de dos canals que la conduïen fins a una bassa de decantació situada davant de la cisterna. Aquesta bassa feia de filtre, quedant-hi dipositades pedres i fang i passant l'aigua neta, a través d'un sobreeixidor, cap a la gran cisterna.

Pel que fa al període medieval, el territori penedesenc es conformà entorn el segle X sota l'impuls del comtat de Barcelona, el Monestir de Sant Cugat i alguns llinatges nobles (els Santmartí, els Cervelló, els Besora, els Castellet, etc.). Sunyer, comte de Barcelona (911-950) i quart fill de Guifré el Pelós, va enfortir el domini cristià del Penedès, estenent la marca més al sud del Llobregat. Sunyer fou el gran impulsor d'Olèrdola, fent construir un castell, lloc fort o fortificació (un castrum) entorn de l'any 929, tal com consta en el document de dotació de l'església romànica de Sant Miquel.

Bibliografia:

MOLIST i CAPELLA, N. (1999). Olèrdola. Guies del Museu d'Arqueologia de Catalunya, Museu d'Arqueologia de Catalunya, Edicions El Mèdol, Tarragona. A.A.V.V (1992). Catalunya Romànica. El Penedès. L'Anoia. Enciclopèdia Catalana, Barcelona. ALEGRET i VILARO, P. (1903). Monografia sobre la antiguitat de la ruïnes de Sant Miquel d'Olèrdula, Vilafranca. BATISTA, R.; MOLIST, N.; ROVIRA, J. (1990). "El Conjunt monumental d'Olèrdola: les darreres campanyes d'excavacions (1983-1989)", a Tribuna d'Arqueologia, 1989.1990, Barcelona. BARRAL i ALTEX, X. (1981). L'art preromànic a Catalunya s. IX-X, Edicions 62, Barcelona. BONNASSIE, P (1979-81). Catalunya mil anys enrera (segles X-XI), 2 vols., Edicions 62, Barcelona. FREIXAS I MIRET (1893). Monografia sobre Sant Miquel d'Olèrdula, Tipolitografia de Lluís Tasso, Barcelona. C.P.R (1995). Corpus de Pintures Rupestres, vol III. Fasc. 3: "Cova de Segarrull"; Fasc. 4: "Abric de Can Castellví", Fasc. 5: "Abric de Can Ximet", Generalitat de Catalunya, Barcelona. JUNYENT, E (1980). L'arquitectura religiosa abans del romànic, Editorial Curial i Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona. MILA I FONTANALS (1855). "Apuntes Históricas sobre Olèrdula", a Memorias de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona, t. II, Barcelona. MILA I FONTANALS (1869). "Apuntes Históricas sobre Olèrdula", a Memorias de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona, t. III, Barcelona. MILA I FONTANALS, M. (1880). Olèrdula. Apéndice. Memoria impresa en el tomo II, Imprenta de Jaime Jepús, Barcelona. MOLIST i CAPELLA, N. (1996). "Les necròpolis altmedievals d'Olèrdola", a Miscel·lania Arqueològica (1996-1997). Museu d'Arqueologia de Catalunya, Barcelona. MUNTANER, IGNASI Mª (1995). El terme d'Olèrdola en el segle X. Segons el document de dotació de l'església de Sant Miquel, Institut d'Estudis Penedesencs, vol. 91 -Estudis i Documents VIII-, Vilanova i la Geltrú. PUIG I CADAFAALCH, J.;

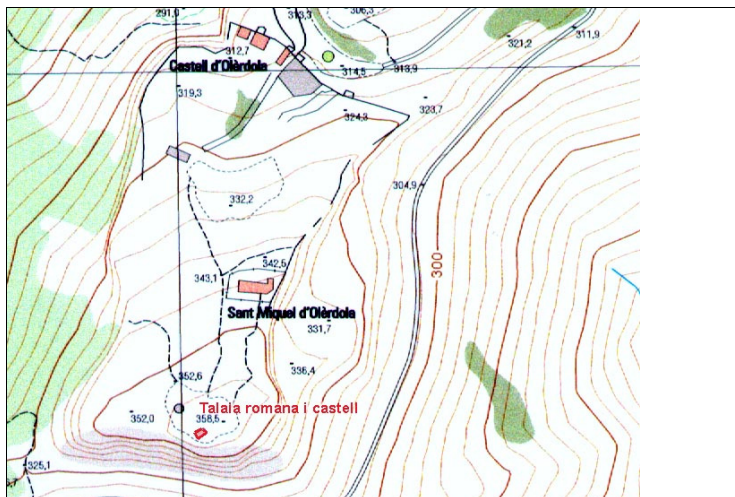
FALGUERA, A. de; GODAY, J. (1909). L'arquitectura romànica a Catalunya, Barcelona (3 vols. en 4 toms), I.E.C. 1909-1918. Reprint., Barcelona, 1983. RIPOLL, E (1977). Olèrdola. Història de la ciutat i guia de Conjunt Monumental i Museu Monogràfic, Diputació de Barcelona, Barcelona. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona. SALRACH, J.M. (1935). "El procés de feudalització. Segles III-XII", Història de Catalunya, vol. II, dirigida per P. Vilar, Edicions 62, Barcelona.

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 15/06/2005

Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 4

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **LES CARRETERES**

Ubicació: A poc més d'1 km a l'est de Viladellops

Lloc/adreça: S'hi arriba pel camí que va des de Viladellops a Cal Mingo i al Fondo de la Caseta

UTM x: 395624

y: 4573604

Altitud: 225 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: Zona de bosc i matollar devastada per un incendi forestal. Es localitza en un promontori que s'aixeca en una àrea de terreny abrupte, amb zona de conreu vitícola a les vessants. Hi ha dos sectors diferenciats separats entre si uns 150 m. Les primeres prospeccions en aquesta àrea donaren com a fruit la troballa de material arqueològic divers, sobretot ceràmica ibèrica. A l'actualitat encara es poden veure acumulacions de pedres i fragment ceràmics en abundància. En general, els materials localitzats ens situen el jaciment en algun moment del període Ibèric Ple, a partir del segle IV a.C. o inclús del III a.C., finalitzant-se l'hàbitat de la zona a principis de l'Ibèric Final (abans del segle II a.C).

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

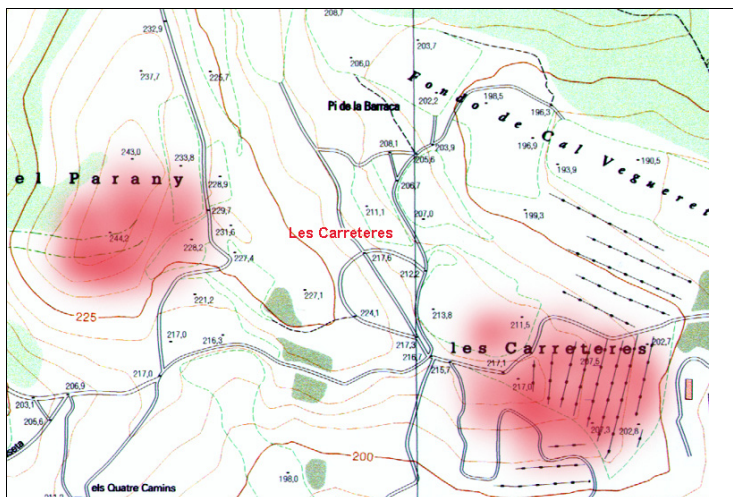
-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament

amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat:				
Autor:		Any:		Segle:
Estil, època: ibèric				
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	Les primeres prospeccions d'aquest jaciment les va fer el "Grup arqueològic" de l'Agrupació Excursionista Talaia de Vilanova i la Geltrú. Els materials localitzats foren donats l'any 1990 per en Xavier Virella al Museu de Vilafranca.			
Bibliografia:				
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	12/03/2007	Data mod.:

Mapa:

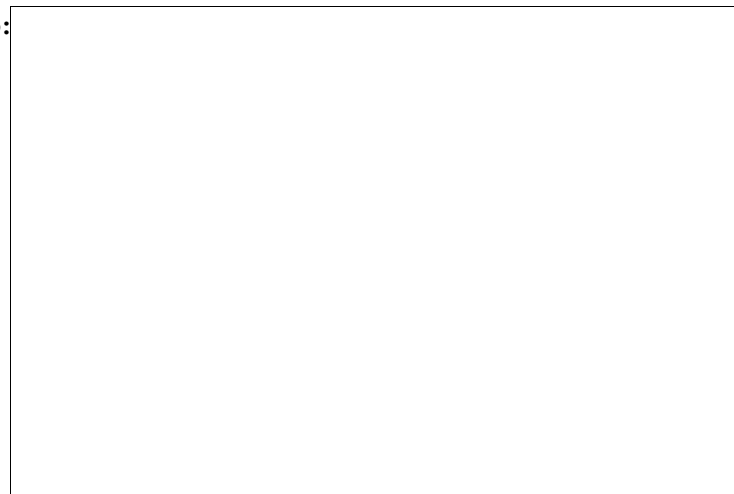
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 5

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	CAPELLA DEL SANT SEPULCRE				
Ubicació:	Adossada a la casa anomenada del Sepulcre, a 1 km al nord-est del nucli de Sant Miquel				
Lloc/adreça:					
UTM x:	393662	y:	4575997	Altitud:	180 m
		Accés:	fàcil	Núm. negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Rosario Mas Capo i Juan Manuel Giner Ribes. Ctra. de Moraira, km. 3. 03014 Benissa (Alacant)		
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	en desús		
Descripció:	És un edifici d'una nau, de planta circular, coberta per una cúpula semisfèrica, i coronada a llevant per un absis semicircular, molt més baix que la cúpula de la nau, precedit d'un profund arc presbiteral. La porta, en arc de mig punt, es troba a la banda de ponent de la rotonda de la nau, i a la banda nord hi ha una altra porta, més estreta, que comunica l'església amb la casa adossada al seu costat. Davant d'aquesta porta, petita, hi ha un esvoranc en el mur que comunica amb una petita capella poligonal afegida a la banda del sud de l'edifici (segons els testimonis orals de diferents veïns, la capella nova que hi ha al sud de la construcció es va fer els anys 40). Entre aquestes dues portes i la porta principal hi ha dos fornícules, buidades en el mur, de planta originalment semicircular, avui només visible en la part baixa. A l'altra banda de les dues portes i el pas de l'arc presbiteral, hi ha dos sectors del mur arrebossats que corresponen al paredat de dues fornícules. A l'absis hi ha sis fornícules, tres per banda. Al centre hi ha una altre més petita. L'aparell constructiu només és visible en el sector exterior de la rotonda, corresponent a la capella poligonal afegida al costat sud, i presenta un parament dibuixat de carreus ben escairats disposats uniformement. Pel que fa a la resta de l'edifici, els murs són llisos, sense cap altra decoració que la pintura interior. Una llosa de marbre enmig del sòl de l'església dona lloc a un possible sepulcre o cripta. Hi ha restes d'obra al lloc on estava l'altar, és possible que al subsòl hi hagués hagut algun tipus de construcció. A la capella s'han localitzat, en aquests llocs on l'arrebossat modern ha caigut o s'ha tret, diferents fragments de pintura mural. S'hi endevinen figures antropomorfes i altres composicions que fan sospitar que tot l'àmbit interior de l'església havia estat profusament decorat en època medieval. Cal destacar que és probable que hi hagi restes de mural a la cúpula i a l'absis (àmbits espacials importants), sota de l'actual arrebossat modern. Diferents estudiosos de les pintures han arribat a la conclusió que la iconografia és en certa manera atípica: personatges gairebé seriatos sota arcades o compartiments policroms; oferents d'una Epifania més que dubtosa, monstres blaus i condemnats: personatges nimbats de grans dimensions, etc. També s'ha apreciat un evident primitivisme pel que fa al seu estil. El conjunt pictòric ha estat qualificat "d'arcaic" pels diversos autors i caracteritzat pel predomini de la línia sobre el color, per l'ús de la línia en les formes geomètriques,				

Determinacions normatives i categories de protecció:	que es corresponen amb d'altres conjunts que conformen el caràcter protoromànic marcadament popular. La pintura d'Olèrdola pertany a una manera de fer popular, marginal i lluny dels grans corrents del romànic, es a dir, amb una component autòctona molt destacada.			
	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). DECLARADA BCIN. L'església del Sant Sepulcre d'Olèrdola és l'única església romànica de planta circular i dedicada al Sant Sepulcre, que s'ha conservat a les contrades catalanes. El seu valor arquitectònic, històric i artístic li van valdre per ser catalogada com a monument l'any 1974. El grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei. Article 35 Criteris d'intervenció: -1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació. En qualsevol cas la volumetria original de l'església està en la categoria de manteniment i totes les actuacions que es facin han de tenir com objectiu atorgar-li el protagonisme estètic perdut històricament a causa de la construcció adossada modernament. El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.			
Estat conservació:	dolent	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	MHA 1974. BIC R-I-51-3941
Nº Inventari Generalitat: 178. Inventari del patrim				
Autor:		Any:		Segle: XI Estil, època: romànic
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	Aquesta església fou seu d'un priorat del Sant Sepulcre. La primera notícia del temple és de l'any 1058, en què Seniol Guillem féu testament i deixà a			

l'església edificada en honor al Sant Sepulcre del Senyor, prop de la Tallada, una sèrie de vinyes, tones i cases. La primera referència de l'existència d'un priorat del Sant Sepulcre a la Tallada, filial de Santa Anna de Barcelona, es de 1175, any en què era prior Pere de Llavaneres. Es coneix un plet entre l'orde del Sant Sepulcre i Bernat de la Tallada l'any 1180, en el qual s'obligà a aquest últim a restituir els béns al Sant Sepulcre que acostumava a posseir gràcies a la deixa testamentària de Seniol Guillem. La capella i la finca foren venudes el 1287 al monestir de Sant Cugat del Vallès, però més tard van tornar a ser propietat dels monjos dels Sant Sepulcre. Bernat de Vilafranca, mitjançant el testament que féu el 1294, donà a conèixer un altar dedicat a sant Salvador, dins la capella, i li llegà 10 diners. Al segle XV esdevingué una simple capella que fou modificada interiorment al segle XVII i mal restaurada en temps moderns. L'any 1954 s'hi descobriren unes pintures murals de mitjan segle XI que es conserven al mateix lloc. L'església del Sant Sepulcre d'Olèrdola és l'única església romànica de planta circular i dedicada al Sant Sepulcre, que s'ha conservat a les contrades catalanes.

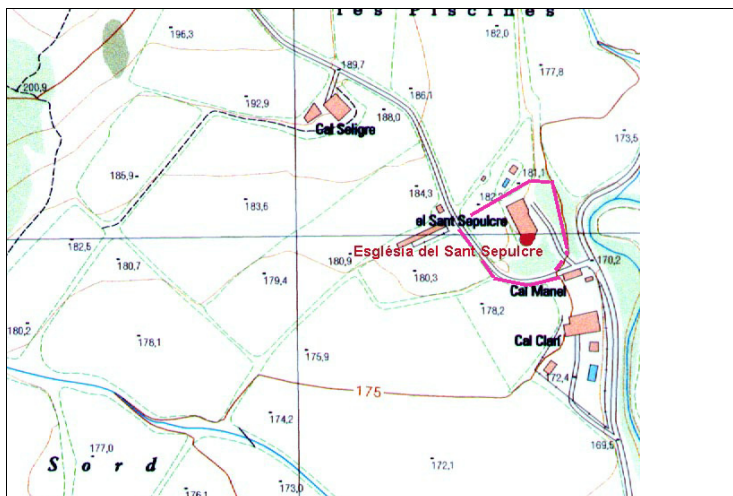
Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona. AA.VV.(1992). Catalunya romànica. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Vol.XIX. El Penedès. L'Anoia. ; AA.VV. (1982). Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Vol.VI. Alt Penedès. Baix Penedès. Garraf. Anoia. AINAUD DE LASARTE, J. (1954). La iglésia del Sepulcre en Olèrdola. Biblioteca Museo Balaguer. Vilanova i la Geltrú. VIGUÉ, I. (1975). Les esglésies romàniques catalanes de planta circular i triangular. Artestudi.

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 16/06/2005

Data mod.:

Mapa:

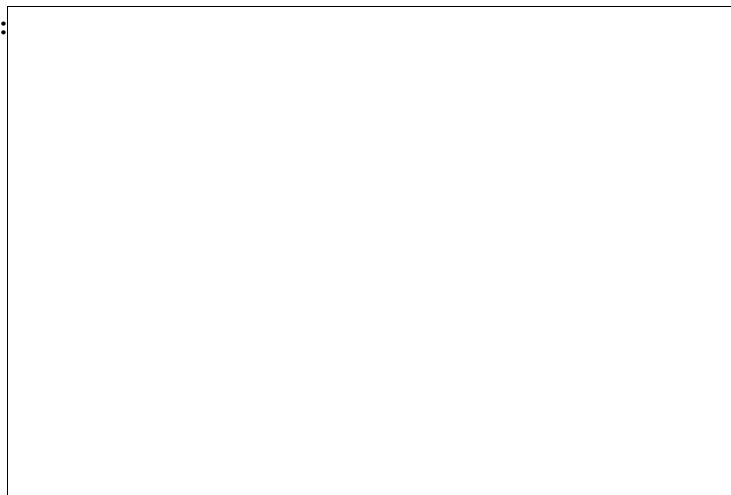
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 6

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **TORRE DE VILADELLOPS**

Ubicació: Enmig del nucli de Viladellops

Lloc/adreça:

UTM x: 394324

y: 4573634

Altitud: 185 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Lluís Desvalls Maristany. C. Johan Sebastian Bach, 9. 08021 Barcelona

Tipologia: Edifici

Ús actual: en desús, en procés d'enrunament

Descripció: Torre de planta circular. Té al nivell inferior un diàmetre de 3 m i els seus murs fan un gruix de 1,4 m. Només es conserva fins al nivell del pis principal, on hi devia haver la porta. L'aparell és format per carreus de pedra irregulars petits disposats en fileres horitzontals. Al seu costat s'adossa una petita construcció amb sostre de doble vessant que el té el seu interior acondicionat com a capella (es podria considerar la presó de la torre. La torre està parcialment esberlada per una de les seves bandes fins al nivell de terra i les seves runes han estat consolidades modernament.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL URBÀ. (PAU. 16).DECLARADA BCIN.

La torre de Viladellops forma part de la xarxa de fortificacions medievals que van caracteritzar el territori de l'actual Penedès. És per tant un important element històric que està amb la màxima figura jurídica que preveu la llei del patrimoni català (BCIN) i per tant queda sotmès al que la llei determina per aquesta figura. S'hauria d'estudiar de quin moment és l'annex que hi ha al seu costat.

PROTECCIÓ: volumetria original i material categoria de manteniment.

Globalment, el grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei.

Article 35 Criteris d'intervenció:

-1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables

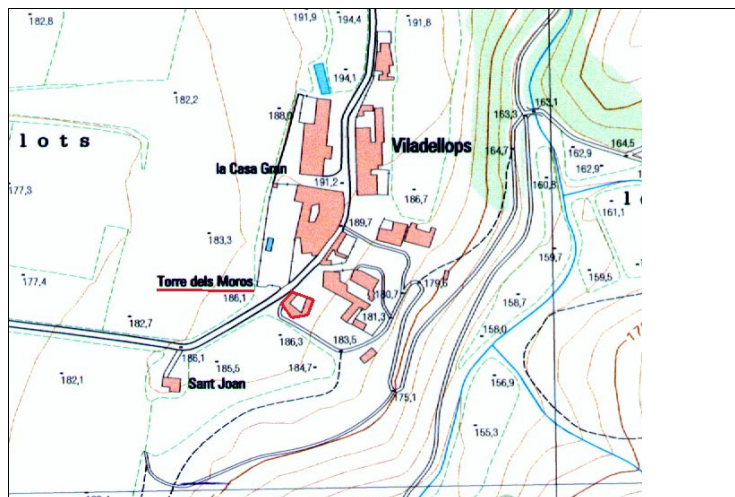
Fitxa 6

del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació. Les canals de desguàs de la coberta han de ser substituïdes i eliminades de la part externa de la torre. De la mateixa manera els elements fets amb totxo i les reparacions amb ciment porland han de ser substituïdes per materials més adients: morter de calç i pedra. Els edificis de planta baixa adossats a la muralla han de ser demolits per a la millor interpretació històrica i una millor integració de l'edifici a l'entorn urbà.

El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

Estat conservació:	dolent	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal	BCIN R-I-51-5566
Nº Inventari Generalitat: 1244 Inventari del patri				
Autor:		Any:	Segle: XI	Estil, època: medieval
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	La primera menció al lloc de Viladellops és de l'any 976. L'alou de Viladellops fou donat el 992, en parts iguals, al monestir de Sant Cugat del Vallès i al monestir de Sant Pere de les Puelles pel jutge Teudiscle. Més tard fou una possessió de l'orde dels hospitalers. El prior de la comanda de Sant Valentí reclamà el 1297 al lloctinent del veguer de Vilafranca que defensés el lloc, que era de jurisdicció hospitalera, contra Bernat Soler i l'abadessa de les Puelles. Aquest plet fou molt llarg i no fou reconegut fins el 1451, quan la reina Maria dictà sentència. En un acta que aixecà un advocat l'any 1809 en nom dels hospitalers d'aquesta possessió es diu que la torre estava en ruïnes. La Torre de Viladellops és BCIN en virtut del decret de castells de 22.4.1949			
Bibliografia:	ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona. AA.VV.(1992). Catalunya romànica. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Vol.XIX. El Penedès. L'Anoia			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	15/06/2005	Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 7

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: PUJOLET DE MOJA

Ubicació: Camps de conreu al costat de la via dels ferrocarrils de RENFE, al costat de la carretera BV-2119

Lloc/adreça:

UTM x: 391008

y: 4576776

Altitud: 200 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat:

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: conreat

Descripció: Les terres de conreu on hi ha el jaciment, antics camps de vinya, són terrenys que queden entre el Pont de Moja i el camí vell de Moja, just en un punt que delimita els termes de Vilafranca i Olèrdola. Aquest punt va ser afectat per la variant de la N-340, per això es van fer dues campanyes d'excavació al 1993 i al 1995. Aquestes campanyes van treure a la llum estructures del Neolític (sitges, enterraments i fons de cabana). De l'estudi d'aquestes estructures es constaten dos moments cronològics: la primera meitat del IV mil·lenni a.c. La majoria d'estructures ens situen en les primeres ocupacions del Neolític Antic Evolucionat Postcardial. L'altre moment es dona just als inicis de les primeres colonitzacions de la Mediterrània Oriental, entre el Bronze final i la primera edat del ferro. Amb motiu dels treballs per a la construcció del tram del TAV es realitzaren noves prospeccions que deixaren al descobert més restes d'aquests períodes i que foren excavades al 2003, destacant un pou datable de la primera edat del ferro.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL URBANITZABLE INDUSTRIAL. SECTOR B.

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament

Fitxa 7

afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Neolític, edat del Ferro

Fitxes associades:

Inf. històrica:

En aquest indret en Pere Giró, l'abril de 1957: 1 destrat polimentada, de basalt, de secció ovalada (10 x 4 cm.), 1 destrat polimentada. El jaciment del Pujolet de Moja s'afegeix a la nombrosa llista d'indrets arqueològics ubicats a la plana de la Depressió Prelitoral, on es documenten les traces de les implantacions pageses més antigues de Catalunya. Són ocupacions de caràcter esporàdic i cíclic en relació amb els camps de conreu que hi haurien per la rodalia, i també amb els llocs d'hàbitat situats segurament en les serres que envolten la plana.

Bibliografia:

GIRÓ, P (1957). Quaderns de camp. Vol. 5 (inèdit)

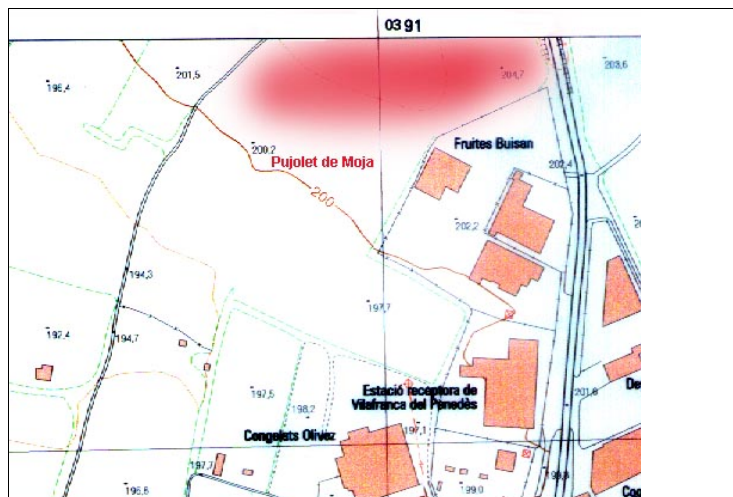
Autor fitxa:

Data reg.:

14/06/2005

Data mod.:

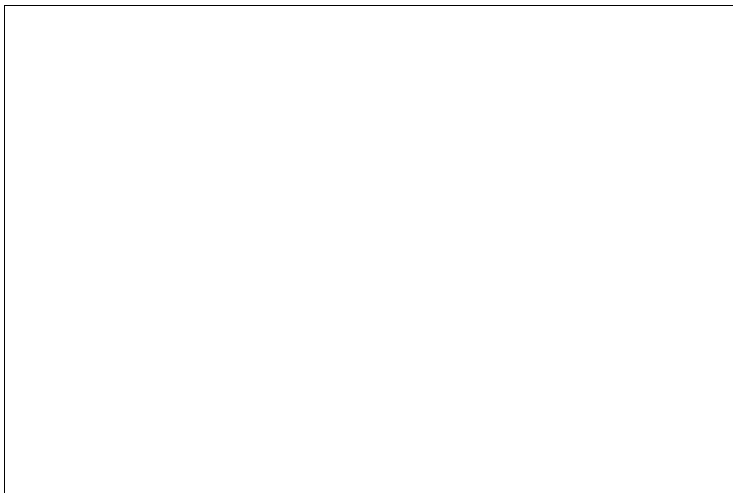
Mapa:

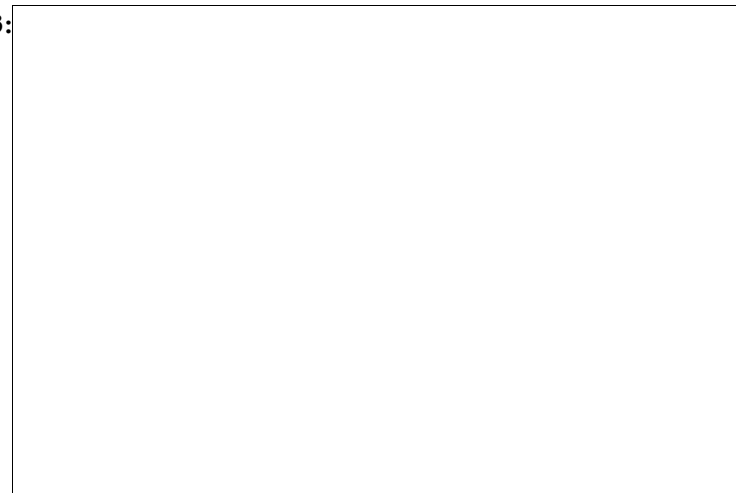
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 8

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **CAMÍ DE CAL PIQUES**

Ubicació: 600 metres al sud de Sant Pere Molanta.

Lloc/adreça: A uns 250 metres a l'est es troba la masia de Can Piques

UTM x: 394414

y: 4577720

Altitud: 219 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: explotació agropecuària

Descripció: Camp de vinyes en les que s'han documentat sitges isolades.

Determinacions normatives i categories de protecció:

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació: bo legal Catàleg

Nº Inventari Generalitat: Carta arqueològica

Autor: Any: Segle: Estil, època: Neolític - 4000 / -3500

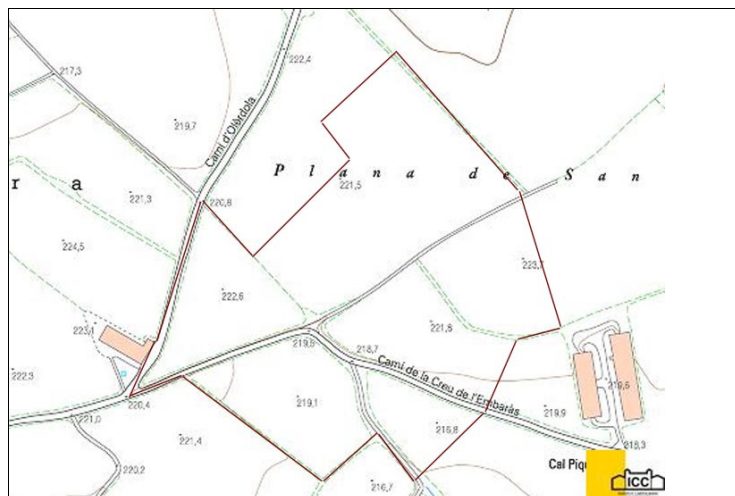
Fitxes associades:

Inf. històrica:

Bibliografia:

Autor fitxa: Triade scp Data reg.: 12/03/2007 Data mod.:

Mapa:

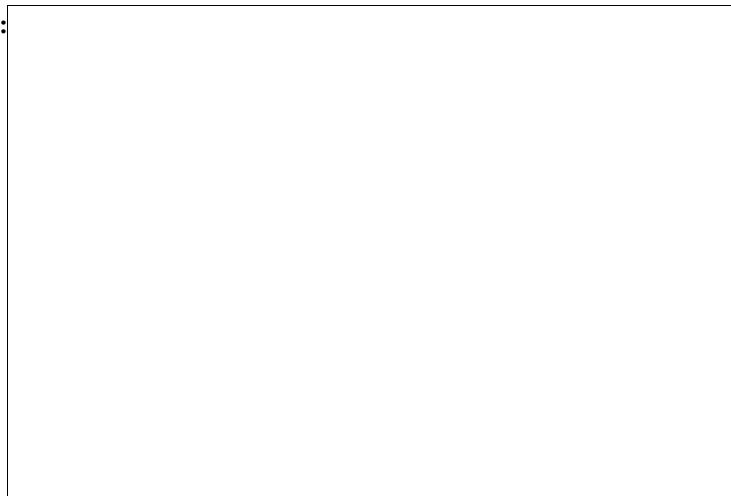
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 9

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **FORAT DEL PONT / FORAT RODÓ**

Ubicació: Carretera C-15 a Sant Miquel d'Olèrdola

Lloc/adreça: PK 10+500 de la carretera C-15

UTM x: 393458

y: 4575150

Altitud: 162 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: zona forestal

Descripció: La cova del Forat del Pont consistia en una galeria rectilínia d'uns pocs metres de longitud, molt estreta. L'obertura d'entrada, que tenia secció circular i estava situada a mitja alçada de la carretera, fou destruïda fa una anys a causa de la modificació del talús de la cuneta de la carretera en aquest sector.

Determinacions
normatives i
categories de

Estat conservació:

dolent

legal

Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

neolític final - calcolític, a l'entorn

Fitxes associades:

Inf. històrica: L'existència de restes arqueològiques era coneguda per notícies orals relatives a la possible troballa d'una dent humana, que podria correspondre a un enterrament prehistòric. Per aquesta raó, la Direcció General del Patrimoni Cultural va considerar oportú que es realitzés l'excavació de la part que restava de la cova dins l'estudi de mesures correctores d'impacte ambiental que va elaborar l'empresa TEC-CUATRO SA a causa del projecte d'obres de desdoblament del tram Canyelles - Vilafranca del Penedès de la carretera C-15. La intervenció arqueològica va ser realitzada sota la direcció del Sr. Javier González Muñoz (Arqueociència SCSL), entre el 17 i el 24 de desembre de 2004 i va permetre localitzar un conjunt de restes òssies humanes sense connexió anatòmica pertanyents a un mínim de tres individus (un adult femení i dos infants), així com un penjoll fet en os, un fragment de

petxina marina i diversos fragments de ceràmica a mà llista prehistòrica. Aquestes restes indiquen la utilització de la cavitat com a lloc d'enterrament successiu durant el període neolític final - calcolític, a l'entorn de la segona meitat del III mil·lenni aC.

Bibliografia:

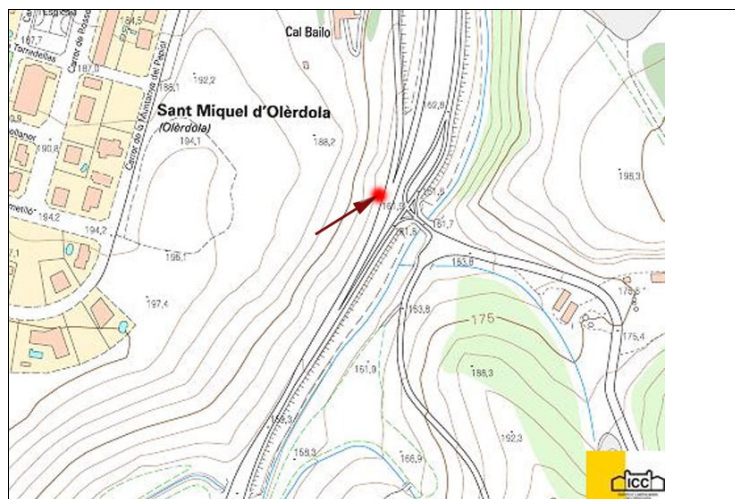
--

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 12/03/2007

Data mod.:

Mapa:

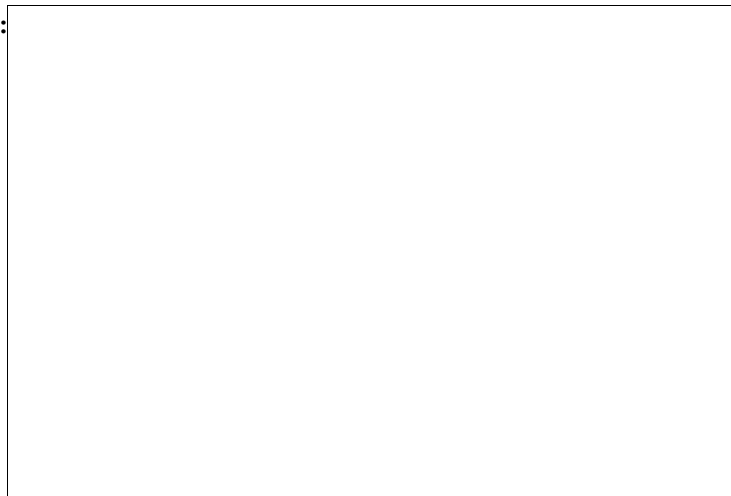
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 10

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **MAS RABASSA**

Ubicació: Darrer tram antic camí que unia Vilafranca amb el Mas Rabassa

Lloc/adreça: Al nordoest de la masia de Mas Rabassa

UTM x: 393052

y: 4577208

Altitud: 210 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: Explotació agropecuària

Descripció: El punt on es localitzaren les dues sepultures està situat en el darrer tram de l'antic camí que unia Vilafranca amb el Mas Rabassa. Les estructures aparegueren en el marge dret (sudest) del vial, uns 300 m. al nordoest de la masia, prop de la bifurcació amb el camí que porta a Cal Pobre (transversal en direcció SW). És un sector d'intensa explotació agrícola (vinyes). El terreny està a cavall entre els termes de Vilafranca del penedès i d'Olèrdola, entre el Mas Rabassa i l'autopista AP-7.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

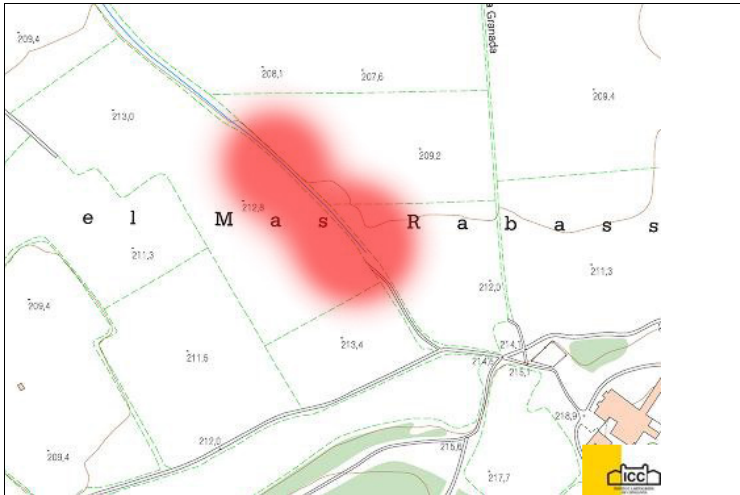
-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional

especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	dolent		legal	Catàleg			
	Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica						
Autor:		Any:		Segle:		Estil, època:	tardoromana / alt medieval
Fitxes associades:							
Inf. històrica:	Els treballs de prospecció i d'excavació realitzats per P. Giró a finals del setembre i principis de l'octubre de 1952 documentaren: - 1 sepulcre de cista de lloses irregulars; se'n conservaven tres. Sense aixovar ni restes humanes. Orientat al sud. - A poca distància, en el mateix marge del camí, es localitzà part d'un altre enterrament que conserva dues tègules en posició plana i algunes restes humanes (extremitats inferiors). Tampoc proporcionà aixovar. Aquest enterrament fou excavat en la seva totalitat i no conservava la coberta; s'han preservat una tègula sencera i un altre fragment al Museu de Vilafranca, així com alguns dels ossos humans. L'arqueòleg Pere Giró els considera d'època tardoromana i els relaciona amb el jaciment veí de la Vinya d'en Pau, situat a uns 300 m. Al NW., malgrat es tracta d'un establiment d'època plenament ibèrica. D'altra banda sembla ser que foren recollits un lot de materials ceràmics, als quals es pensa que provenen d'una prospecció superficial realitzada pels camps de conreu dels voltants (ho hi ha constància escrita d'aquestes troballes, tan sols la referència museística). La majoria de les restes són de ceràmica a torn de dubtosa atribució cronològica: hi ha fragments de ceràmica grisa (vores, bases, nanses i informes), d'altres de cocció oxidant, així com un petit bocí de sigil·lata. Es dificil discernir si es tracta de materials tardoromans o d'època medieval.						
Bibliografia:							
Autor fitxa:	Triade scp			Data reg.:	12/03/2007	Data mod.:	

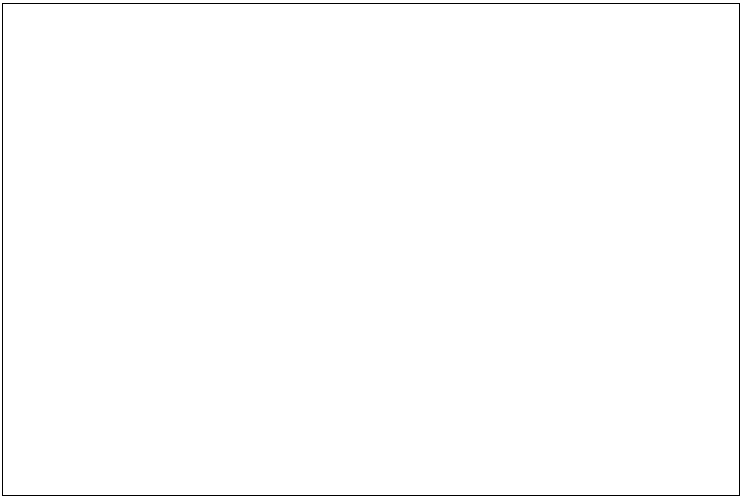
Mapa:

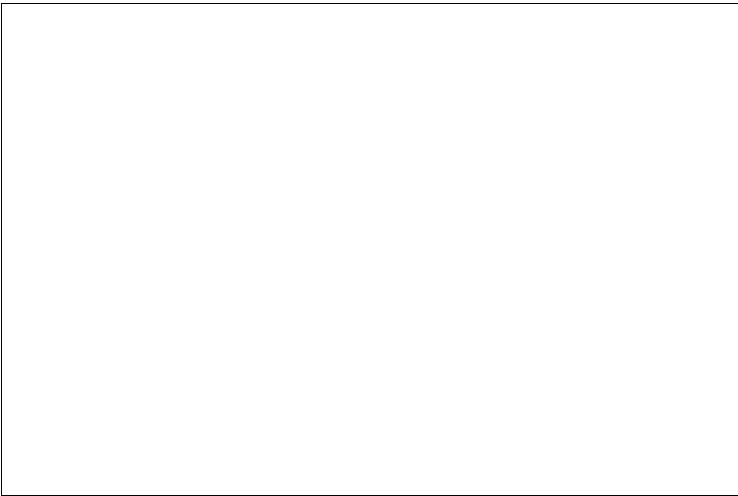
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 11

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **ABRIC DE CAN XIMET**

Ubicació: Al NO de les ruïnes d'Olèrdola, a la cinglera al costat de Can Castellví

Lloc/adreça:

UTM x: 391365

y: 4573669

Altitud: 275 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat:

Propietari: M. Concepción Borruel Izquierdo / Pilar Bertran Marcé

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: Accés des de Can Castellví o des del Fondo de la Seguera (propietat privada). Abric situat en les cingleres de la Vall del Fondo de la Seguera. L'abric fa uns 20 m de longitud, 10 m de fondària i una altura mitjana de 10 m. Al seu interior s'observen una sèrie d'estructures excavades a la roca: escales, forats per a bigues i dos grups de sitges considerades d'època medieval. Les pintures rupestres se situen en l'extrem esquerre de la cavitat, per sobre de les restes de la primera sitja. En altres punts de l'abric s'observen restes de pigment. El conjunt pictòric es compon de 2 figures d'estil esquemàtic i traç simple. Aquestes dues figures són traços que configuren una creu o aspa. En fer la documentació l'any 1987, Elisa Sarria observà, tant en la diàclasi central com a la paret dreta de la gran cavitat, algunes restes de pigment molt deteriorades. Amb posterioritat a la realització d'aquestes documentacions i amb motiu de la realització de la Carta Arqueològica de l'Alt Penedès (1990), fou descoberta una tercera figura, de característiques similars a les anteriors.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARAT BCIN.

Les Balmes de Can Ximet estan vinculades a la història del conjunt històric d'Olèrdola i són un important testimoni del període medieval d'aquest territori. Les pintures trobades al seu interior van ser incloses a la llista del Patrimoni Mundial, per la UNESCO, el desembre de 1998. Aquest element està catalogat com a BCIN en virtut del decret de castells de 22.04.1949. Actualment les restes visibles són tan escasses, que només un estudi realitzat amb metodologia arqueològica podria aportar informació del que va ser aquesta fortalesa. El grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei.

Article 35 Criteris d'intervenció:

-1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de

respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació.

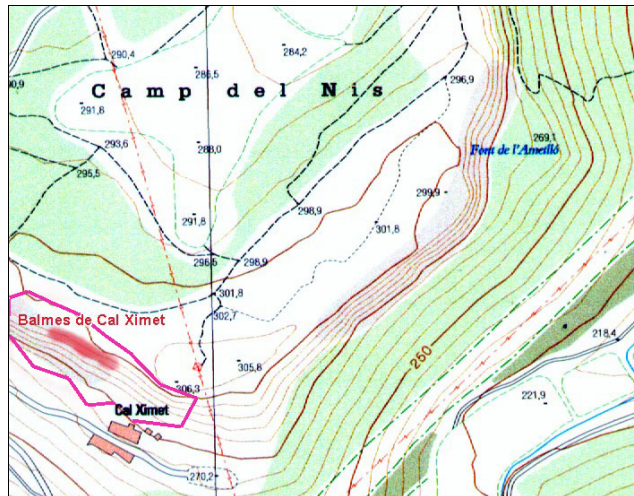
Hi ha una resolució de la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya que declara l'escalada ús incompatible amb la preservació del bé.

L'element descrit està ubicat en un lloc predominant de l'entorn paisatgístic de l'espai natural protegit d'Olèrdola, es troba dins de l'espai definit pel Pla especial d'ordenació del Parc d'Olèrdola de 1992, modificat l'any 1997. Per tant l'entorn de protecció és el límit del propi parc.

El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIN R-I-55-0327
Nº Inventari Generalitat:		Carta Arqueològica, 2		
Autor:		Any:		Segle: X-XII
		Estil, època:		medieval
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	Descobert el 12 d'octubre de 1984 per Albert Rubio i Victòria del Castillo durant el transcurs d'una visita als conjunts rupestres dels Segarrulls i de Can Castellví.			
Bibliografia:	RUBIO MORA, A. DEL CASTILLO, V. (1986-87). Nuevas pinturas rupestres en Olèrdola (Penedès, Barcelona), dins I Congreso Internacional de Arte Rupestre: Caspe (nov-1985). Bajo Aragón, Prehistoria. Vol. VII-VIII. "Abric de Can Ximet" (1994), dins Corpus de pintures rupestres. Àrea Central i Meridional. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Vol. II, fasc. 5			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 12

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: COVA DE SEGARRULLS / COVA DE LES PINTURES

Ubicació: Uns 30 m. per damunt del camí del Fondo de la Seguera. A 1 km. aprox. de la C-15

Lloc/adreça:

UTM x: 392536

y: 4574647

Altitud: 200 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Ana de Bacardi Ribas / Luis Montesinos Espartero Julia

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció:

Ubicada en una vessant sense bosc amb una configuració calcària miocènica que forma estrats inclinats, la qual cosa facilita que per processos d'erosió diferencial es formin graons. La cova queda situada sota l'angle SE de la granja de les Planes, situada a la plana de dalt la cinglera. La cova té una forma arrodonida de surgència, formant una boca semicircular, i un passadís. Les seves dimensions són de 1,90 m d'ampla per 1,10 m d'alçada a la boca. La galeria, lleugerament esbiaixa a la dreta de la boca, té un recorregut de 7 m i s'estreta a la meitat acabant en forma de petita sala (a la que va a parar la pendent del sòl, fins formar una petita cubeta a 0,70 m del sòl del passadís). Les parets de l'entrada estan plenes de concavitats i en una d'elles a l'esquerra de la cova (mirant-la de front) és on estan les representacions dels arquers esquemàtics, puntuacions, digitacions i taques. Aquest últim tipus de representació està extès per totes les parets, inclús sota el sostre fumat del passadís es distingeix algun d'aquests motius, segons va descobrir Ramon Viñas a finals dels anys 70. En total hi ha 22 figures pintades (segons les dades del Corpus d'Art Rupestre elaborat per Anna Alonso i R. Viñas). Segons aquest estudi l'arquer de la part superior esquerra medeix 3,3 cm la figura humana, 6,5 cm l'arc i 5 cm la fletxa. La seva tècnica és de traç simple, color castany vermellós, amb una estructura de traços simples dins un estil esquemàtic. La seva posició és estàtica, amb les cames entreobertes i disparant amb l'arc. El segon arquer amida 5,5 cm la figura humana, 8,5 cm l'arc i 5 cm la fletxa, i les seves característiques tècniques i estilístiques són iguals a l'altre arquer. La descripció del material arqueològic exhumat és, per a les exigències actuals, imprecisa i deficient. Es pot deduir que hi havia ceràmica brunyida del Bronze Final a mà. Respecte a la indústria lítica destaquen els fragments de sílex, una destal polida i un possible gratador nucleiforme. D'altra banda, el quasi centenar de fragments de calota craneal calcinats i cremats, junt amb fragments i estelles de diàfisi també cremats / calcinats, tot plegat de classificació humana, fa indubtable el seu ús funerari.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARADA BCIN.

Les pintures de la Cova de Segarrull van ser incloses a la llista del Patrimoni Mundial, per la UNESCO, el desembre de 1998. Aquest element està catalogat com a BCIN en virtut del decret de castells de 22.04.1949. Actualment les restes visibles són tan escasses, que només un estudi realitzat amb metodologia arqueològica podria aportar informació del que va ser aquesta fortalesa. El grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei.

Article 35 Criteris d'intervenció:

-1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació.

L'element descrit està ubicat en un lloc predominant de l'entorn paisatgístic de l'espai natural protegit d'Olèrdola, es troba dins de l'espai definit pel Pla especial d'ordenació del Parc d'Olèrdola de 1992, modificat l'any 1997. Per tant l'entorn de protecció és el límit del propi parc.

El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

Estat conservació:

regular

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000

legal

BCIN R-I-55-0328

Nº Inventari Generalitat:

Carta Arqueològica, 18

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

neolític antic evolucionat i bronze

Fitxes associades:

Inf. històrica:

La primera notícia històrica d'aquest jaciment la proporciona el quadern de camp, vol. 5 (1956-58) de Pere Giró Romeu, que troba les pintures el dia 27 de juliol de 1958, quan era delegat local de la "Comisaria general de Excavaciones Arqueológicas". Ell mateix, junt a Joan Bellmunt i Poblet, i el Grup d'exploracions subterrànies del Museu de Vilafranca van portar a terme una excavació.

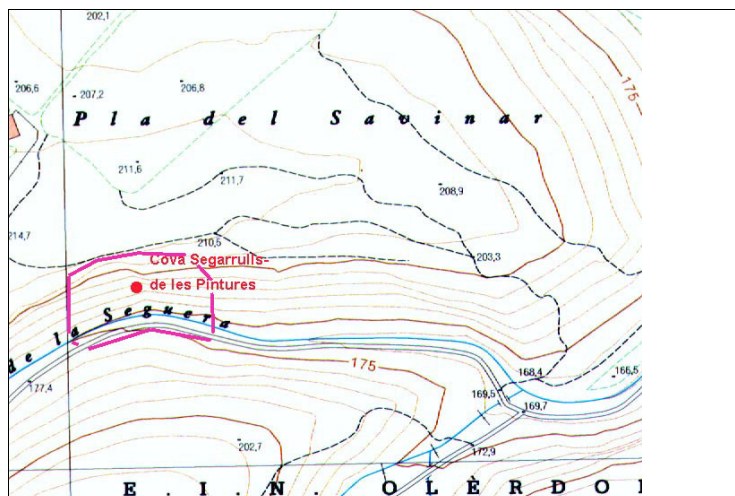
Bibliografia: POYO, A. (1958). La cueva del Fondo de la Seguera o de las Pinturas. Acción Católica, Vilafranca del Penedès. ANÒNIM, Vilafranca del Penedès. Hallazgos arqueológicos. ANÒNIM (1958). Activitats. Butlletí de l'Agrupació Excursionista Catalunya. RIPOLL, E. i GIRÓ, P. (1960-61). Descubrimiento de pinturas rupestres en segarrulls / Olèrdola, Barcelona. Ampurias XXII-XXIII. Diputació de Barcelona - Instituto de Prehistoria y Arqueología. GIRÓ, P. (1963). Activitats Arqueològiques I. Pintures rupestres a Olèrdola. Circular para los sres. Socios. Agrupació Excursionista Catalunya. Barcelona. RAURET, A.M^a. (1964). El Proceso de la Primitiva población en el Panadés. Tesis de Llicenciatura per la Universitat de Barcelona. Barcelona. DE LA PINTA, J. Ll. (1983). Repertori de cavitats d'interès Arqueològic de la Província de Barcelona. Exploracions, n. 7. Espeleoclub de Gràcia. Barcelona. RIPOLL, E (1977). Olèrdola. Història de la ciutat i guia de Conjunt Monumental i Museu Monogràfic, Diputació de Barcelona, Barcelona. FERRER, A. (1968). Les cavitats de Sant Miquel d'Olèrdola (Alt Penedès i Garraf). Espeleòleg Butlletí "Grup espeleològic Talaia" de l'agrupació Excursionista Atalaia, n. 7. G.E.T de l'Ag. Exc. Atalaia. Vilanova i la Geltrú. VIÑAS, R. SARRIA, E. i ALONSO, A. (1983). La Pintura Rupestre en catalunya. Editat pels autors i Llibreria Altaïr. Barcelona. ANÒNIM (atribuït a Xavier Virella) (1983). 14ª excursió a peu pel Penedès. VIÑAS, R. (1990). "El arte rupestre en Catalunya: Estado de la cuestión sobre las manifestaciones pictóricas", dins Ponencias del coloquio Aragón/litoral mediterráneo: intercambios culturales durante la prehistoria (en homenaje a Juan Maluquer de Motes). Univ. de Zaragoza, Zaragoza. AYMAMÍ, G. (1989). Itinerari arqueològic per la Vall d'Olèrdola (Alt Penedès). Excursionisme n. 172. Unió Excursionista de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 09/06/2005

Data mod.:

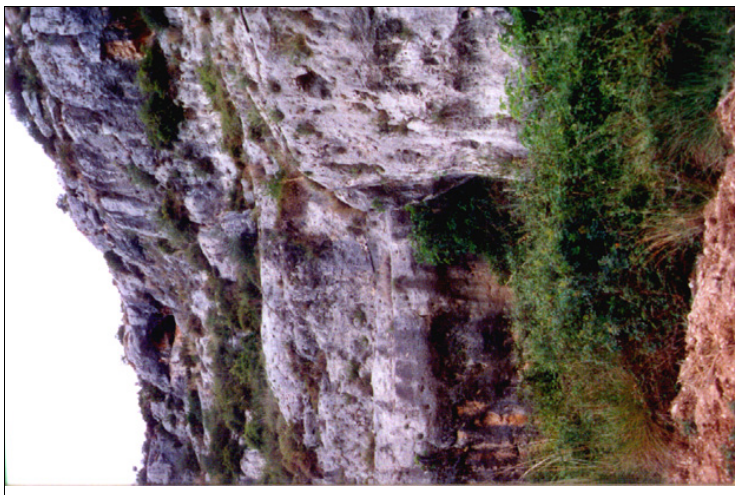
Mapa:

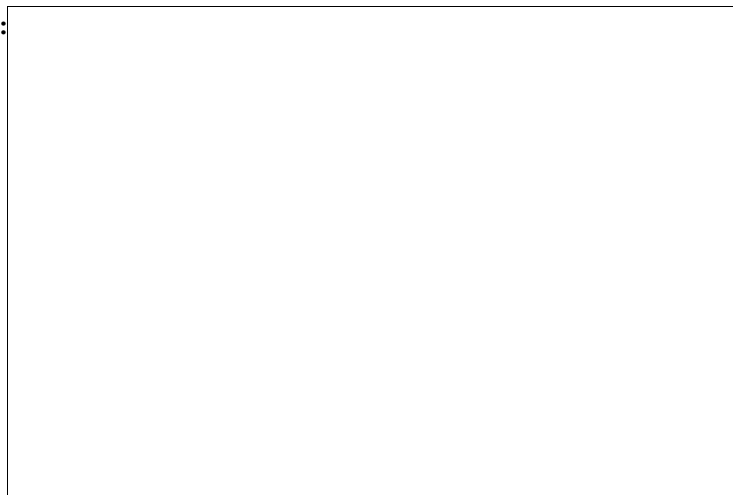
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 13

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **ABRIC DE CAN CASTELLVI**

Ubicació: A prop de la masia del mateix nom, a la cinglera N del Fondo de la Seguera.

Lloc/adreça:

UTM x: 391257

y: 4573712

Altitud: 240 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: M. Concepción Borruel Izquierdo. C. Barcelona, 32, 1,3. 08031 Mataró

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: L'abric fa 8 metres de longitud, 2 metres de fondària i 1 metre d'alçada. La part dreta del fris presenta un queixal retallat que sembla correspondre a una escala retallada en la cinglera, que puja fins a l'abric. A la dreta, a l'extrem, hi ha una pica per recollir l'aigua de les filtracions i en el sostre, dues perforacions per a bigues. A l'esquerra de la plataforma es distingeix una conducció o canal. Les pintures ocupen una franja d'uns 2,5 metres per 0,8 metres i se situen al sector dret. El conjunt pictòric està format per un total de 26 figures, majoritàriament de traç simple i puntejat. Algunes de les figures corresponen a quadrúpedes indeterminats. A la part superior de la cinglera, a sobre de la balma hi ha una sitja circular retallada a la roca, amb una profunditat de 2 metres i una boca d'1 metre de diàmetre. A dintre hi ha una part del que devia ser la tapadora de la sitja, una roca retallada amb un encaix circular. Des de l'interior s'obren varies galeries cap a diferents punts de la cinglera. També s'observen diferents encaixos a les parets de 10-15 cm, de funcionalitat incerta, però segurament relacionat amb la balma i el període medieval.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARAT BCIN.

L'abric de Can Castellví està vinculat a la història del conjunt històric d'Olèrdola i són un important testimoni del període medieval d'aquest territori. Les pintures de Can Castellví van ser incloses a la llista del Patrimoni Mundial, per la UNESCO, el desembre de 1998. Aquest element està catalogat com a BCIN en virtut del decret de castells de 22.04.1949. Actualment les restes visibles són tan escasses, que només un estudi realitzat amb metodologia arqueològica podria aportar informació del que va ser aquesta fortalesa. El grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei.

Article 35 Criteris d'intervenció:

-1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de

respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació.

Hi ha una resolució de la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya que declara l'escalada ús incompatible amb la preservació del bé.

L'element descrit està ubicat en un lloc predominant de l'entorn paisatgístic de l'espai natural protegit d'Olèrdola, es troba dins de l'espai definit pel Pla especial d'ordenació del Parc d'Olèrdola de 1992, modificat l'any 1997. Per tant l'entorn de protecció és el límit del propi parc.

El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIN R-I-55-0325
Nº Inventari Generalitat:		Carta Arqueològica, 1		
Autor:		Any:		Segle: X-XII
		Estil, època:		bronze inicial - medieval
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	Pintures rupestres localitzades a principis dels anys 70 per un grup de col·laboradors del Museu de Vilanova i la Geltrú. Durant els treballs de documentació portats a terme per R. Viñas, es localitzaren unes restes. Les pintures de Can Castellví van ser incloses a la llista del Patrimoni Mundial, per la UNESCO, el desembre de 1998.			
Bibliografia:	RIPOLL PERELLÓ, E (1977). Olèrdola. Història de la ciutat i guia de Conjunt Monumental i Museu Monogràfic, Diputació de Barcelona. Institut de Prehistòria i Arqueologia, Barcelona. VIÑAS VALLVERDÚ, R. SARRIA BOSCOVICH, E. ALONSO TEJADA, A. (1983). La pintura rupestre en Catalunya. R. Viñas, E. Sarria i A. Alonso. Barcelona. VIÑAS, R. PALLARÉS, R. (1987). Un posible santuario preromano en el Abrigo de Can Castellví, Olèrdola (Barcelona), dins I Congreso de Religiones Prehistóricas y Protohistóricas: Salamanca- Cáceres. "Abric de Can Castellví" (1994).			

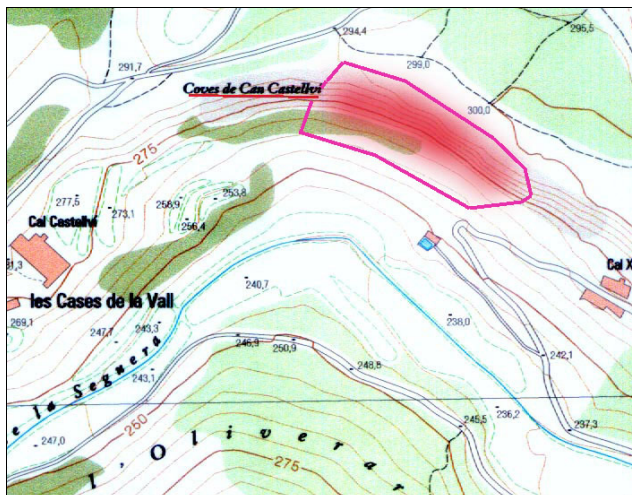
dins Corpus de pintures rupestres. Àrea Central i Meridional. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Vol. II, fasc. 5.

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 09/06/2005

Data mod.:

Mapa:

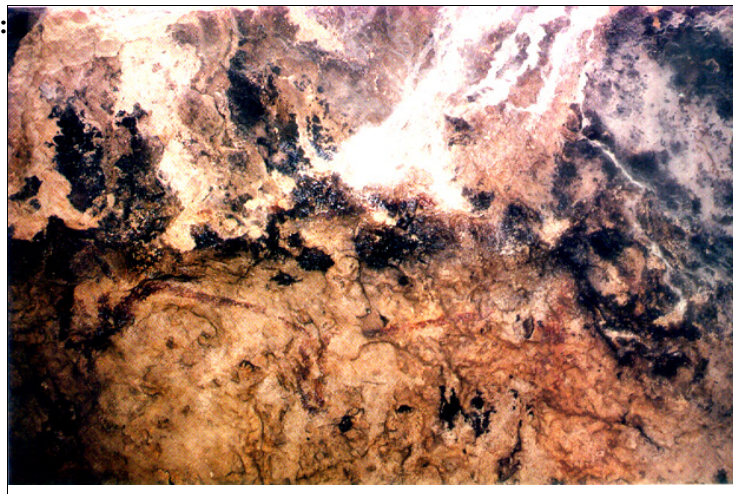
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 14

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	MASIA TORREBLANCA		
Ubicació:	A 1,5 km al nord del nucli de Sant Miquel d'Olèrdola. A prop de l'església del Sant Sepulcre		
Lloc/adreça:			
UTM x:	394105	y:	4576675
Altitud:	200 m	Accés:	fàcil
Núm negatiu:			
Titularitat:	privada	Propietari:	Iniciativas inmobiliarias Tarraco, S.L.
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	restauració i celler
Descripció:	Masia d'època renaixentista. És un edifici de planta quadrada, cobert a quatre vessants. Una torre de planta quadrada de construcció nova s'adossa a l'edifici. També s'ha fet una ala lateral, tot plegat per convertir-la en una masia de planta basilical. A la part superior de l'edifici destaca una galeria d'arcs rebaixats sobre columnes poligonals i capitells. Les finestres tenen llindes i àmpits de pedra. La cornisa es aguantada per bigues de fusta, hi ha ceràmica de color emmarcada en pedra. A l'interior, les parets són de pedra i destaquen els pilars originals i les portes de pedra amb dovelles que formen un arc. La casa està vorejada per un gran jardí i alguns annexes relacionats amb el seu ús actual.		
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24). Tot i haver elements que han trencat l'harmonia del nucli arquitectònic original, el valor arquitectònic, artístic i històric de la masia és evident, l'entorn natural i els conreus de vinya integren la masia en una zona de valor paisatgístic destacat. PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis, el material, la textura i el color. Els interiors tenen una categoria de respecte. L'entorn de protecció inclou l'àrea enjardinada i la massa boscosa inclosa a la propietat. Les noves construccions i plantacions de l'entorn han d'estar sotmeses a un estudi de l'ajuntament. S'admeten els usos d'habitatge, restauració, allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal.		
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Arboçar de Dalt 447-7-1 (279-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal
			Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època: Moderna /contemporània

Fitxes associades:

Inf. històrica:

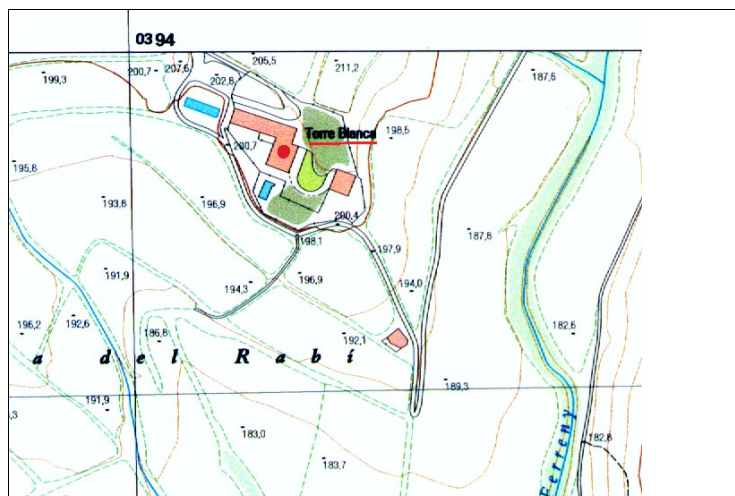
Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya.

Autor fitxa: Triàde scp

Data reg.: 14/06/2005

Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 15

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **MOLÍ D'EN COLL**

Ubicació: A la riera de la Doveria, entre la planta de triatge de residus i la masia de Cal Maiol

Lloc/adreça:

UTM x: 392168

y: 4576675

Altitud: 190 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Edifici

Ús actual: en runes

Descripció: Edifici en procés d'enrunament on encara es poden veure restes dels quatre pisos en què s'estructurava. L'espai del soterrani és de planta rectangular, quasi bé tota té les parets excavades a la roca, un dels costats està excavat a la roca a manera d'absis. A les parets s'observen diferents encaixos. El sostre es tancaria amb l'ajuda de grans arcades (3 m des de terra al centre de l'arc) de mig punt fets de dovelles, només es conserva una d'elles, la resta estan desmuntades o enrunades i cobreixen el terra d'aquesta primera estança. A la zona absidiada s'hi observa al terra un forat que estava cobert per una llosa de pedra. Aquesta tancava l'entrada a un espai cobert amb volta de mamposteria ara enrunada, segurament serviria pel pas de l'aigua que procedia de la riera ("sala de màquines"). Per sobre del soterrani hi ha una estança amb la paret del fons semiexcavada a la roca i completada fins al sostre amb carreus irregulars, la resta de parets estan fetes de blocs de pedra escairats que tenen forma de volta des del terra. La volta es aguantada per dos arcs de carreus que a manera de dovelles es disposen també des de terra, un d'ells ha estat expoliat. En una de les parets s'observa una finestra d'espitllera en part tapiada. Part de la planta està enrunada, tindria unes dimensions de 6,5 m x 9,2 m. El pis que vé a continuació, a nivell del terra actual, està dividit en dos àmbits rectangulars, la paret més llarga amida 9,5 m, les parets d'aquests àmbits són de mamposteria. El sostre d'aquesta estança ha desaparegut. A partir d'aquí només s'observa part de l'alçat dels murs que configurarien el quart pis, es veuen els forats on s'hi encaixaven les bigues. A la part exterior, a la cantonada nord hi ha un carreu amb la data de 1740. És difícil saber si aquesta és la data d'edificació del molí o d'una reforma, ja que aquesta part es troba en millor estat que la resta de l'edifici i no hi ha carreus sinó plaques de pedra molt ben treballades. Al costat sud hi ha un canal excavat que devia portar l'aigua fins al molí. Al sector NW hi ha un annex on s'observen restes de mur que juntament amb la roca excavada conformen un tancat actualment envaït per la vegetació. A la part superior del canal, a l'oest, hi ha també restes de mur que configuren un espai poligonal d'estructura irregular de 8 m de llarg per 5 d'ample.

Determinacions normatives i categories de protecció: SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA SECUNDARI (CLAU 24 b).
 NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24).
 Tot i estar en procés d'enrunament, és l'únic molí hidràulic que es conserva al terme municipal d'Olerdola. Les seves dimensions, la qualitat dels blocs de pedra i dels elements arquitectònics construïts amb ella el converteixen en un edifici de valor patrimonial destacat.
 PROTECCIÓ: volumetria original i material categoria de manteniment.

Estat conservació: dolent Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000. legal Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor: **Any:** 1740 **Segle:** **Estil, època:** Moderna

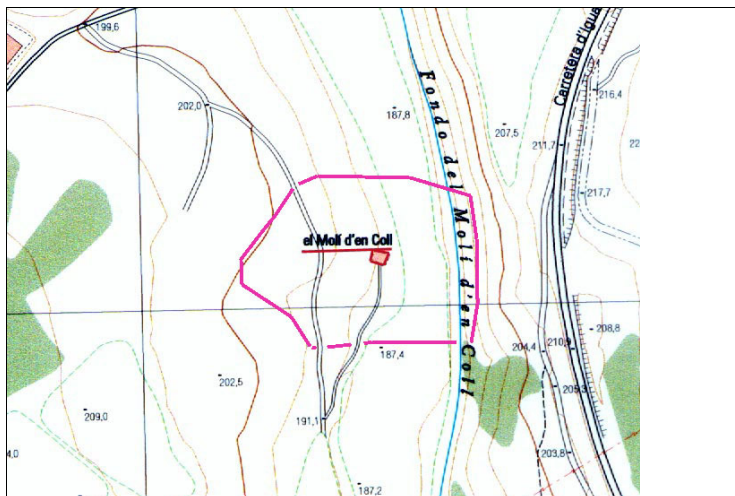
Fitxes associades:

Inf. històrica:

Bibliografia:

Autor fitxa: Triade scp **Data reg.:** 15/06/2005 **Data mod.:**

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 16

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **ESGLÉSIA DE SANT PERE MOLANTA**

Ubicació: A la barriada de Cal Sadurní, al costat del camp de futbol

Lloc/adreça:

UTM x: 395005

y: 4577673

Altitud: 215 m

Accés:

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Bisbat de Barcelona

Tipologia: Edifici

Ús actual: equipament religiós

Descripció: Edifici de tres naus amb capçalera rectangular. La façana és d'estil barroc popular, amb el portal allindat i coronament ondulat. Enmig de la façana hi ha un ull de bou. El campanar, bastit sobre la nau lateral dreta, és de planta quadrada i coberta de pavelló. A l'interior, la volta de la nau central és de canó i les de les naus laterals d'aresta.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). USOS GENÈRICS: EQUIPAMENT RELIGIÓS. DECLARADA BCIL.

PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. La façana té una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició i el material. Els interiors tenen una categoria de respecte. L'entorn de protecció inclou l'àrea circumdant a l'edifici, que s'ha de considerar zona de protecció arqueològica, ja que apareix documentada a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció.

Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Estat conservació:

bo

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut

legal

BCIL

Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: maig 1999.

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Fitxes associades:

Inf. històrica:

El lloc del Palau Molanta s'esmenta l'any 1965 en el testament del comte Mir, el qual es deixà a l'església de Barcelona. Se suposa que l'església és la que s'esmenta en la dotació de Sant Miquel d'Olèrdola de l'any 992. A l'església de Sant Pere Moranta, als confins d'Olèrdola, s'hi realitzà el 1010 el testament sagramental d'Aldabert, fill del vescomte Guitard de Barcelona i senyor de Moja i del castell d'Albinyana. La quadra de Sant de Peramolanta fou donada el 1229 a l'abat del monestir de Santes Creus. En el fogatjament del 1376, l'abat del monestir tenia al lloc esmentat 10 focs. L'antiga església del lloc, que havia sofert moltes modificacions a través dels anys, fou enderrocada abans del 1774, i al mateix lloc es construí l'actual església parroquial.

L'any 1966, amb motiu d'unes obres realitzades en el recinte del costat de l'església, es localitzaren els dos sarcòfags descrits més avall i abundants restes humanes. L'excavació d'un d'ells (a càrrec del Sr. Pere Sadurní) proporcionà restes de varis inhumats (diferents cranis). Es creu que és una necròpoli medieval, la qual hauria perdurat com a cementiri fins l'època moderna (en aquest sentit cal remarcar la reutilització d'un dels sarcòfags com a ossari). Per la tipologia dels sarcòfags els sarcòfags es poden datar entre els segles X i XII.

Sarcòfag 1: Cos de pedra calcària de planta rectangular buidat interiorment en forma antropomorfa. Les seves mesures màximes són: 2,6 m de llargada x 0,60 m d'amplada x 0,42 d'alçada. Té una llosa de coberta (trencada en dues meitats) de mides 1,44 m x 0,68 m x 0,12. Aquesta llosa té uns rebaixos als extrems i part dels lateral, d'encaix. L'extrem inferior del sarcòfag és trencat. El sarcòfag 2 està buidat en forma de banyera, de planta rectangular i també de pedra calcària. Les seves mesures són: 2,35 m de llargada x 0,80 m d'amplada x 0,43 d'alçada. Els extrems del sarcòfag estan malmesos. Té una llosa de coberta trencada, el fragment té unes dimensions de 1,20 m x 0,75 m. Actualment, els sarcòfags i les corresponents lloses de coberta es conserven en la Placeta del Padró, a l'aire lliure.

Bibliografia:

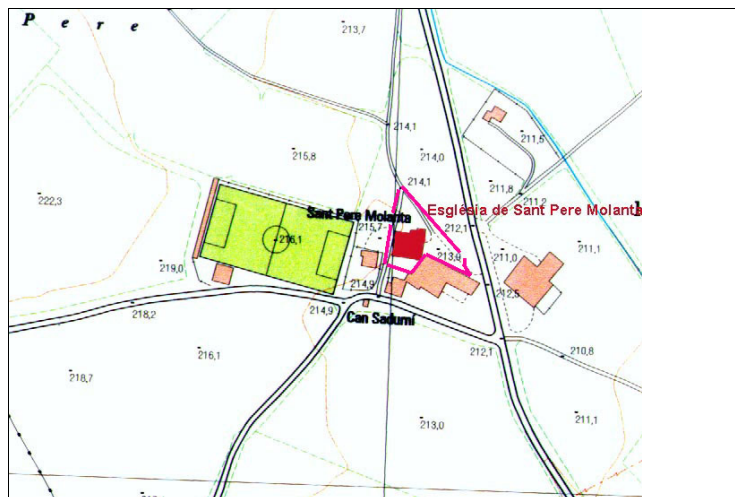
AA.VV.(1992). Catalunya romànica. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Vol.XIX. El Penedès. L'Anoia. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 17

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT JAUME DE MOJA								
Ubicació:	Al nucli urbà de Moja, al costat de la capella romànica de Sant Cugat de Moja								
Lloc/adreça:	Plaça de l'església.								
UTM x:	390525	y:	4575989	Altitud:	230 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	parròquia						
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	culte						
Descripció:	Edifici de tres naus de tres tramades separades per arcs de mig punt, columnes cilíndriques i capitells bizantins. L'absis és de planta semicircular i hi destaquen unes pintures murals pintades per Agustí Ferrer i Punós (1884 - 1960) dedicades a Sant Jaume, Sant Cugat i Sant Jordi. També hi ha un pantocrator i els quatre evangelistes a la volta de l'absis. El tractament de les pintures és clarament figurativista i realista. La façana, inacabada, presenta una decoració d'arcs cecs, una rosassa i un portal amb arquivoltes i decoració de petxines (símbol dels peregrins). El campanar és prismàtic amb cúpula poligonal. Hi ha una barreja d'elements de diversos estils, fet habitual al final del segle XIX.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ. SÒL CONSOLIDAT RESIDENCIAL (CLAU ER). EQUIPAMENT RELIGIÓS. DECLARADA BCIL. NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol IV. Capítol VI (R) PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. La façana té una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició i el material. Els interiors tenen una categoria de respecte. L'entorn de protecció seria comú amb un altre edifici d'interès patrimonial: la capella de Sant Cugat de Moja / Sant Esteve i inclou tot el sistema d'espais lliures que l'envolta (sistema P). L'església va ser restaurada i reinaugurada l'any 1999. Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).								
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya		legal	BCIL				

Fitxa 17

1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

Nº Inventari Generalitat:

Autor: Jeroni Granell

Any: 1876

Segle:

Estil, època: eclèctic neomedieval

Fitxes associades:

Inf. històrica:

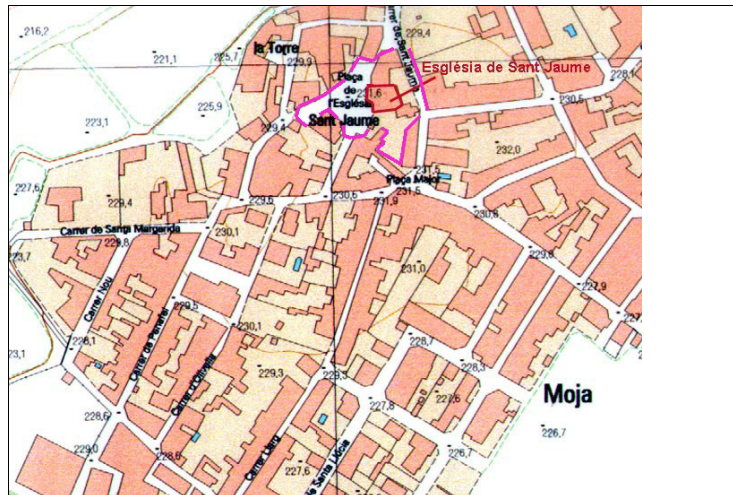
Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 15/06/2005

Data mod.:

Mapa:

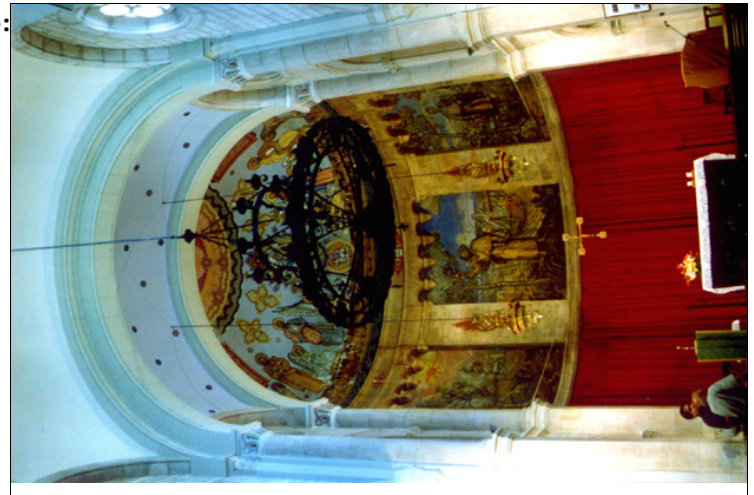
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 18

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	CASA DE FRANCESC TORT / CAL BARBER								
Ubicació:	Centre del nucli de Moja								
Lloc/adreça:	c. sant Jaume, 7, Moja								
UTM x:	390557	y:	4575955	Altitud:	230 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Teresa Miralles Pedro. C. Sant Jaume, 7						
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	habitatge						
Descripció:	Edifici del casc urbà de Moja. Casa entre mitgeres de planta baixa, pis i golfes. A la seva façana destaquen les finestres escalonades i àmpits de pedra, el balcó central (amb forja) i un ràfec d'obra vista a la cornisa. La ceràmica vidrada verda apareix decorant les finestres petites rodones de la part superior, a manera de mènsules al costat de les finestres grans i com a elements geomètrics emmarcats en maó. La façana està arrebossada amb material modern, també s'ha incorporat modernament una finestra a la part dreta i una sanefa ceràmica. L'interior dstaca per tenir els sostres alts i les portes estretes, com correspon a l'estètica del moment, però no destaca cap element decoratiu.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ. SÒL CONSOLIDAT RESIDENCIAL (CLAU 1). NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol V. Capítol 1, SECCIÓ I.- zona de nucli antic. PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. La façana té una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició i el material. Els interiors tenen una categoria de respecte. L'entorn de protecció coincideix amb el límit parcel·lari.								
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.			legal	Catàleg			
Nº Inventari Generalitat:		2717 Inventari del patri							
Autor:		Any:		Segle:		Estil, època:	modernisme tardà 1917-1920.		

Fitxes associades:

Inf. històrica:	
-----------------	--

Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya.

Autor fitxa:	Triàde scp	Data reg.:	15/06/2005	Data mod.:	
---------------------	------------	-------------------	------------	-------------------	--

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 19

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: CAPELLA DE SANT CUGAT DE MOJA / SANT ESTEVE

Ubicació: Al nucli urbà de Moja, al costat de l'església parroquial de Sant Jaume

Lloc/adreça: Plaça de l'església.

UTM x: 390525

y: 4575989

Altitud: 230 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: parròquia

Tipologia: Edifici

Ús actual: culte eventualment

Descripció: L'edifici es d'una nau, coberta amb volta de canó, de perfil semicircular, reforçada per un arc toral de mig punt i amb un absis semicircular situat a llevant. A l'arrencada de l'arc presbiteral s'afegiren dues capelles rectangulars, obertes amb arcs apuntats força amples. L'exterior de l'absis té ornamentació d'estil llombard i s'obren tres finestres de doble esqueixada. La porta és d'arc de mig punt i adovellada, en una de les dovelles apareix rebaixat en la pedra el dibuix d'una forca amb una creu a cada costat. El campanar, situat sobre el creuer, és de planta quadrangular i d'un sol pis. Hi ha una finestra geminada a cada costat. Aquestes se sostenen al mig per una columna cilíndrica amb base i capitell. Els capitells són guarnits de motius vegetals. Corona el campanar una teulada llisa piramidal. Tot el conjunt és fet de pedra molt ben treballada i muntada. La coberta de l'edifici és de dos vessants de teula àrab. A l'interior de l'església destaca un sarcòfag d'uns 60 cm de llargada amb coberta de dos vessants que està situat a la paret del costat nord. La seva única ornamentació són unes dobles arcuacions ogivals sobreposades, en la seva part davantera, cosa que fa pensar que correspon a l'època gòtica (es desconeix la seva dedicació). Les mènsules sobre les quals es recolza tenen esculpits dos rostres matussers i primitius. També destaca una petita pica baptismal troncocònica de pedra polida, situada a la part sud dels peus de la capella.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

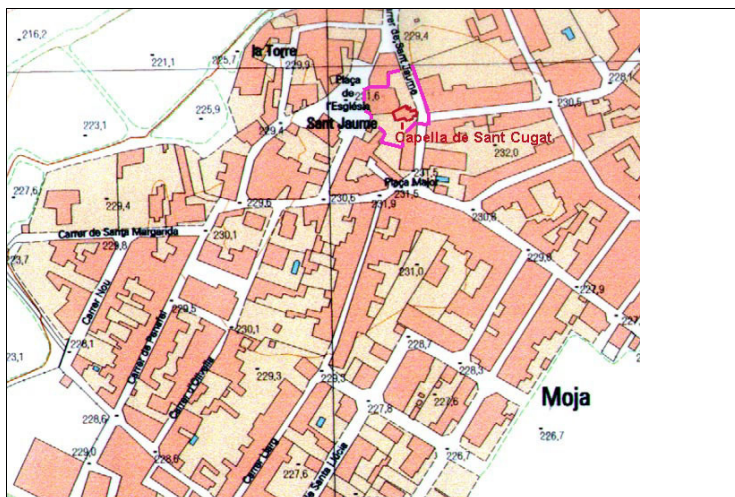
SÒL URBÀ. SÒL CONSOLIDAT RESIDENCIAL (CLAU ER). EQUIPAMENT RELIGIÓS. DECLARADA BCIL.

NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol IV. Capítol VI (R.)

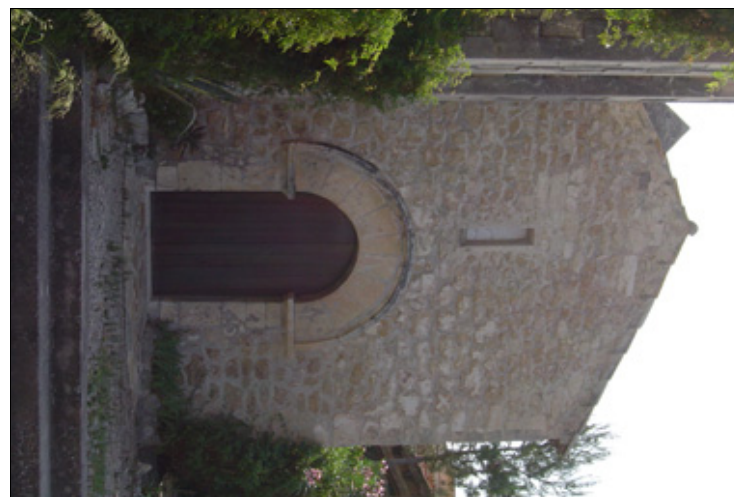
PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. La façana, la coberta i l'interior tenen una protecció de manteniment. L'entorn de protecció seria comú amb un altre edifici d'interès patrimonial: l'església parroquial de Sant Jaume i inclou tot el sistema d'espais lliures que l'envolta (sistema P). Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de

béns culturals d'interès local (BCIL).			
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal BCIL
Nº Inventari Generalitat:		2724 Inventari del patri	
Autor:		Any:	
		Segle:	XII-XIII
		Estil, època:	romànic
Fitxes associades:			
Inf. històrica:	L'església és documentada per primera vegada al 1098, any en què el papa Urbà II confirmà al monestir de Sant Cugat l'església de Sant Cugat de Moja. El 1109 una butlla del papa Calixt II també l'esmenta. Per mitjà d'aquestes butlles es comprova que la parròquia de Sant Cugat de Moja era sotmesa al monestir sancugatenc. Al segle XV ja consta que tenia com a copatró Sant Jaume. L'església es va mantenir sense gaires modificacions des que s'acabà, al segle XIII; amb l'afegiment de dues capelles a l'arrencada de l'arc presbiteral, fins ben entrat el segle XIX, quan a causa de la seva precària conservació i les seves reduïdes dimensions es construí la nova església al costat. Al final del segle XIX es procedí a restaurar l'antiga església romànica.		
Bibliografia:	AA.VV.(1992). Catalunya romànica. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Vol.XIX. El Penedès. L'Anoia. CATALÀ ROCA, P. (1971). Els castells catalans. Rafael Dalmau. Barcelona. CRUAÑES, E. (1980). Esglésies romàniques del Penedès. Museu de Vilafranca. Vilafranca del Penedès. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.		
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	14/06/2005
		Data mod.:	

Mapa:

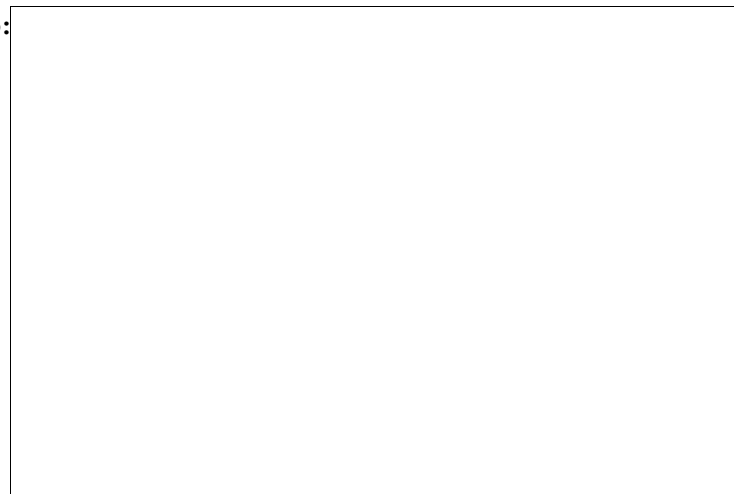
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 20

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **CASA BATLLE**

Ubicació: Al nucli urbà de Moja

Lloc/adreça: c. de la germanat, 1, Moja

UTM x: 390572

y: 4575977

Altitud: 230 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Ramon Batlle Mata, C/Germanat, 1. Moja, Olèrdola.

Tipologia: Edifici

Ús actual: habitatge

Descripció: Edifici de planta baixa i dos pisos. Situada a una cantonada a dos vents, té dues façanes. La façana principal és de composició asimètrica amb el portal d'accés d'arc rebaixat al costat dret de la composició i una finestra a la part esquerra. Al primer pis hi ha una balconera individual sobre el portal d'entrada sustentada sobre revoltó de maó manual i just al costat però diferenciat hi ha un balcó corregut que arriba a donar el tomb a la cantonada i enllaça amb la façana lateral, sustentat de la mateixa manera que l'anterior. Al segon pis de la façana principal hi trobem dues balconeres independents. La decoració d'aquesta façana és profussa i destaquen les garlandes al pis superior, elements de ceràmica vidrada verda i rajoles policromades a la cornisa. També destaca un ràfec de maó amb motius geomètrics. A la part baixa hi ha un sòcol de morter imitant un opus irregular que és corregut i agafa les dues façanes. El relleus són de morter. Els balcons fets de ferro forjat s'aguanten sobre revoltons. Les reixes i baranes són de ferro forjat amb les peces unides sense soldadura, per reblons o encaixos. La composició de la façana lateral és diferent tot i que manté el mateix tipus de decoració. A la planta baixa hi ha tres finestres amb reixes de forja repartides de dreta a esquerra i a l'extrem esquerre hi ha una porta tapiada d'arc rebaixat. A la primera planta, al costat dret hi ha una balconera amb la continuació del balcó corregut de la façana principal, al centre de la planta una finestra simple i al costat esquerre una balconera del mateix tipus de la que presenta la façana principal sobre la porta d'entrada. Al segon pis la composició és simètrica amb una tribuna al centre, tancada amb vidriera de fusta, amb elements de ceràmica vidrada, i una finestra a cada costat. Part de la coberta de la casa l'ocupa una torratxa o badalot amb coberta a quatre vessants amb teules vidrades de color verd igual que la tortugada de les teulades que també són de ceràmica vidrada verda amb decoració d'impressions obliqües. La torratxa està coronada per un parallamps - penell amb els quatre punts cardinals de ferro forjat -. A la part posterior de la casa hi ha una planta baixa adossada més moderna i una part d'hort/jardí.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL URBÀ. SÒL CONSOLIDAT RESIDENCIAL (CLAU 2).
NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol V. Capítol 1, SECCIÓ II.- zona residencial en consolidació.
PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. La façana té una protecció de manteniment, tant la composició com els materials, la textura i els
oficis (ceràmica, forja, motllurat). El color de la façana entra en la categoria de respecte.
No s'ha pogut valorar l'interior, ja que no ens ha estat permesa l'entrada.

Estat conservació:

bo

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya
1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic
de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

legal

Catàleg

Nº Inventari Generalitat: 2718 Inventari del patri

Autor:

Any: 1920

Segle: XX

Estil, època: Modernisme, Noucentisme

Fitxes associades:

Inf. històrica:

La casa va ser aixecada entre 1915-1920 per un "americano".

Bibliografia:

ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

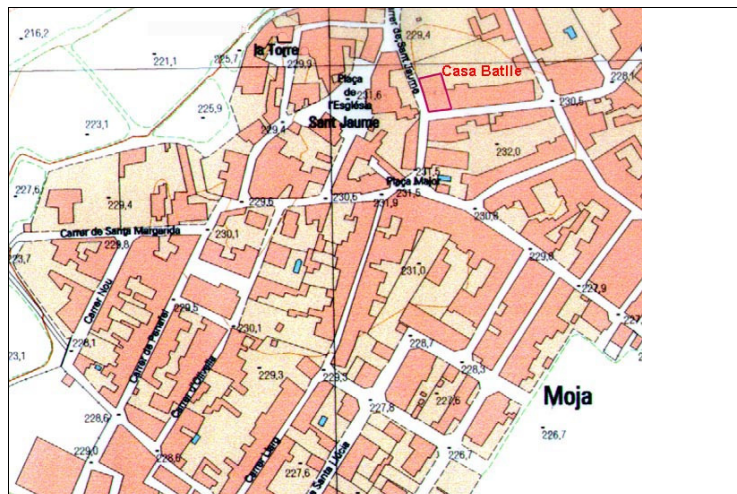
Autor fitxa:

Triade scp

Data reg.: 09/06/2005

Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 21

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **CAVES HILL**

Ubicació: carrer Bonavista 2, Moja

Lloc/adreça:

UTM x: 390416

y: 4575654

Altitud: 230 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Caves Hill SA

Tipologia: Edifici

Ús actual: oficines i elaboració de cava

Descripció: Edifici d'estètica modernista de planta baixa i primer pis. A la seva façana, de composició simètrica, destaquen les finestres decorades amb maons disposats esglaonadament, la decoració amb ceràmica verda i el ràfec també de maons que hi ha sota de la cornisa. El coronament és escalonat amb petits pilars que prenen relleu, mentre que al voltant de l'edifici aquests petits pilars estan col·locats a manera de mertets. Destaca la forja de portes, finestres i el balcó, de línies sobries però amb utilització d'elements vegetals com a decoració. A l'interior, la que va ser residència senyorial d'estètica modernista està modificada (tot i respectar aquesta estètica) per donar-li la funcionalitat que necessita l'ús que té avui dia: cava. La cava va ser construïda l'any 1918 i es conserva igual des d'aquell moment. Les estances reformades de la casa acullen les oficines de l'empresa. L'entorn de l'edifici està enjardinat per la banda de la façana principal, la part posterior dona al nucli de Moja i al costat hi ha edificis moderns que serveixen per l'activitat pròpia d'elaboració de vins i caves de l'empresa propietària de la casa.

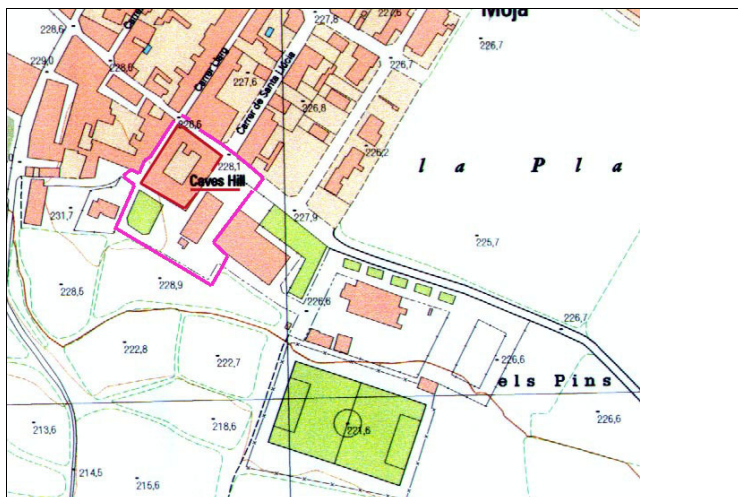
**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL URBÀ. SÒL CONSOLIDAT RESIDENCIAL (CLAU 2). DECLARADA BCIL.
NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol V. Capítol 1, SECCIÓ II.- zona residencial en consolidació.
L'edifici de caves Hill és representatiu del doble ús amb que es projectaven les edificacions relacionades amb les famílies dedicades a la vitivinicultura en aquesta zona del Penedès: habitatge i cava. Es conserva l'exterior de l'edifici en perfectes condicions i la cava, mentre que l'interior ha estat absolutament modificat.
PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis (forja, ceràmica, maons), el material, la textura i el color. També la cava té una identitat arquitectònica destacada per atorgar-li el grau de protecció de manteniment a la seva composició, material, textura i color. L'àrea enjardinada queda inclosa en els límits de la protecció de l'immoble. Les noves construccions i plantacions de l'entorn han d'estar sotmeses a un estudi de l'ajuntament. S'admeten els usos d'habitatge, restauració,

allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal.
Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIL
Nº Inventari Generalitat:		2732		
Autor:		Any: 1887	Segle:	
		Estil, època:	modernista	
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	L'origen de la família Hill es remunta al 1660, any en el que el primer mister Hill es va establir a la comarca, on va néixer la seva vocació vinícola. Els seus descendents van fer l'any 1887 la casa modernista. El 1924, Josep Hill s'inicia en l'elaboració i criança de vins de taula i escumosos. Tot i que el nom de la casa i la marca s'han mantingut, els propietaris actuals no són d'aquesta família.			
Bibliografia:	ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:

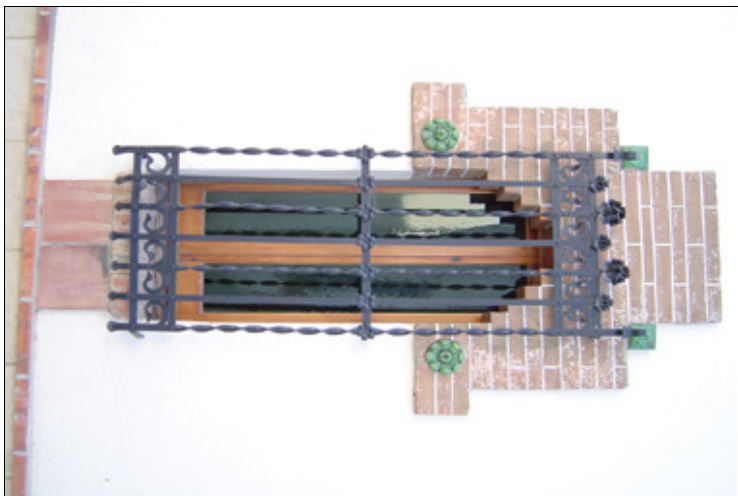
Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 22

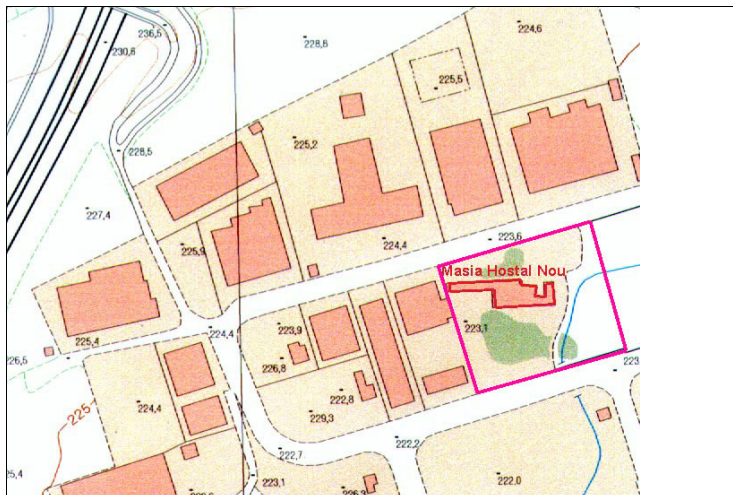
Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	MASIA DE L'HOSTAL NOU				
Ubicació:	Polígon industrial de Sant Pere Molanta				
Lloc/adreça:	Av. Mare de Déu de Montserrat, 11.				
UTM x:	393694	y:	4579243	Altitud:	227 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Inmobiliaria Suburense, S.L. Av. Mare de Déu de Montserrat, 11. 08799		
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	oficines i bar restaurant annex		
Descripció:	Masia de planta quadrada a quatre vents, té primer pis, planta baixa, primer pis i golfes. Ha estat restaurada modernament per donar-li l'ús que té a l'actualitat. Té les finestres empedrades i l'entrada amb un arc de dovelles. Al davant, té afegida una terrassa amb balustrada. De l'interior cal mencionar que es conserva l'embigat original.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ. SÒL CONSOLIDAT INDUSTRIAL (CLAU ES). EQUIPAMENT ESPORTIU I RECREATIU. NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol IV. Regulació dels sistemes. Capítol VI. Sistemes d'equipaments (E). PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. Els elements de la façana i la coberta tenen una protecció de manteniment, l'interior de respecte. A part del valor arquitectònic i com a lloc històric d'interès, s'ha de considerar el fet que la l'emplaçament de l'immoble i la zona circumdant està documentada a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.				

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Les Cabanyes 419-6-7 (278-127). Institut Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: juliol 1999.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: 2720 Inventari del patri				
Autor:		Any: 1722	Segle:	Estil, època: Moderna
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	Segons el sr. Lluís Garcia Mussons Peña, l'edifici va ser un hostel, a la porta principal hi ha la data de 1722 gravada a la pedra i un escut on apareix un rusc d'abelles, ja que venien mel. On ara s'ubica el restaurant hi havia hagut l'estable. Per davant de l'hostal passava el camí ral. Aquest espai i la part enjardinada del voltant s'ha interpretat arqueològicament com l'emplaçament d'una probable vila romano-republicana. Es localitzaren restes romanes superficials, com tègules, dolia i alguns fragments de sigil·lata indeterminada. També s'han documentat 2 fragments de molí ibèrics i ceràmica informe de mateix període. La referència del jaciment apareix al "Catálogo Arqueológico del Penedès". Museo de Vilafranca, fitxa 74 (archivo P. Giró) i Giró, P. Quaderns de camp, vol. 4, 1953-1956 (25 de març 1956), inèdit.			
Bibliografia:	ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 23

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	SINDICAT AGRÍCOLA DE MOJA								
Ubicació:	A l'est de Moja, al costat de la Carrerada								
Lloc/adreça:	Av. de la Carrerada								
UTM x:	390805	y:	4575768	Altitud:	230 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	pública	Propietari:	Ministeri de Treball - Patrimoni Travessera de Gràcia 303, 08025 Barcelona						
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	elaboració de vins						
Descripció:	Edifici de tipus industrial, compost de dues naus, una longitudinal i l'altre transversal, separades per atris de totxo. La coberta està sostinguda per encavallades de fusta. Al soterrani destaquen els arcs parabòlics o catenaris. La façana és de composició simètrica i el ròtul de ceràmica vidriada. El sòcol és de pedra.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ. SÒL CONSOLIDAT RESIDENCIAL (CLAU 8). ZONA CELLER DE CRIANÇA. DECLARAT BCIL. NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol V.Capítol I. Celler de criança. L'edifici és un bon exemple de com l'arquitectura es posar al servei del món vinícola i del moment en què es van aixecar les anomenades "catedrals del vi", amb uns elements arquitectònics molts singulars com els arcs parabòlics del soterrani. PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. Les façanes i la coberta tenen una protecció de manteniment, igual que els elements estructurals interiors: encavallades de fusta, arcs parabòlics. Per a la protecció cal tenir present: a) La conservació, la restauració, la millora i la utilització de l'edifici han de respectar els valors arquitectònics i històrics, sense perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació de l'edifici al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) No és permès reconstruir totalment o parcialment l'edifici, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) No s'han d'eliminar parts de l'edifici, excepte en el cas que comportin la degradació o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin								

greument la contemplació.

Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Estat conservació: bo Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000. legal BCIL

Nº Inventari Generalitat: 2733 Inventari del patri

Autor: Cèsar Martinell **Any:** 1921 **Segle:** XX **Estil, època:** Modernista

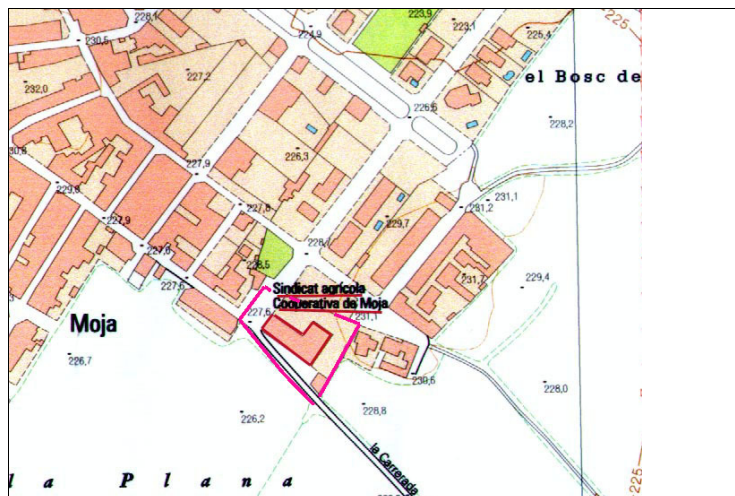
Fitxes associades:

Inf. històrica:

Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa: Triade scp **Data reg.:** 11/06/2005 **Data mod.:**

Mapa:

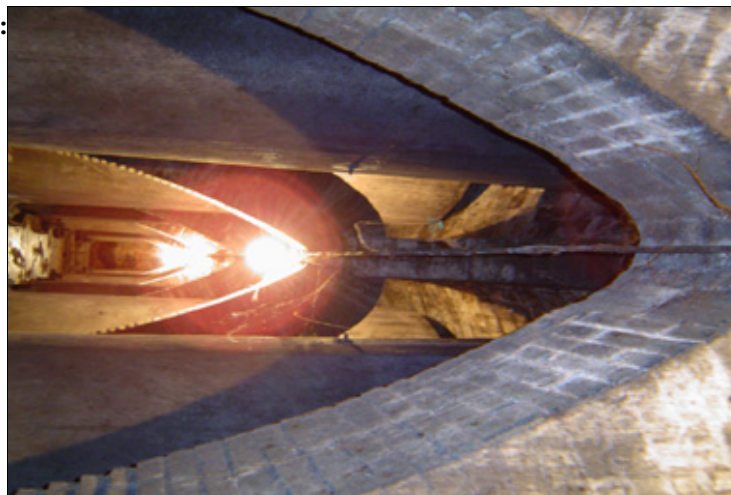
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 24

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	MASIA PORROIG								
Ubicació:	Al NW del municipi, a l'altra banda de l'autopista								
Lloc/adreça:									
UTM x:	393336	y:	4579538	Altitud:	234 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:		Propietari:	Maria Maristany Badell. C. Mallorca, 213, 7, 2 08008 Barcelona						
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	habitatge						
Descripció:	Masia de tipus basílica construïda al segle XVIII, però ampliada i reformada al segle XIX. Costa d'un cos central vorejat a banda i banda per dues galeries d'onze arcades. La façana principal és neoclàssica, amb falses pilastres i frontó. La façana posterior és modernista, amb coronament ondulat i esgrafiats amb motius vinícoles. És tancada per un baluard, i té una glorieta amb estructura de ferro. Davant de la façana principal hi ha una dependència agrícola, un hort i una bassa, tot enjardinat i tancat.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). No s'admet l'ús pecuari (granges) DECLARADA BCIL. NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24). PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. La façana té una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició i el material. Els interiors tenen una categoria de respecte. L'entorn de protecció inclou l'àrea circumdant a l'edifici enjardinada, els límits són la frontera que representa l'autopista i el camí que delimita el nord. Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).								
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Les Cabanyes 419-6-7 (278-127). Institut			legal	BCIL			

Cartogràfic de Catalunya.

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle: XVIII-XI

Estil, època: Moderna / Contemporània

Fitxes associades:

Inf. històrica: Segons fonts orals (sr. Lluís Garcia Mussons Peña, de l'hostal nou), durant la Guerra civil de 1936 al 1939 es va instal·lar un polvorí d'un camp d'aviació que feu explosió. A causa de l'incident la masia quedà arrasada i es reconstruí després de la guerra de manera exacta.

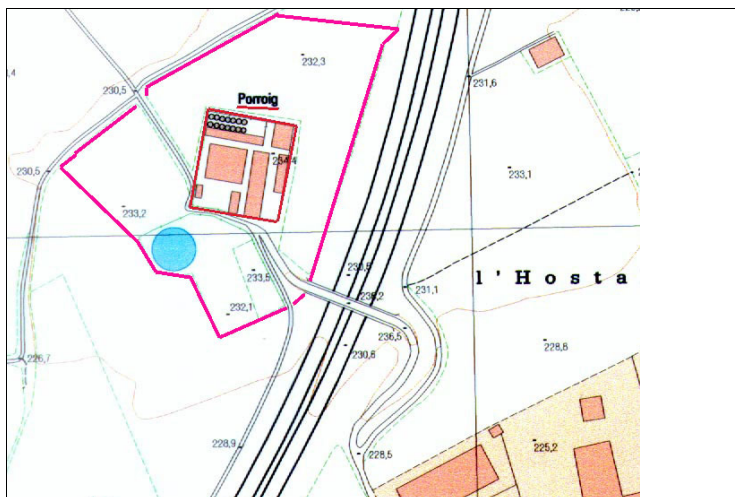
Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 09/06/2005

Data mod.:

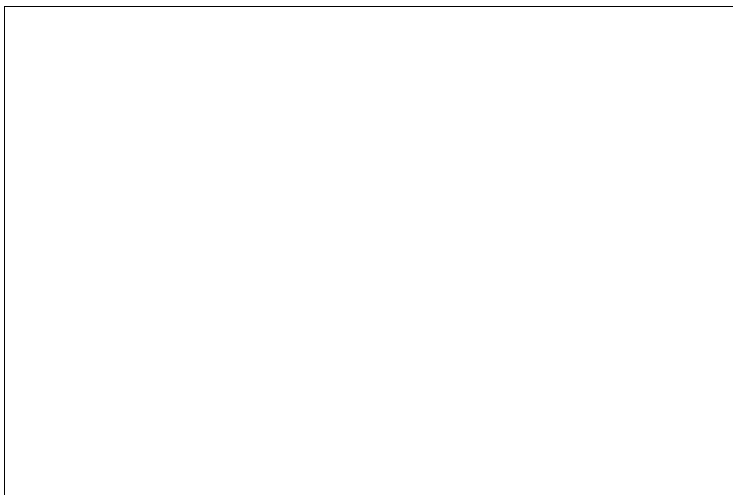
Mapa:

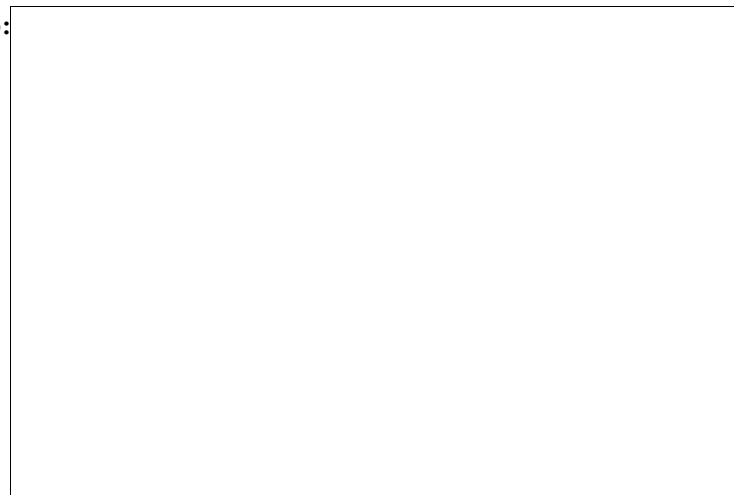
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 25

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: MASIA DE CAL BERTRANET

Ubicació: Al costat de la carretera BV-2415, a uns 500 m al S de la cruïlla amb la de l'Arboçar BV-2416

Lloc/adreça: Masia Bertranet. 08734 Olèrdola

UTM x: 395911

y: 4576210

Altitud: 240 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Lluís Amadeu Milà

Tipologia: Edifici

Ús actual: habitatge

Descripció: Masia amb un cos principal de tipus basilical de planta baixa, primer pis i golfes i diversos annexes que es reparteixen al voltant del baluard de parets altes i doble entrada seguint un eix est oest. Al cos principal, a la planta baixa hi ha la porta d'entrada principal amb arc de mig punt fet amb carreus de pedra calcària que ha estat retallat deixant una porta de forma rectangular. En una de les dovelles d'aquest arc hi ha gravada la data 1719. Al costat esquerre de la porta hi ha una finestra emmarcada en pedra. Al primer pis hi ha tres balconeres disposades de manera simètrica amb ampits i emmarcades en pedra i baranes de ferro forjat. A la part més alta de la casa, que correspon a la crugia central hi ha les golfes que presenten tres obertures d'arc de mig punt fets amb maó manual i que podrien estar fets l'any 1824. El ràfec està fet amb teula. L'annex més important és el que es troba a ponent amb una galeria a la part superior feta amb arcs de mig punt de maó manual i que s'utilitzava per assecar el blat de moro. Altres annexes s'utilitzen com a celler, garatge i corrals. A les dues portes de fusta d'entrada al baluard hi ha la data 1822 gravada a la fusta. A la cantonada est del baluard, dominant la porta d'entrada al baluard i a la casa hi ha un torrelló adossat de planta poligonal fet de maó manual. L'interior de la casa conserva la seva estructura original. L'entrada conserva el paviment de rajola i els muntants de les portes de pedra. A la part del darrera el que era un estable s'ha convertit en sala d'estar, ocupant el mateix espai, conservant l'embigat de fusta espectacular.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a).

NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24).

PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment.

El nucli principal de la casa es troba en molt bon estat i ha respectat els materials de construcció originals: rajoles del terra, embigat de fusta i muntants de pedra. L'annex rematat amb una galeria es troba també en bon estat i amb els materials originals intactes. Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis, el material, la textura i el color. Els interiors tenen una categoria de

Fitxa 25

respecte. L'entorn de protecció queda delimitat per la carretera, la riera i el dos camins circumdants. Les noves construccions i plantacions de l'entorn han d'estar sotmeses a un estudi de l'ajuntament. S'admeten els usos d'habitatge, restauració, allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal.

Estat conservació: Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Arboçar de Dalt 447-7-1 (279-129). Institut Cartogràfic de Catalunya.

Nº Inventari Generalitat:

Autor: **Any:** **Segle:** **Estil, època:**

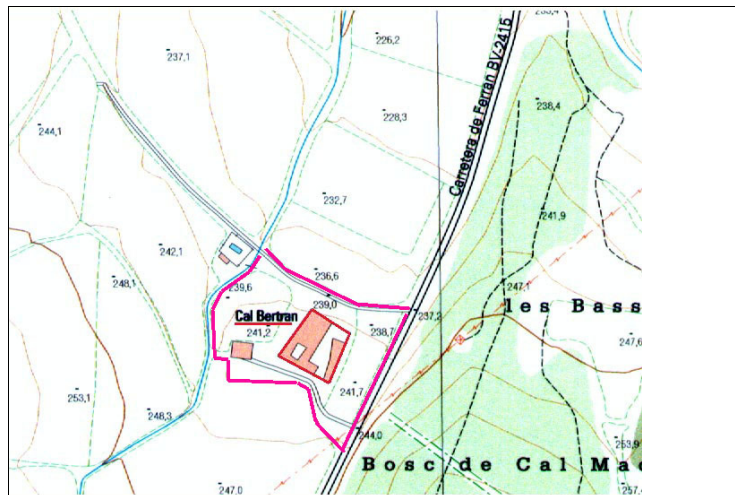
Fitxes associades:

Inf. històrica:

Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa: **Data reg.:** **Data mod.:**

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 26

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	CAN TORRES DE LA FONT TALLADA				
Ubicació:	A pocs metres al SW del barri de Can Torres				
Lloc/adreça:					
UTM x:	394791	y:	4577145	Altitud:	200 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Josep M. Sogas Mascaró. C. Sant Joan, 16, 2-1 08720 Vilafranca del Penedès.		
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	habitatge i explotació agrària		
Descripció:	Masia de tipus basílica amb diferents annexes que arranquen de la façana principal, formant una figura poligonal que es tanca i deixa com a punt central un pati interior. Destaquen dues obertures, a l'est i a l'oest, en forma de gran porta tancades amb reixes de ferro. Precisament al costat d'aquesta última s'hi adossa una construcció de planta baixa moderna. Les finestres del cos central tenen muntants de pedra. Un dels cossos adossat té una galeria d'arcades de mig punt amb embigat de fusta formant un angle de 90 graus amb el cos principal. L'edifici es troba en un estat de deixadesa important, l'entorn està descuidat i ple de deixalles i andròmines.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24). PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. El cos principal, força degradat, hauria de ser objecte de restauració per tal de recuperar la fesomia original. Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis, el material, la textura i el color. Els interiors tenen una categoria de respecte. La petita casa del costat occidental té la categoria de substitució o demolició, per tal de recuperar l'harmonia original del conjunt. L'entorn de protecció queda delimitat per la riera i els camins circumdants. Les noves construccions i plantacions de l'entorn han d'estar sotmeses a un estudi de l'ajuntament. S'admeten els usos d'habitatge, restauració, allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal.				
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica:	mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut		
		legal	Catàleg		

|Cartogràfic de Catalunya.

Nº Inventari Generalitat:

--

Any:	1742
-------------	------

Segle: XVIII

Estil, època:	Moderna
----------------------	---------

Inf. històrica: El lloc ocupat per l'actual masia, centrava l'antiga quadra de la Font Tallada, esmentada ja en un document de l'any 1001. Està situada prop de les ruïnes del castell de la Barquera.

Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Tríade scp

Data reg.: 20/06/2005

Data mod.:

The map shows the proposed building footprint in red, situated within a pink-outlined area. The surrounding terrain is marked with elevation contours and spot heights. Key features include the 'Cal Milla' area at the top, 'Can Torres' in the center, and 'Fontallada' at the bottom left. The map also shows a road network and a river or stream at the bottom.

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 27

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **CAL TORRENTS DE FERRAN**

Ubicació:

Lloc/adreça: Barriada de Ferran, 7. 08734 Olèrdola

UTM x: 394650

y: 4578940

Altitud: 240 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat:

Propietari: Jorge Torrens Castells. Barriada de Ferran, 7. 08734 Olèrdola.

Tipologia: Edifici

Ús actual: habitatge

Descripció: Masia de planta basilical construïda amb carreus de pedra tallada, grans i regulars. La composició de la façana principal és simètrica. A la planta baixa hi ha el portal d'entrada amb arc de mig punt dovellat amb dovelles estretes i a cada costat una finestra amb reixa de ferro, corresponent als cossos laterals. Al primer pis la distribució és repeteix però la porta és substituïda per un balcó amb arc de mig punt dovellat. A les golfes, que coincideixen amb la part més alta del cos central hi ha tres finestres amb arc de mig punt. A la part interior es manté la distribució original amb una escala ample al fons de l'entrada espaiosa i dependències a cada costat de l'entrada principal. Al primer pis hi ha una gran sala que fa de distribuïdor cap a altres habitacions. Les golfes tenen un sostre fet amb bigues que formen un semi arc en tres trams, formant el que seria una semi volta amb la part central plana. A la primera planta i golfes es conserven bigues originals de fusta de melis, concretament les del primer pis amb bordó català. El conjunt és tancat per un baluard, jardí i dependències agrícoles annexes construïdes entre els anys 30 i els 70 del segle XX.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). DECLARADA BCIL.
NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24).
PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment.

L'edifici es troba en molt bon estat de conservació, tant la façana com l'interior. Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis, el material, la textura i el color. Els interiors tenen una categoria de respecte.

Aquesta edificació forma part del conjunt conformat per tot el barri de Ferran, de gran interès arquitectònic i històric i el seu entorn de protecció queda emmarcat en els límits de protecció de tot el conjunt. Les noves construccions i plantacions de l'entorn han d'estar sotmeses a un estudi de l'ajuntament. S'admeten els usos d'habitatge, restauració, allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal. Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en

Fitxa 27

compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Estat conservació: Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut Cartogràfic de Catalunya.

Nº Inventari Generalitat:

Autor: **Any:** **Segle:** **Estil, època:**

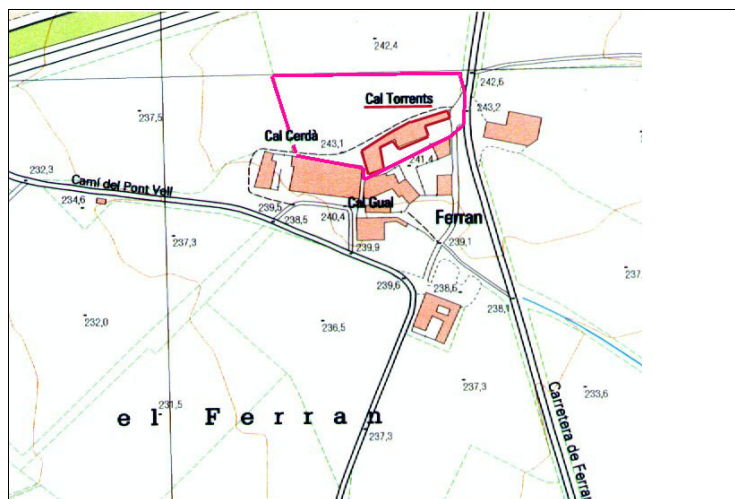
Fitxes associades:

Inf. històrica: Es creu que els carreus d'aquesta edificació provenen d'una edificació romana, una torre coneguda com "la Torrota". Els annexes del costat nord havien estat masoveria, davant un paller i al costat s'instal·là un celler.

Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa: **Data reg.:** **Data mod.:**

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 28

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	CAL SADURNÍ								
Ubicació:									
Lloc/adreça:	Barriada cal Sadurní, 2. 08734 Olèrdola.								
UTM x:	395035	y:	4577650	Altitud:	215 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Pere Sadurní Vallès. Barriada cal Sadurní, 2. 08734 Olèrdola.						
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	habitatge						
Descripció:	Masia de planta basilical amb un annex adossat en forma de L que té una galeria d'arcs de mig punt i la teulada de bigues de fusta. Destaquen els elements decoratius a les portes i els balcons. Sense poder ser adscrita clarament a cap estil estilístic, les remodelacions del començament del segle XX tenen un cert estil entre eclèctic i modernista. A l'interior destaquen les sales nobles de la casa, amb decoració original del segle XIX i començament del XX.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). DECLARADA BCIL. NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24). PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. L'edifici es troba en molt bon estat de conservació, tant la façana com l'interior. Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis, el material, la textura i el color. Els interiors tenen una categoria de respecte. Aquesta edificació forma part del conjunt de la barriada de Cal Sadurní, que inclou l'església de Sant Pere Molanta (fitxa n. 16) i la zona arqueològica que l'envolta. El seu entorn de protecció queda emmarcat en els límits de protecció de tot aquest conjunt. Les noves construccions i plantacions de l'entorn han d'estar sotmeses a un estudi de l'ajuntament. S'admeten els usos d'habitatge, restauració, allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal. Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).								

Fitxa 28

Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: maig 1999.	legal	BCIL
---------------------------	----	---	-------	------

Nº Inventari Generalitat: 2728

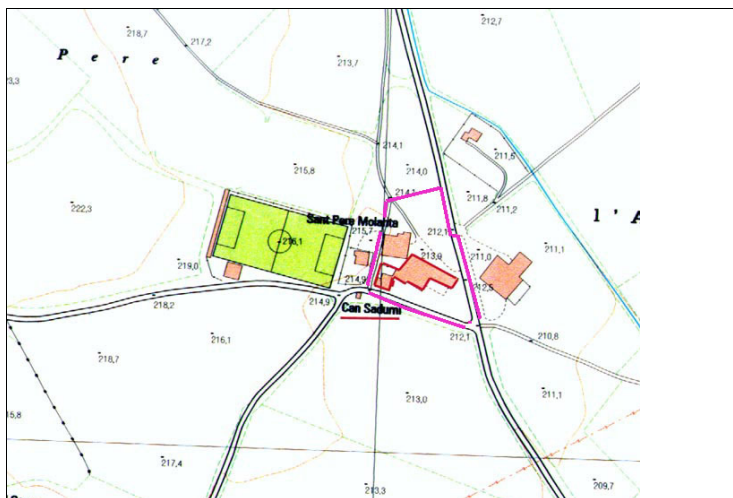
Autor:		Any:	1911	Segle:	XX	Estil, època:	Contemporània
---------------	--	-------------	------	---------------	----	----------------------	---------------

Fitxes associades:	
---------------------------	--

Inf. històrica:	
------------------------	--

Bibliografia:	ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
----------------------	--

Autor fitxa:	Tríade scp	Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:	
---------------------	------------	-------------------	------------	-------------------	--

Mapa:**Fotografia:**

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 29

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT MIQUEL D'OLÈRDOLA				
Ubicació:					
Lloc/adreça:	Plaça de Sant Miquel Arcàngel. 08734 Olèrdola				
UTM x:	393219	y:	4575330	Altitud:	180 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Bisbat de Barcelona		
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	culte catòlic		
Descripció:	Església d'una sola nau amb absis de planta semicircular. La façana principal és coronada amb un campanar octogonal amb coberta de pavelló i rellotge sota les obertures. El portal d'entrada està fet per arquivoltes ogivals de pedra calcària, un timpà frontal amb mosaic amb la inscripció 1889-1984 i la figura de Sant Miquel. La coberta és a dues vessants a la part central. La coberta, que presenta teules vidrades de color marró i rajoles fent cornisa vidrades de color verd al campanar, teules àrab normals a la part corresponent a la nau i rajoles quadrades planes vidrades de color marró a la part de l'absis que és una semi cúpula.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ. SÒL CONSOLIDAT RESIDENCIAL (CLAU ER). EQUIPAMENT RELIGIÓS. DECLARADA BCIL. NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol IV. Capítol VI (R) PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. La façana té una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició i el material. A l'interior la protecció és de respecte. La part enjardinada que queda al costat de l'església forma part de l'entorn de protecció de l'edifici. Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).				
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.		legal	BCIL

Nº Inventari Generalitat: 2730

Autor:

Any: 1885-89

Segle: XIX

Estil, època: Contemporània

Fitxes associades:

Inf. històrica: L'església actual de Sant Miquel es va edificar a final del segle XIX per substituir la que fins aquell moment era església parroquial: la capella romànica del Conjunt històric d'Olèrdola.

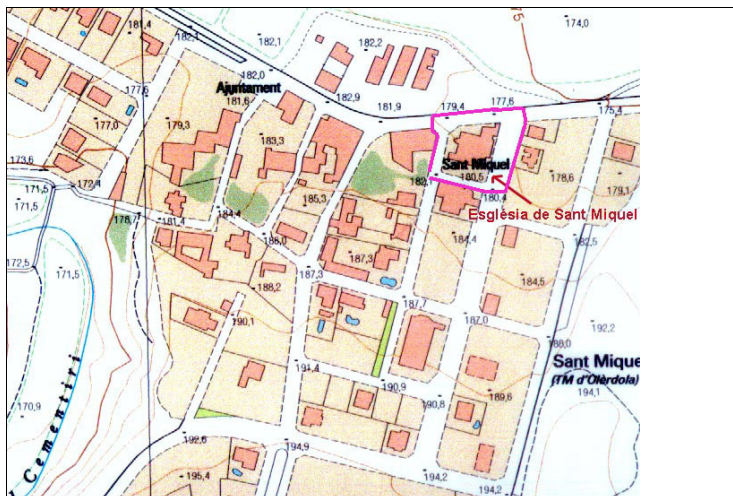
Bibliografia: ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 11/06/2005

Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 30

Àmbit: Patrimoni immoble

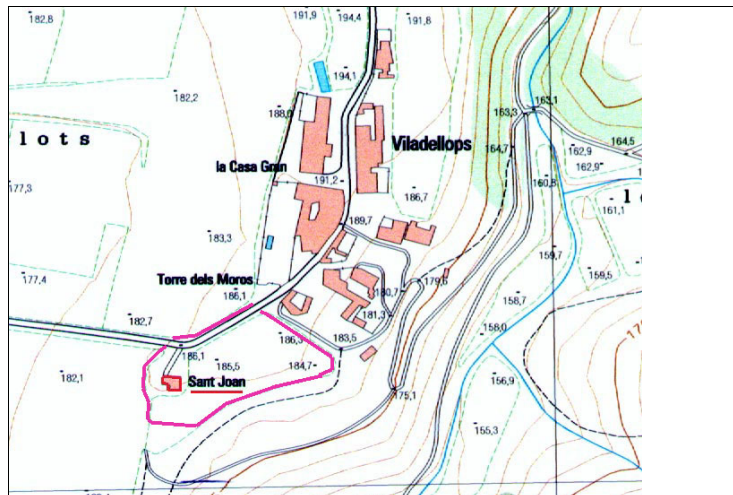
Denominació:	ESGLÉSIA DE SANT JOAN DE VILADELLOPS				
Ubicació:	Al S del nucli de Viladellops				
Lloc/adreça:					
UTM x:	394235	y:	4573579	Altitud:	185 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Luis Desvalls Maristany		
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	culte catòlic ocasional		
Descripció:	Capella romànica. La nau és rectangular i la porta d'entrada presenta un arc de mig punt, a sobre de la porta hi ha un ull de bou i coronant la façana principal un campanar de cadireta amb una campana amb la inscripció: Margarita, 1981 Viladellops. A la façana N hi ha una antiga porta paredada de dovelles petites i arc de mig punt, a la S hi ha un cos afegit que fa les funcions de sagristia. Uns contraforts col·locats asimètricament als murs N i S donen solidesa a la construcció. L'aparell de la que sembla part original, és de carreus de pedra calcària escairats i disposats en filades uniformes i regulars. A l'exterior, una pedra en forma rectangular recuperada dels voltants de la capella, podria ser l'ara que s'hagués utilitzat com altar a l'interior originàriament. Les parets interiors estan arrebossades modernament, no es veu la pedra. De l'interior cal destacar unes restes de pintures als arcs laterals; una talla barroca de Sant Joan; una columna i un capitell que avui dia no fa cap funció arquitectònica i resta de guarniment al costat d'una paret; una pica que podria ser baptismal (molt petita i sustentada per una columneta), un quadre de Sant Isidre i un altre amb els goigs en llaor del Gloriós Sant Joan Baptista -expliquen quan i com va ser restaurada la capella i la vinculació dels marquesos d'Alfarràs amb la capella-, també destaca el document emmarcat, de l'any 1950, pel qual s'autoritza a la capella a fer missa, autorització que avui dia no es fa servir ja que no hi ha culte habitualment. Una peça destacada és el frontal de l'altar del s. XVII (obra de Fancehs Funtanal) dedicat a Sant Joan, la Mare de Déu i Sant Ramon de Penyafort. Les seves dimensions són 97 cm d'alçada i 177 cm de llargada, és policromat.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24). PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment. L'entorn de la capella s'ha de respectar sense edificar per preservar la concepció d'element aïllat de la capella. Cal tenir en compte que al voltant de l'edificació hi ha un jaciment arqueològic (fitxa 45) que es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la				

Generalitat de Catalunya. Conseqüentment, cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. S'ha de tenir en compte també el vincle d'aquest elements amb el centre de Viladellops (fitxa 33).

La composició i materials de les façanes entren en la categoria de manteniment. No obstant això cal valorar la possibilitat de restauració amb materials originals que li tornin el caire històric i arquitectònic que devia tenir originalment, ja que les parets de mamposteria han estat encimentades amb ciment. Per evitar possibles afloracions de sals i desprendiments s'hauria de substituir aquest ciment per morter de calç. L'interior i la coberta tenen la categoria de manteniment.

Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: 2716				
Autor:		Any:		Segle: X-XI Estil, època: romànic
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	La primera menció al lloc de Viladellops és de l'any 976, quan els esposos Àlbar i Bonadona llegaren a Sant Cugat del Vallès una sèrie de propietats que afrontaven a migdia amb la "villa de Lobos". L'església de Viladellops es documenta poc després. L'any 992 Ènnyec Bonfill i Erovigi, marmessors de Teudiscle, jutge, donaren a l'esmentat cenobi i a Sant Pere de les Puelles l'alou o vila anomenada de Viladellops, amb tot els seus termes i adjacències, terres, vinyes, cases, corts i "cum ipsa ecclesia que infra est et altaria venerata". Aquesta darrera referència ha de relacionar-se necessàriament amb la capella de Sant Joan. Segons una visita pastoral de l'any 1414, la capella tenia en aquella època un altar dedicat a santa Cecília. Depenia de la parròquia de Sant Miquel d'Olèrdola i mai no passà d'ésser una simple capella del terme. L'edifici, en la seva forma actual, és el resultat dels processos de reconstrucció que s'efectuaren sobre l'edifici original, especialment al segle XVII, moment en què es construí la sagristia adossada al mur sud, se'n remodelà l'interior, i molt probablement es construí la forma actual de l'edifici, per al qual s'aprofità part del mur nord de l'església original. El frontal de l'altar va ser robat durant la guerra civil i retornat novament després de la seva finalització. L'espadanya fou restaurada al 1950 pels marquesos d'Alfarràs.			
Bibliografia:	CRUAÑES, E. (1980). Esglésies romàniques del Penedès. Museu de Vilafranca. Vilafranca del Penedès. AA.VV.(1992). Catalunya romànica. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Vol.XIX. El Penedès. L'Anoia. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.			
Autor fitxa:	Triade sep	Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:

Mapa:

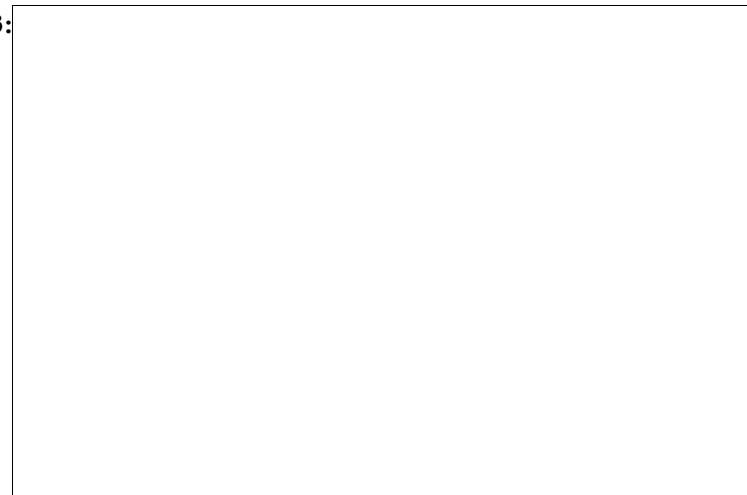
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.2

Núm. Fitxa: 31

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **CASES DE FERRAN**

Ubicació: Al N de Sant Pere Molanta

Lloc/adreça:

UTM x: 394637

y: 4578921

Altitud: 240 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: varis

Tipologia: Conjunt arquitectònic

Ús actual: habitatges i dependències agràries

Descripció: Nucli urbà format per varies masies de planta basilical. Algunes d'elles daten del segle XVIII i estan plenes de detalls arquitectònics i artístics molt destacats, com uns capitells que podrien ser d'èpoques molt més antigues o símbols, escuts i dates motllurats sobre les dovelles dels arcs d'entrada a les cases (cases del número 3 al 7). L'ús de la volta catalana, el totxo per fer paviments, els cavalls de fusta i la forja són elements comuns a totes elles. Alguna de les cases inclòs té adossada una petita capella.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). DECLARADA BCIL.
NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24).
PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment en totes les masies que hi ha en el barri.
Aquests edificis creen un ambient singular que testimonia una identitat històrica i cultural, adquirint un valor important com a conjunt.
Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis, el material, la textura i el color. Els interiors tenen una categoria de respecte.
Aquest element està enumerat en l'annex del catàleg del patrimoni del Pla General d'Ordenació municipal del 11-05-1983, per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Estat conservació: regular

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut

legal

BCIL

Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: maig 1999.

Nº Inventari Generalitat:

Year	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099
1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	

Segle: XVIII-XI

Estil, època:	Moderna / Contemporània
----------------------	-------------------------

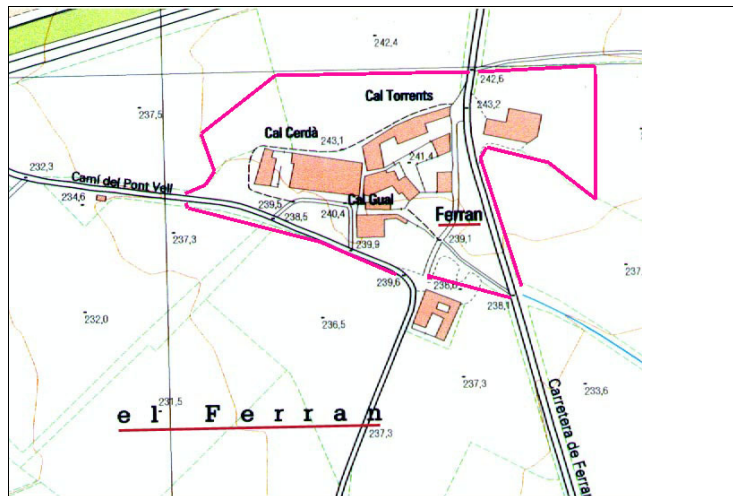
--

--

Bibliografia:	ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
----------------------	--

Tríade scp

Data reg.: 10/06/2005

Data mod.: **Mapa:**

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.1

Núm. Fitxa: 32

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	MASIA DE CAN CASTELLVÍ				
Ubicació:	A l'extrem oest del Fondo de la Seguera, carretera de Moja a Daltmar				
Lloc/adreça:					
UTM x:	391029	y:	4573611	Altitud:	275 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	M. Concepción Borruel Izquierdo. C. Barcelona, 32, 1-3, 08031 Mataró		
Tipologia:	Edifici	Ús actual:	Habitatge, explotació agrícola i ramadera		
Descripció:	Conjunt arquitectònic de cinc estructures adossades. La de l'esquerra, propera a una capella està restaurada modernament i sobresurt en alçada sobre la resta, que són iguals d'altres i presenten una arcada de pedra i una finestra al primer pis. Únicament una de les finestres presenta unes motllures a manera de decoració. L'arc central presenta una dovella amb una data escrita: 1789. Hi ha un ràfec comú a les façanes de tots els cossos. Les parets són de mamposteria i l'estructura és de planta baixa i primer pis. En general la façana ha estat molt desvirtuada respecte al que devia ser l'original, ja que s'han fet refeccions modernes amb ciment. Pel que fa als espais interiors, només destaca la utilització del l'embigat de fusta tradicional als sostres. A l'extrem oest del conjunt destaca una capella rectangular la façana de la qual té una portalada de forma quadrada amb motllura i un petit rossetó circular amb vitrall. Coronant la façana de la capella, hi ha un petit campanar d'espadanya. L'interior és estucat de guix, amb traços de pintura de decoració. Sobre la porta encara hi ha un petit cor amb el terra de fusta. L'església és utilitzada avui dia com a paller i a la part esquerra se li ha annexat un cos d'obra vista sense cap tipus d'interès arquitectònic.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). El conjunt descrit està ubicat en un lloc predominant de l'entorn paisatgístic de l'espai natural protegit d'Olèrdola. La masia es troba dins de l'espai definit pel Pla especial d'ordenació del Parc d'Olèrdola de 1992, modificat l'any 1997. A l'actualitat segueix acomplint les funcions de residència i explotació agrícola i ramadera per la que va ser concebuda. Les refeccions realitzades han estat poc respectuoses amb el projecte original. Els elements més destacats susceptibles de protecció són: Volumetria original de manteniment. La composició de la façana i els materials (especialment les motllures i els arcs de pedra) tenen una categoria de manteniment, la textura i el color estan molt degradats i entrarien en la categoria de substitució per tal d'aconseguir que aquestes característiques s'apropin més al que devia ser l'original.				

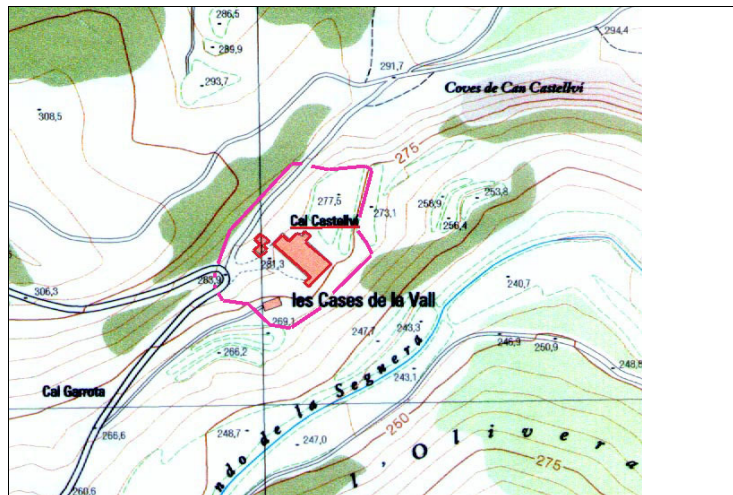
Els espais interiors queden amb la categoria de respecte pel que es refereix als materials utilitzats. El cos annex a l'esquerra de la capella trenca l'harmonia del conjunt i té la categoria de substitució / demolició, mentre que la pròpia capella té la categoria de manteniment pel que fa a volumetria original, composició, material i textura de les seves façanes i la de respecte a l'interior.

La masia i el seu entorn es troben inclosos en el Pla especial al·ludit més amunt, i per tant estan sotmesos a les regulacions d'activitats usos definides per aquesta figura legal. Àrea de protecció (veure mapa).

Les noves construccions i plantacions de l'entorn han d'estar sotmeses a un estudi de l'ajuntament. S'admeten els usos d'habitatge, restauració, allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal.

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat:				
Autor:		Any: 1789	Segle:	Estil, època: Moderna
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	A l'arc de dovelles que queda a la part dreta del cos principal del conjunt arquitectònic havia tingut gravat la data de 1670 - segons la propietària, ja que a l'actualitat és impossible veure-la. Segons el Sr. Vives (un dels masovers de la masia), la capella de la masia es va utilitzar fins a la guerra civil, quan totes les imatges religioses que hi havia a l'interior es van treure per ser cremades. Segons la mateixa font oral les advocacions de la capella eren Sta. Lúcia, Sant Antoni i Sant Sebastià.			
Bibliografia:				
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.: 09/06/2005	Data mod.:	

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.2

Núm. Fitxa: 33

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	CENTRE DE VILADELLOPS								
Ubicació:	Enmig del nucli de Viladellops								
Lloc/adreça:									
UTM x:	394354	y:	4573719	Altitud:	190 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Lluís Desvalls Maristany. C. Johan Sebastian Bach, 9. 08021 Barcelona						
Tipologia:	Conjunt arquitectònic	Ús actual:	Habitatges, edificis d'ús agropecuari						
Descripció:	L'alineació de cases i dependències agrícoles delimiten una plaça arbrada amb una font que té la singularitat de pertànyer a un nucli petit amb identitat pròpia. Les construccions de l'entorn, relacionades amb les tasques vitivinícoles i els habitatges que tradicionalment han estat ocupats pels pagesos que treballaven les terres del Marquès d'Alfarràs han configurat un espai original destacat.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ (PAU. 16). PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment en totes les masies que hi ha en el barri. Aquests edificis creen un ambient singular que testimonia una identitat històrica i cultural, adquirint un valor important com a conjunt. Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis, el material, la textura i el color. Els interiors tenen una categoria de respecte. S'admeten els usos d'habitatge, restauració, allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal.								
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.			legal	Catàleg			
Nº Inventari Generalitat:									
Autor:			Any:			Segle:	XIX-XX	Estil, època:	Contemporània

Tríade scp

A detailed topographic map of the Viladellós area. The map features several buildings, some of which are highlighted in red. Key locations labeled include 'la Casa Gran', 'Torre dels Moros', and 'Sant Joan'. A road network is shown, with a prominent road running through the center. Elevation contours are marked with values such as 182.2, 183.3, 184.7, 185.1, 185.5, 186.1, 186.3, 186.7, 188.0, 189.7, 191.2, 191.9, 194.4, 194.6, 195.1, 195.3, 195.6, 195.7, 195.9, 196.0, 196.3, 196.5, 196.7, 196.9, 197.1, 197.3, 197.4, 197.7, 197.8, 198.1, 198.3, 198.5, 198.7, 198.9, 199.1, 199.3, 199.5, 199.7, 199.9, 200.1, 200.3, 200.5, 200.7, 200.9, 201.1, 201.3, 201.5, 201.7, 201.9, 202.1, 202.3, 202.5, 202.7, 202.9, 203.1, 203.3, 203.5, 203.7, 203.9, 204.1, 204.3, 204.5, 204.7, 204.9, 205.1, 205.3, 205.5, 205.7, 205.9, 206.1, 206.3, 206.5, 206.7, 206.9, 207.1, 207.3, 207.5, 207.7, 207.9, 208.1, 208.3, 208.5, 208.7, 208.9, 209.1, 209.3, 209.5, 209.7, 209.9, 210.1, 210.3, 210.5, 210.7, 210.9, 211.1, 211.3, 211.5, 211.7, 211.9, 212.1, 212.3, 212.5, 212.7, 212.9, 213.1, 213.3, 213.5, 213.7, 213.9, 214.1, 214.3, 214.5, 214.7, 214.9, 215.1, 215.3, 215.5, 215.7, 215.9, 216.1, 216.3, 216.5, 216.7, 216.9, 217.1, 217.3, 217.5, 217.7, 217.9, 218.1, 218.3, 218.5, 218.7, 218.9, 219.1, 219.3, 219.5, 219.7, 219.9, 220.1, 220.3, 220.5, 220.7, 220.9, 221.1, 221.3, 221.5, 221.7, 221.9, 222.1, 222.3, 222.5, 222.7, 222.9, 223.1, 223.3, 223.5, 223.7, 223.9, 224.1, 224.3, 224.5, 224.7, 224.9, 225.1, 225.3, 225.5, 225.7, 225.9, 226.1, 226.3, 226.5, 226.7, 226.9, 227.1, 227.3, 227.5, 227.7, 227.9, 228.1, 228.3, 228.5, 228.7, 228.9, 229.1, 229.3, 229.5, 229.7, 229.9, 230.1, 230.3, 230.5, 230.7, 230.9, 231.1, 231.3, 231.5, 231.7, 231.9, 232.1, 232.3, 232.5, 232.7, 232.9, 233.1, 233.3, 233.5, 233.7, 233.9, 234.1, 234.3, 234.5, 234.7, 234.9, 235.1, 235.3, 235.5, 235.7, 235.9, 236.1, 236.3, 236.5, 236.7, 236.9, 237.1, 237.3, 237.5, 237.7, 237.9, 238.1, 238.3, 238.5, 238.7, 238.9, 239.1, 239.3, 239.5, 239.7, 239.9, 240.1, 240.3, 240.5, 240.7, 240.9, 241.1, 241.3, 241.5, 241.7, 241.9, 242.1, 242.3, 242.5, 242.7, 242.9, 243.1, 243.3, 243.5, 243.7, 243.9, 244.1, 244.3, 244.5, 244.7, 244.9, 245.1, 245.3, 245.5, 245.7, 245.9, 246.1, 246.3, 246.5, 246.7, 246.9, 247.1, 247.3, 247.5, 247.7, 247.9, 248.1, 248.3, 248.5, 248.7, 248.9, 249.1, 249.3, 249.5, 249.7, 249.9, 250.1, 250.3, 250.5, 250.7, 250.9, 251.1, 251.3, 251.5, 251.7, 251.9, 252.1, 252.3, 252.5, 252.7, 252.9, 253.1, 253.3, 253.5, 253.7, 253.9, 254.1, 254.3, 254.5, 254.7, 254.9, 255.1, 255.3, 255.5, 255.7, 255.9, 256.1, 256.3, 256.5, 256.7, 256.9, 257.1, 257.3, 257.5, 257.7, 257.9, 258.1, 258.3, 258.5, 258.7, 258.9, 259.1, 259.3, 259.5, 259.7, 259.9, 260.1, 260.3, 260.5, 260.7, 260.9, 261.1, 261.3, 261.5, 261.7, 261.9, 262.1, 262.3, 262.5, 262.7, 262.9, 263.1, 263.3, 263.5, 263.7, 263.9, 264.1, 264.3, 264.5, 264.7, 264.9, 265.1, 265.3, 265.5, 265.7, 265.9, 266.1, 266.3, 266.5, 266.7, 266.9, 267.1, 267.3, 267.5, 267.7, 267.9, 268.1, 268.3, 268.5, 268.7, 268.9, 269.1, 269.3, 269.5, 269.7, 269.9, 270.1, 270.3, 270.5, 270.7, 270.9, 271.1, 271.3, 271.5, 271.7, 271.9, 272.1, 272.3, 272.5, 272.7, 272.9, 273.1, 273.3, 273.5, 273.7, 273.9, 274.1, 274.3, 274.5, 274.7, 274.9, 275.1, 275.3, 275.5, 275.7, 275.9, 276.1, 276.3, 276.5, 276.7, 276.9, 277.1, 277.3, 277.5, 277.7, 277.9, 278.1, 278.3, 278.5, 278.7, 278.9, 279.1, 279.3, 279.5, 279.7, 279.9, 280.1, 280.3, 280.5, 280.7, 280.9, 281.1, 281.3, 281.5, 281.7, 281.9, 282.1, 282.3, 282.5, 282.7, 282.9, 283.1, 283.3, 283.5, 283.7, 283.9, 284.1, 284.3, 284.5, 284.7, 284.9, 285.1, 285.3, 285.5, 285.7, 285.9, 286.1, 286.3, 286.5, 286.7, 286.9, 287.1, 287.3, 287.5, 287.7, 287.9, 288.1, 288.3, 288.5, 288.7, 288.9, 289.1, 289.3, 289.5, 289.7, 289.9, 290.1, 290.3, 290.5, 290.7, 290.9, 291.1, 291.3, 291.5, 291.7, 291.9, 292.1, 292.3, 292.5, 292.7, 292.9, 293.1, 293.3, 293.5, 293.7, 293.9, 294.1, 294.3, 294.5, 294.7, 294.9, 295.1, 295.3, 295.5, 295.7, 295.9, 296.1, 296.3, 296.5, 296.7, 296.9, 297.1, 297.3, 297.5, 297.7, 297.9, 298.1, 298.3, 298.5, 298.7, 298.9, 299.1, 299.3, 299.5, 299.7, 299.9, 300.1, 300.3, 300.5, 300.7, 300.9, 301.1, 301.3, 301.5, 301.7, 301.9, 302.1, 302.3, 302.5, 302.7, 302.9, 303.1, 303.3, 303.5, 303.7, 303.9, 304.1, 304.3, 304.5, 304.7, 304.9, 305.1, 305.3, 305.5, 305.7, 305.9, 306.1, 306.3, 30

A photograph of a large, white, two-story building with a tiled roof, identified as the Casa de la Torre. The building features arched windows and a central arched entrance. It is surrounded by trees and a paved area.

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.2

Núm. Fitxa: 34

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: CASA DEL SEPULCRE

Ubicació: Adossada a l'església del Sepulcre, a 1 km al nord-est del nucli de Sant Miquel

Lloc/adreça:

UTM x: 393655

y: 4576015

Altitud: 180 m

Accés: fàcil

Núm. negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Rosario Mas Capo i Juan Manuel Giner Ribes. Ctra. de Moraira, km. 3. 03014 Benissa (Alacant)

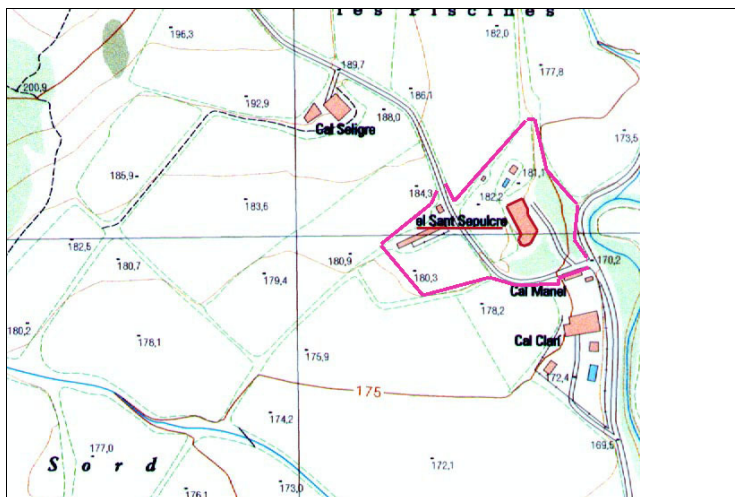
Tipologia: Conjunt arquitectònic

Ús actual: habitatge ocasionalment

Descripció: Conjunt format per una casa, l'església del Sant Sepulcre -fitxa 5-, i diferents dependències establertes fora de l'àrea tancada de la casa (una nau per corral i el safareig). També cal destacar el jardí de la casa a on es poden observar arbres de varies espècies no autoctònes de desenvolupament destacable. Es conserva un molí per extreure l'aigua disposat sobre una torre de planta quadrada de 8-10 metres d'alçada, està fet de maons i presenta obertures a manera de finestres rodones i amb arcs de mig punt. També la porta d'entrada té aquest tipus d'arc, totes les obertures són adovellades amb maons. Pel que fa a la casa, es fa difícil emmarcar-la dintre d'un orde estilístic determinat (no hem pogut constatar mitjançant documents quan es va aixecar). La seva façana està molt desvirtuada ja que l'arrebossat modern de formigó emmascara els possibles elements originals que poguessin destacar, de totes maneres l'estil es força eclèctic. La façana compta amb tres portes d'accés i 9 obertures entre balcons i finestres, totes disposades simètricament i emmarcades en pedra. A la façana nord de la casa destaca un annex de planta baixa que aprofita la part superior de terrassa. A l'interior, es distingeix clarament la part "noble" de les estances que utilitzava el servei. Les escales que accedeixen als pisos superiors (la casa es compon de planta baixa i dos pisos), mostren que es tracta d'una casa senyorial. Les parets amb arrebossat modern dibuixen uns carreus ben escarats disposats uniformement, el mateix que hi ha a l'interior de l'església del Sepulcre. A l'entrada de la casa (part que hem pogut veure), s'observen objectes relacionats amb la figura de Francesc de Paula Rius i Taulet. Hi ha un bust esculpit de la seva figura, el seu escut i diferents escrits que commemoren esdeveniments relacionats amb aquest personatge. A l'exterior de la casa, destaca una piscina i el vestidor decorats amb una estètica molt original que recorda el modernisme. Està coberta interiorment amb ceràmica verda i exteriorment amb unes sanefes i rajoles amb motius geomètrics (flors) de color blanc, marró, verd i blau. Fora del perímetre tancat de la casa, just davant, hi ha dos annexos: la nau granja dividida en corral i el safareig. Ambdues construccions segueixen la línia estètica de la piscina i el vestidor. La teulada és a quatre vessants. A la nau destaca un cos enmig de la construcció més elevat i estret amb tres finestres petites, a les bandes hi ha les dues parts de la nau. Destaca la utilització de ceràmica a l'interior pel

Determinacions normatives i categories de protecció:	tipus de construcció i ús que tenia aquest edifici. Al safareig es conserven les piques originals per rentar.		
	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). NORMATIVA D'APLICACIÓ: Títol VII, ordenació de sòl no urbanitzable. Capítol: sòls de valor agrícola (clau 24). PROTECCIÓ: volumetria original de manteniment en totes les edificacions del conjunt. Els diferents elements que componen el conjunt creen una estètica singular, adquirint un valor important com a conjunt. Els elements de la façana tenen una protecció de manteniment pel que fa a la seva composició, els oficis, el material, la textura i el color. Els interiors tenen una categoria de respecte. S'admeten els usos d'habitatge, restauració, allotjament de turisme rural, activitats i educació al lleure, s'admet la divisió horitzontal.		
	Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.
		legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat:			
Autor:		Any:	Segle: XIX-XX Estil, època: Contemporània
Fitxes associades:			
Inf. històrica:	Aquesta casa va pertànyer a Francesc de Paula Rius i Taulet (1833-1890), que va ocupar l'alcaldia de Barcelona en quatre ocasions distintes al llarg de la seva vida. També va ser diputat a les Corts espanyoles els anys 1875 i 1877. Rius i Taulet va impulsar molts projectes urbanístics de la Barcelona moderna, i el projecte del que va ser l'exposició universal de Barcelona l'any 1888. En agraïment per aquest fet la reina regent li va atorgar el títol de marquès d'Olèrdola. La casa del Sepulcre és on es va retirar quan va caure malalt per passar els seus últims dies.		
Bibliografia:	ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona. TARÍN IGLESIAS, J. (1989). Rius i Taulet. Col. Gent Nostra, n. 70. Editorial Nou Art Thor. Barcelona.		
Autor fitxa:	Triade sep	Data reg.: 10/06/2005	Data mod.:

Mapa:

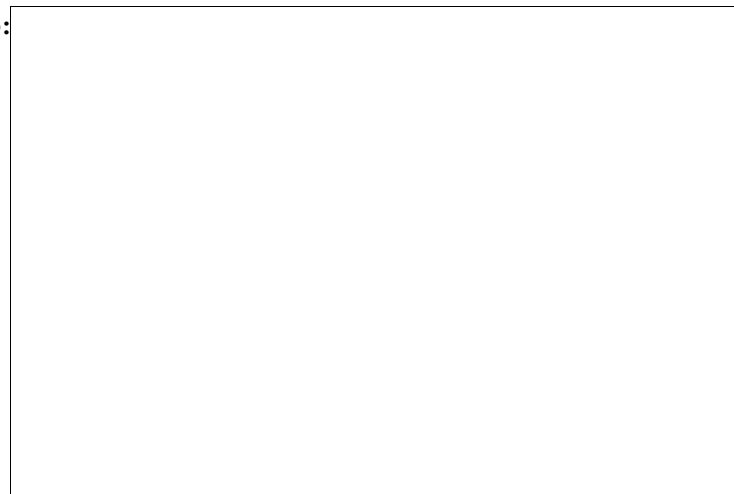
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 35

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	BARRACA DEL CAMÍ DE VILADELLOPS - I		
Ubicació:	Al camí que hi ha al S de l'explanada coneguda amb el nom de les Foses, direcció Viladellops		
Lloc/adreça:			
UTM x:	393749	y:	4573683
	Altitud:	165 m	Accés: fàcil
Núm negatiu:			
Titularitat:	privada	Propietari:	Lluís Desvalls Maristany. C. Johan Sebastian Bach, 9. 08021 Barcelona
Tipologia:	Element arquitectònic	Ús actual:	en desús
Descripció:	Barraca de planta circular amb 2,5 m de diàmetre i 2,3 m d'alçada. La barraca es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita adintellada amb pedres irregulars i una petita llosa. La cabana ha estat restaurada utilitzant morter tenyit de color ocre.		
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La construcció està consolidada amb morter de ciment porland i sorra tenyit d'ocre. Aquest sistema dóna consistència a la construcció, però desvirtua el sentit original, ja que perd la concepció i l'aparença de les construccions en pedra seca. S'hauria de retirar el morter i substituir aquest sistema de consolidació per un manteniment actiu de la construcció. S'ha de mantenir la pedra calcària com a element constructiu únic i el cobriment de la volta amb terra i liris per a mantenir la coberta en condicions, a l'estil tradicional. La vegetació de bosc que l'envolta ha de ser respectada, així com un espai prudencial per evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i evitar que es pugui perdre la concepció d'element aïllat.		
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal
			Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Fitxes associades:

Inf. històrica:

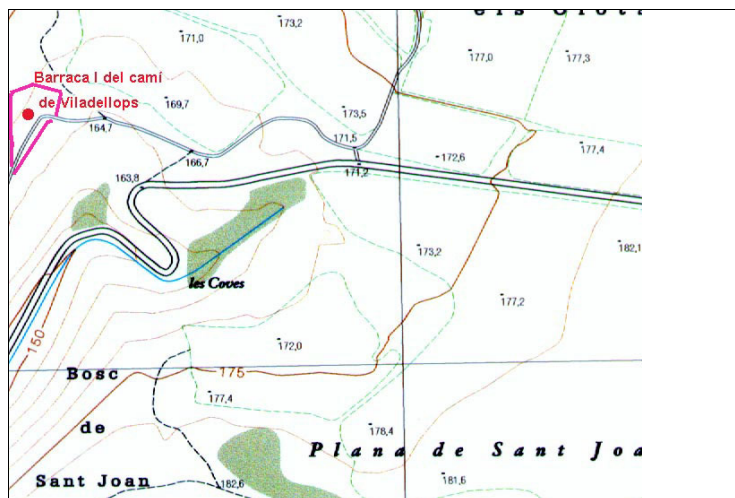
Bibliografia: PUJOL, J.Ma. (2002): 'Patrimoni rural en Perill'. La Fura. 17/23 Maig. Vilafranca del Penedès. pp. 11-19.
SASTRE COLL, Jaime (1989): Las barracas menorquinas. Construcciones rurales de piedra seca. Trabajos del Museo de Menorca nº9. Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Mahó.

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

Mapa:

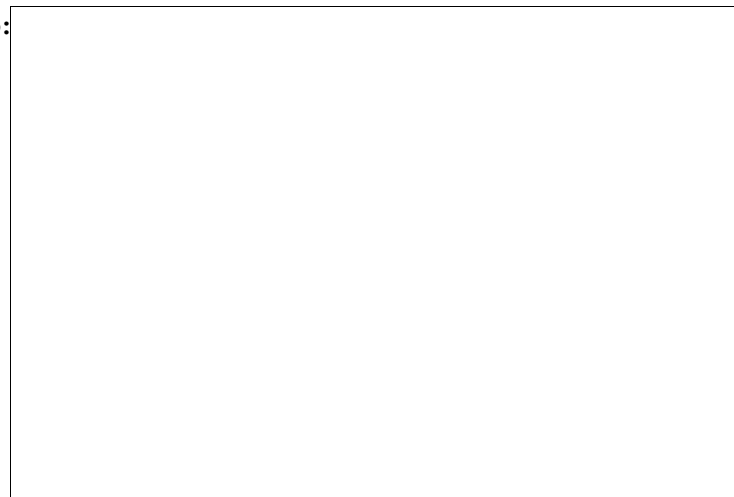
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 36

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	BARRACA DE LES FOSES								
Ubicació:	Al costat del camí que hi ha al S de l'esplanada coneguda amb el nom de les Foses								
Lloc/adreça:	S'hi accedeix pel camí que surt de la carretera de Viladellops (100 m abans del poble), direcció N								
UTM x:	393594	y:	4573529	Altitud:	175 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Lluís Desvalls Maristany. C. Johan Sebastian Bach, 9. 08021 Barcelona						
Tipologia:	Element arquitectònic	Ús actual:	en desús						
Descripció:	Barraca de planta circular amb 5 m de diàmetre i 2,85 m d'alçada. La barraca es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita, adintellada amb pedres irregulars i una petita llosa. La cabana ha estat restaurada utilitzant morter tenyit de color ocre.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La construcció està consolidada amb morter de ciment porland i sorra tenyit d'ocre. Aquest sistema dóna consistència a la construcció, però desvirtua el sentit original, ja que perd la concepció i l'aparença de les construccions en pedra seca. S'hauria de retirar el morter i substituir aquest sistema de consolidació per un manteniment actiu de la construcció. S'ha de mantenir la pedra calcària com a element constructiu únic i el cobriment de la volta amb terra i liris per a mantenir la coberta en condicions, a l'estil tradicional. La vegetació de bosc que l'envolta ha de ser respectada, així com un espai prudencial per evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i evitar que es pugui perdre la concepció d'element aïllat.								
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.			legal	Catàleg			

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Fitxes associades:

Inf. històrica:

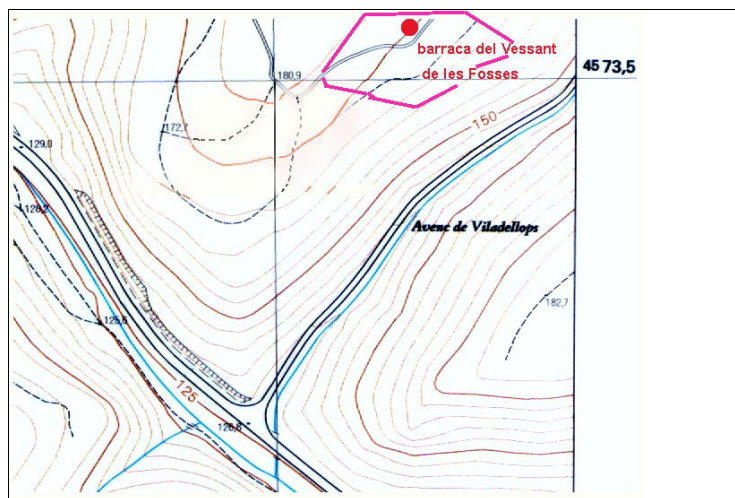
Bibliografia: PUJOL, J.Ma. (2002): 'Patrimoni rural en Perill'. La Fura. 17/23 Maig. Vilafranca del Penedès. pp. 11-19.
SASTRE COLL, Jaime (1989): Las barracas menorquinas. Construcciones rurales de piedra seca. Trabajos del Museo de Menorca nº9. Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Mahó.

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

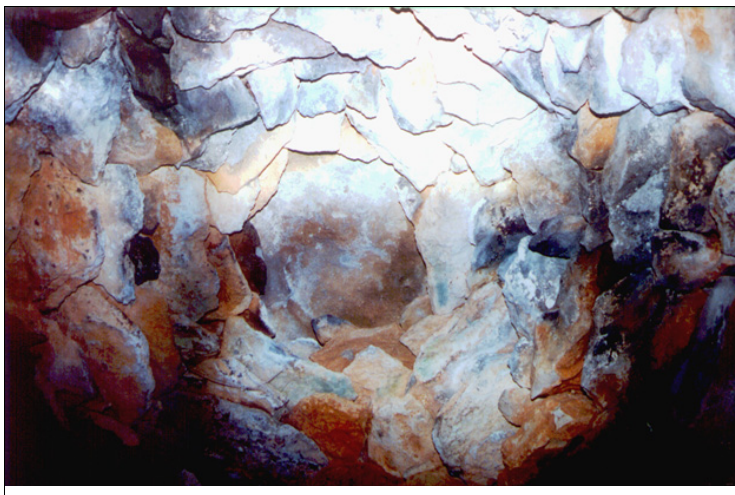
Mapa:

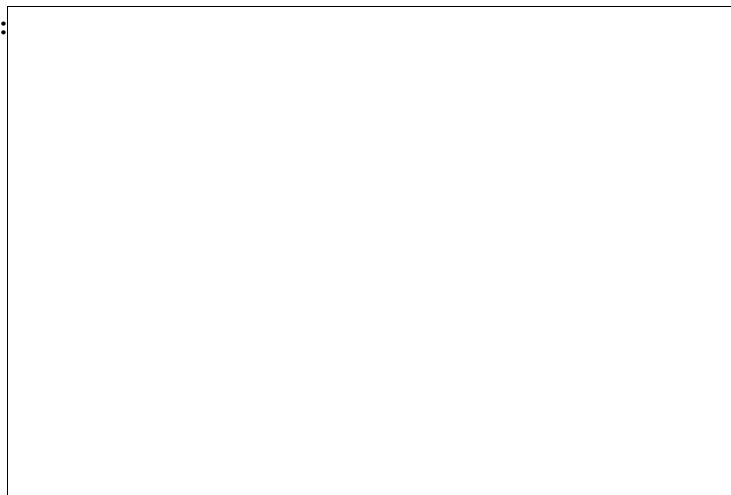
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 37

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **BARRACA DE LA CARRETERA DE VILAFRANCA**

Ubicació: Al Cau dels Boixos, a prop de la carretera i la riera de Vilafranca

Lloc/adreça: Des del camí d'Olèrdola en el seu inici des de la C-15

UTM x: 393416

y: 4574677

Altitud: 155 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Element arquitectònic

Ús actual: en desús

Descripció: Barraca de planta circular amb 3,90 m de diàmetre i 3,20 m d'alçada. La barraca es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita, adintellada amb una llosa falcada amb pedres petites. Al lloc on arrenca la falsa cúpula hi ha una línia de pedres que sobresurten a mode de cornisa.

Determinacions normatives i categories de protecció: SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b).

PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La pedra calcària s'ha de mantenir com a element constructiu únic i el cobriment de la volta amb terra i lliris per a mantenir la coberta com era tradicional. L'àrea de protecció ha d'incloure una part de l'antiga pedrera, també d'interès històric i patrimonial, i ha d'evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i desvirtui la concepció d'element aïllat.

Estat conservació: bo

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

legal

Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

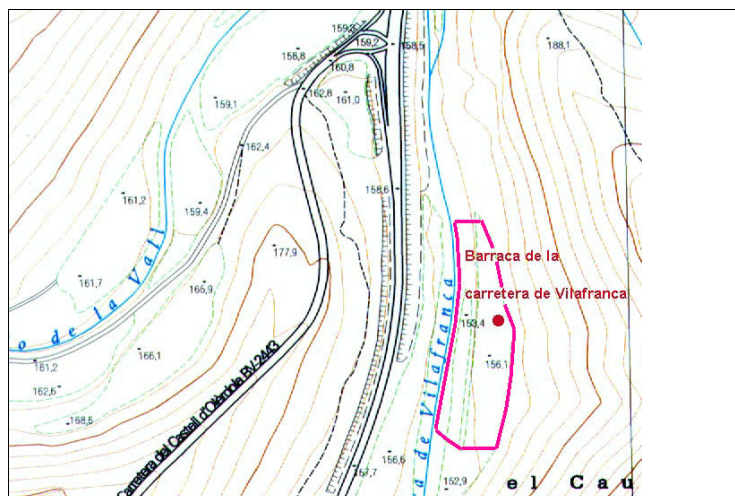
Any:

Segle: XIX-XX

Estil, època: moderna

Fitxes associades:			
Inf. històrica:			
Bibliografia:	PUJOL, J.Ma. (2002): 'Patrimoni rural en Perill'. La Fura. 17/23 Maig. Vilafranca del Penedès. pp. 11-19. SASTRE COLL, Jaime (1989): Las barracas menorquinas. Construcciones rurales de piedra seca. Trabajos del Museo de Menorca nº9. Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Mahó.		
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	09/06/2005
		Data mod.:	

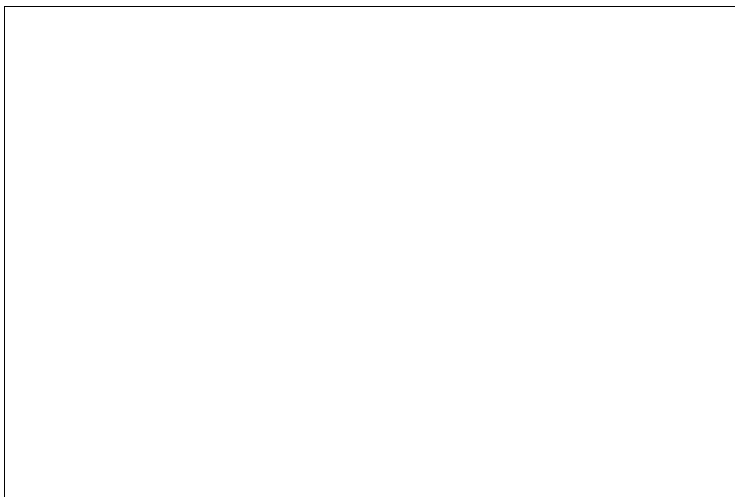
Mapa:

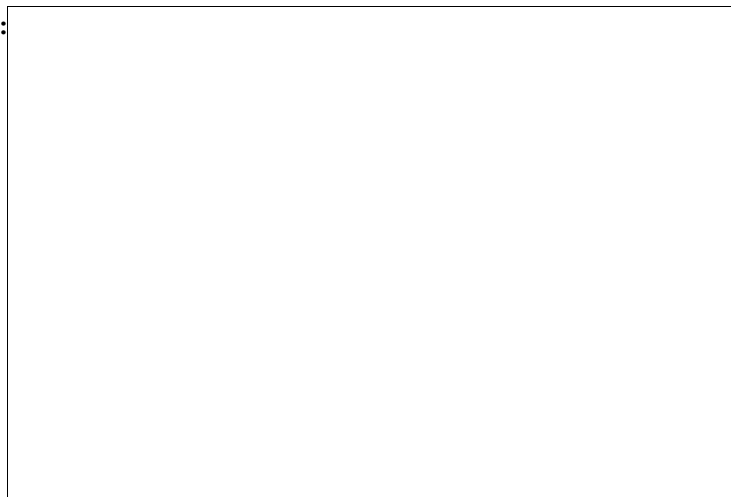
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 38

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	BARRACA I PEDRERA DE L'ARBOÇAR								
Ubicació:	Al promontori que hi ha al S de la indústria ceràmica Sogas SA. Al límit E del municipi								
Lloc/adreça:	Des de la BV-2415, cal pujar al turonet pel camí del Pi d'en Barba								
UTM x:	395698	y:	4577000	Altitud:	250 m	Accés:	difícil	Núm negatiu:	
Titularitat:		Propietari:							
Tipologia:	Element arquitectònic	Ús actual:	abandonat						
Descripció:	Aquest dos elements s'ubiquen en un promontori on l'acció extractiva de material calcari per part de l'home ha convertit en una plana rocosa. La barraca és de planta circular, les seves mides són 3 m de diàmetre i 3,2 m d'alçada i té una inscripció amb l'any 1903. Es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita, adintellada amb una llosa escairada. La barraca s'ubica en un extrem de la zona dedicada a pedrera, on s'observen perfectament les roques retallades que formen zones "graonades". La pedrera està dividida en dues àrees, una quadrada d'uns 400 metres quadrats i un altre més petita on es troben unes escales que arriben a una cisterna. La cisterna està arrebossada amb ciment i coberta amb pedres.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b). PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La pedra calcària s'ha de mantenir com a element constructiu únic i el cobriment de la volta amb terra i lliris per a mantenir la coberta com era tradicional. L'àrea de protecció ha d'incloure una part de l'antiga pedrera, també d'interès històric i patrimonial, i ha d'evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i desvirtui la concepció d'element aïllat.								
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Arboçar de Dalt 447-7-1 (279-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.		legal	Catàleg				

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Fitxes associades:

Inf. històrica:

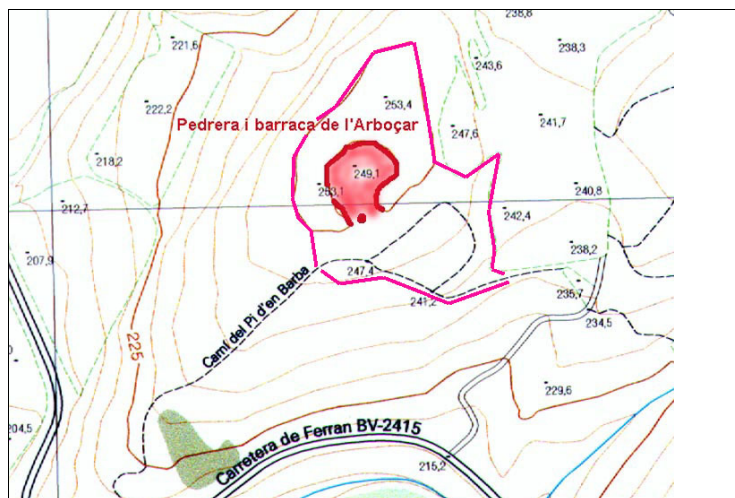
Bibliografia: PUJOL, J.Ma. (2002): 'Patrimoni rural en Perill'. La Fura. 17/23 Maig. Vilafranca del Penedès. pp. 11-19.
SASTRE COLL, Jaime (1989): Las barracas menorquinas. Construcciones rurales de piedra seca. Trabajos del Museo de Menorca nº9. Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Mahó.

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

Mapa:

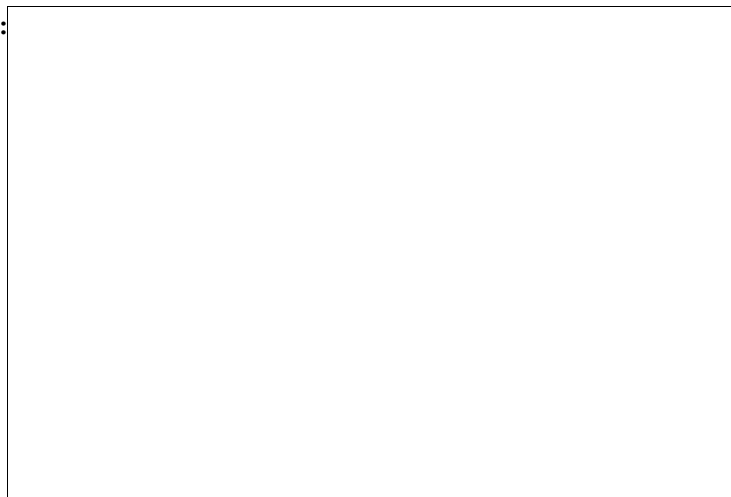
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 39

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	BARRACA DEL FONDO DE LA SEGUERA-II								
Ubicació:	Al camí del Fondo de la Seguera								
Lloc/adreça:	A uns 2.000 m. des de la carretera C-15, pel camí del Fondo de la Seguera								
UTM x:	391896	y:	4573930	Altitud:	212 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:							
Tipologia:	Element arquitectònic	Ús actual:	en desús						
Descripció:	Barraca de planta circular amb 3,90 m de diàmetre i 3,20 m d'alçada. La barraca es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita, adintellada amb una llosa falcada amb pedres petites. Part de la cabana està recolzada sobre una roca calcària de grans dimensions que caigué en algun moment per la vessant de la muntanya. Es troba situada a peu del camí del fondal de la Seguera, just entre aquest camí i el camí que puja cap a la font de l'Alba. A escassament 3 metres en direcció est hi ha un petit forn de calç que encara conserva la boca d'entrada del foc i tot el cos del forn amb les parets rubefactades.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b). PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La pedra calcària s'ha de mantenir com a element constructiu únic i el cobriment de la volta amb terra i lliris per a mantenir la coberta com era tradicional. L'àrea de protecció ha d'incloure el forn que hi ha al costat, també d'interès històric i patrimonial, i ha d'evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i desvirtui la concepció d'element aïllat.								
Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.			legal		Catàleg		

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Fitxes associades:

Inf. històrica:

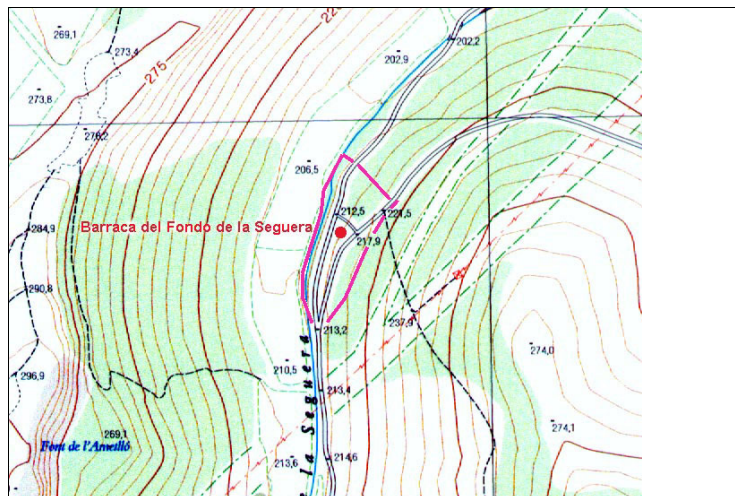
Bibliografia: PUJOL, J.Ma. (2002): 'Patrimoni rural en Perill'. La Fura. 17/23 Maig. Vilafranca del Penedès. pp. 11-19.
SASTRE COLL, Jaime (1989): Las barracas menorquinas. Construcciones rurales de piedra seca. Trabajos del Museo de Menorca nº9. Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Mahó.

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

Mapa:

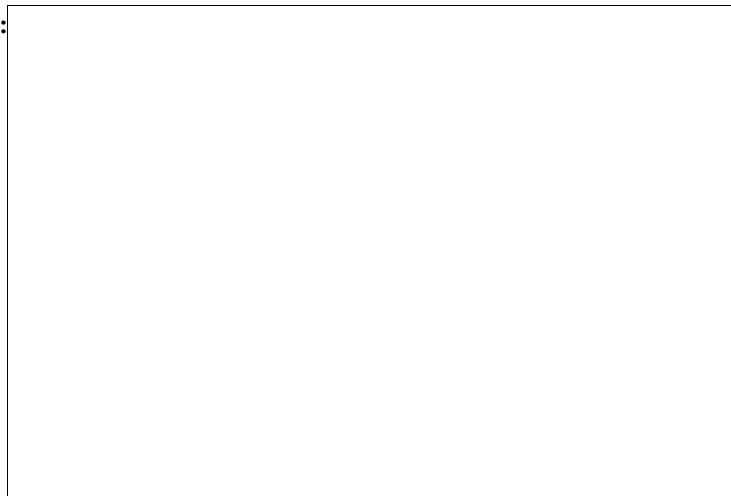
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 40

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **BARRACA DEL CAMP DEL NIS**

Ubicació: Camp del Nis, al camí de la Font de l'Ametlló

Lloc/adreça: Al final del camí que passa per sobre la cinglera de la font de l'Ametlló

UTM x: 391586 y: 4573760 Altitud: 275 m Accés: fàcil Núm negatiu:

Titularitat: privada Propietari:

Tipologia: Element arquitectònic Ús actual: abandonat

Descripció: Barraca de planta circular amb 2 m d'alçada per 2,5 m de diàmetre. La barraca es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita, adintellada amb pedres irregulars i una petita llosa. La part de la volta ha entrat en procés d'enrunament.

Determinacions normatives i categories de protecció: SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21).
PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La pedra calcària s'ha de mantenir com a element constructiu únic. S'ha de remuntar la volta respectant el sistema tradicional i cobri-la amb terra per a mantenir-la com era tradicional. L'àrea de protecció ha d'evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i desvirtui la concepció d'element aïllat.

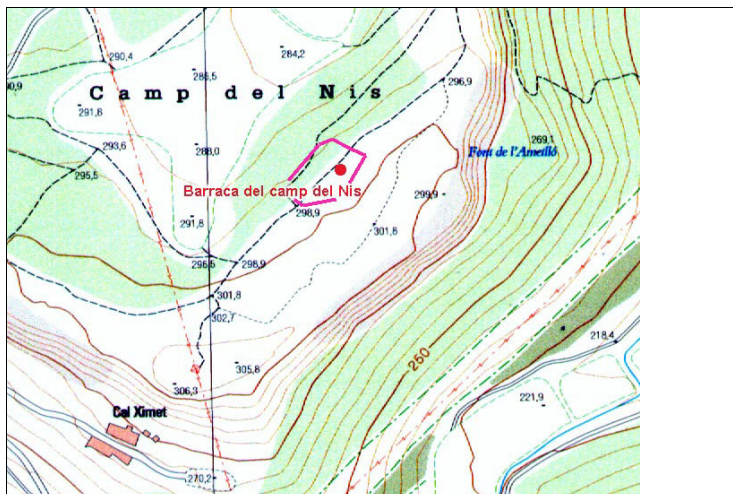
Estat conservació: dolent Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000. legal Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor: Any: Segle: XIX-XX Estil, època: moderna

Fitxes associades:			
Inf. històrica:			
Bibliografia:	PUJOL, J.Ma. (2002): 'Patrimoni rural en Perill'. La Fura. 17/23 Maig. Vilafranca del Penedès. pp. 11-19. SASTRE COLL, Jaime (1989): Las barracas menorquinas. Construcciones rurales de piedra seca. Trabajos del Museo de Menorca nº9. Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Mahó.		
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	09/06/2005
		Data mod.:	

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 41

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	BARRACA DEL CAMÍ DE VILADELLOPS - II		
Ubicació:	400 m abans de l'entrada al nucli de Viladellops per l'entrada S.		
Lloc/adreça:			
UTM x:	393942	y:	4573599
	Altitud:	165 m	Accés: fàcil
Núm negatiu:			
Titularitat:	privada	Propietari:	Lluís Desvalls Maristany. C. Johan Sebastian Bach, 9. 08021 Barcelona
Tipologia:	Element arquitectònic	Ús actual:	en desús
Descripció:	Barraca de planta circular amb 3,30 m de diàmetre i 2,6 d'alçada. La barraca es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita, amb una llosa falcada amb pedres petites. Aquesta construcció ha estat rehabilitada en època moderna amb materials moderns (ciment i totxos), utilitzant morter tenyit de color ocre.		
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La construcció està consolidada amb morter de ciment porland i sorra tenyit d'ocre. Aquest sistema dóna consistència a la construcció, però desvirtua el sentit original, ja que perd la concepció i l'aparença de les construccions en pedra seca. S'hauria de retirar el morter i substituir aquest sistema de consolidació per un manteniment actiu de la construcció. S'ha de mantenir la pedra calcària com a element constructiu únic i el cobriment de la volta amb terra i lleris per a mantenir la coberta en condicions, a l'estil tradicional. La vegetació de bosc que l'envolta ha de ser respectada, així com un espai prudencial per evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i evitar que es pugui perdre la concepció d'element aïllat.		
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal
			Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Fitxes associades:

Inf. històrica:

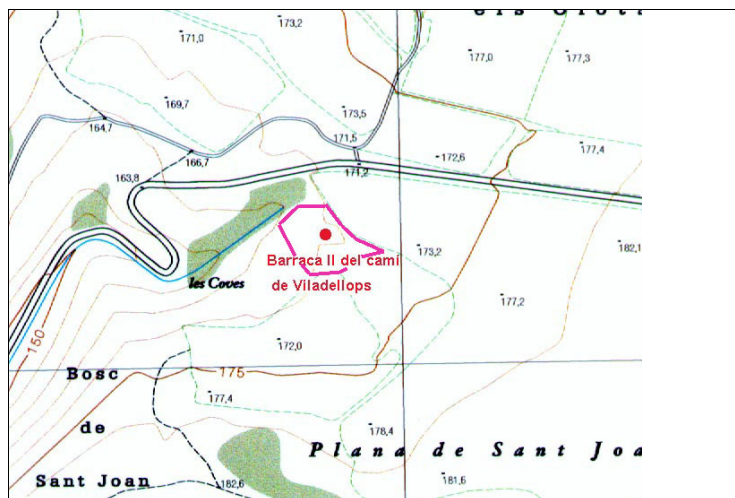
Bibliografia: PUJOL, J.Ma. (2002): 'Patrimoni rural en Perill'. La Fura. 17/23 Maig. Vilafranca del Penedès. pp. 11-19.
SASTRE COLL, Jaime (1989): Las barracas menorquinas. Construcciones rurales de piedra seca. Trabajos del Museo de Menorca nº9. Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Mahó.

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

Mapa:

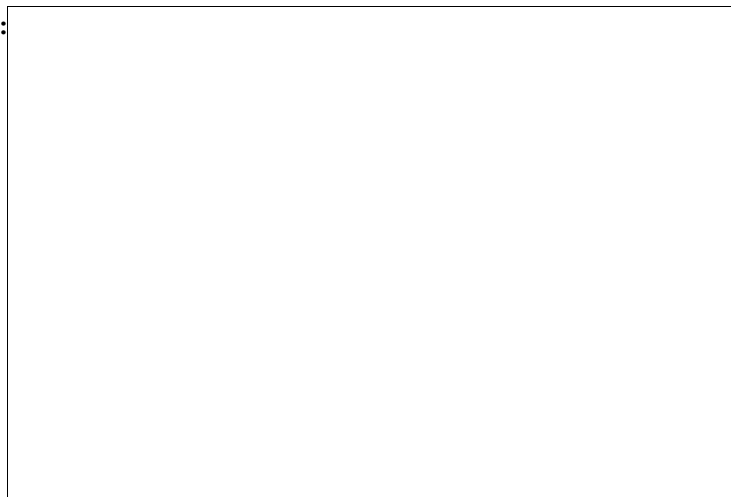
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 42

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	BARRACA II DE LA RUTA DEL VI		
Ubicació:	125 m al N del camí de Can Trabal a Viladellops. Uns 800 m des del començament del camí a Can Coral		
Lloc/adreça:			
UTM x:	394699	y:	4575044
		Altitud:	245 m
		Accés:	fàcil
		Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Lluís Desvalls Maristany. C. Johan Sebastian Bach, 9. 08021 Barcelona
Tipologia:	Element arquitectònic	Ús actual:	en desús
Descripció:	Barraca de planta circular amb 2,3 m d'alçada per 3 m de diàmetre. La barraca es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita, amb una llosa falcada amb pedres petites. Aquesta construcció ha estat rehabilitada utilitzant morter tenyit de color ocre.		
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La construcció està consolidada amb morter de ciment porland i sorra tenyit d'ocre. Aquest sistema dona consistència a la construcció, però desvirtua el sentit original, ja que perd la concepció i l'aparença de les construccions en pedra seca. S'hauria de retirar el morter i substituir aquest sistema de consolidació per un manteniment actiu de la construcció. S'ha de mantenir la pedra calcària com a element constructiu únic i el cobriment de la volta amb terra i liris per a mantenir la coberta en condicions, a l'estil tradicional. La vegetació de bosc que l'envolta ha de ser respectada, així com un espai prudencial per evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i evitar que es pugui perdre la concepció d'element aïllat.		
Estat conservació:		Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal
			Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

Fitxes associades:

Inf. històrica:

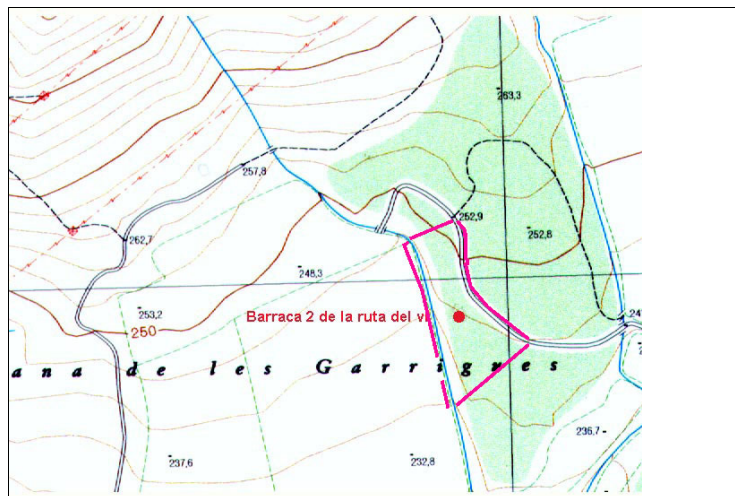
Bibliografia: PUJOL, J.Ma. (2002): 'Patrimoni rural en Perill'. La Fura. 17/23 Maig. Vilafranca del Penedès. pp. 11-19.
SASTRE COLL, Jaime (1989): Las barracas menorquinas. Construcciones rurales de piedra seca. Trabajos del Museo de Menorca nº9. Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Mahó.

Autor fitxa:

Data reg.:

Data mod.:

Mapa:

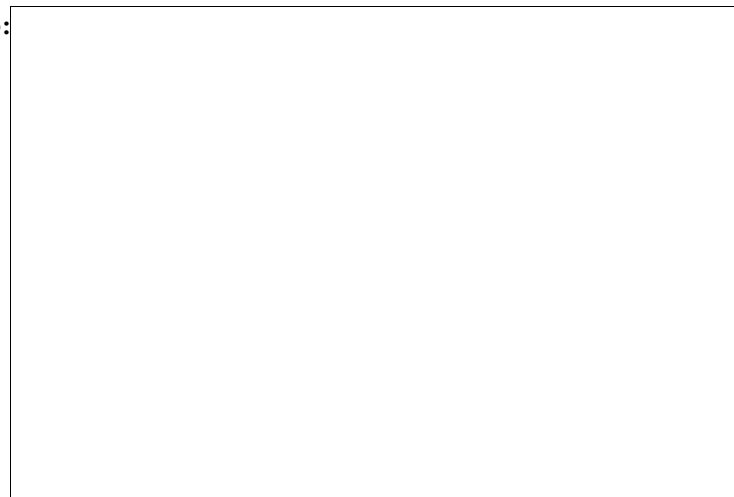
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.3

Núm. Fitxa: 43

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **BARRACA I DE LA RUTA DEL VI**

Ubicació: A uns 500 m al S de la Penya del Papiol

Lloc/adreça:

UTM x: 394783

y: 4575070

Altitud: 265 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Lluís Desvalls Maristany. C. Johan Sebastian Bach, 9. 08021 Barcelona

Tipologia: Element arquitectònic

Ús actual: en desús

Descripció: Barraca de planta circular amb 2,5 m d'alçada per 3 m de diàmetre. La barraca es va construir segons la tipologia de construcció tradicional basada en la coberta de falsa cúpula, amb la col·locació dels blocs de pedra (sense cap mena de material d'unió), en fileres de forma circular / ovalada. En cada cercle concèntric es van reduint progressivament les pedres respecte a les anteriors fins arribar a tancar la cúpula amb una gran llosa. Les pedres són de petita i mitjana dimensió i irregulars. La porta d'accés és petita, amb una llosa falcada amb pedres petites. A la part exterior hi ha un petit mur aixecat que segueix l'estructura circular només en mitja barraca a manera de contrafort. Aquesta construcció ha estat rehabilitada utilitzant morter tenyit de color ocre.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b).
PROTECCIÓ: volumetria original i material de manteniment. La construcció està consolidada amb morter de ciment porland i sorra tenyit d'ocre. Aquest sistema dona consistència a la construcció, però desvirtua el sentit original, ja que perd la concepció i l'aparença de les construccions en pedra seca. S'hauria de retirar el morter i substituir aquest sistema de consolidació per un manteniment actiu de la construcció. S'ha de mantenir la pedra calcària com a element constructiu únic i el cobriment de la volta amb terra i lleris per a mantenir la coberta en condicions, a l'estil tradicional. La vegetació de bosc que l'envolta ha de ser respectada, així com un espai prudencial per evitar la instal·lació de qualsevol element que resti visibilitat i evitar que es pugui perdre la concepció d'element aïllat.

Estat conservació:

bo

legal

Catàleg

Nº Inventari Generalitat:

Autor: **Any:** **Segle:** **Estil, època:**

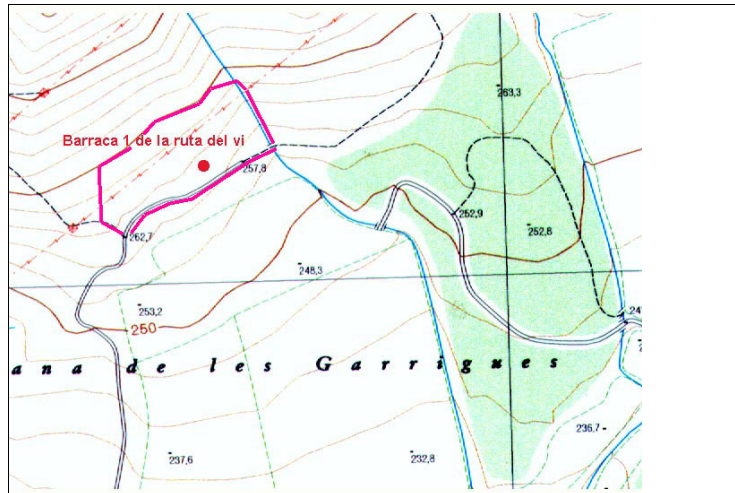
Fitxes associades:

Inf. històrica:

Bibliografia:

Autor fitxa: **Data reg.:** **Data mod.:**

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 44

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **COVA DE LA PLANA RODONA**

Ubicació: Nucli de Sant Miquel. Ribera dreta del fondo del cementiri, a uns 300 metres del Fondo de la Seguera

Lloc/adreça:

UTM x: 392710

y: 4574985

Altitud: 185 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: La cova de la Plana Rodona s'obre al nord/nordest, de cara al cementiri de la Plana Rodona, a l'altra banda del torrent i dalt la cinglera. Té dues cambres paral·leles força baixes, la principal té una profunditat màxima de 7,50 m.; la boca d'entrada té unes dimensions de 2,40 m. d'amplada i 1,65 m. d'alçada. A l'interior encara es conserva una acumulació de sediment argilós abocat i segurament remogut.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b). DECLARADA BCIL.

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com

Fitxa 44

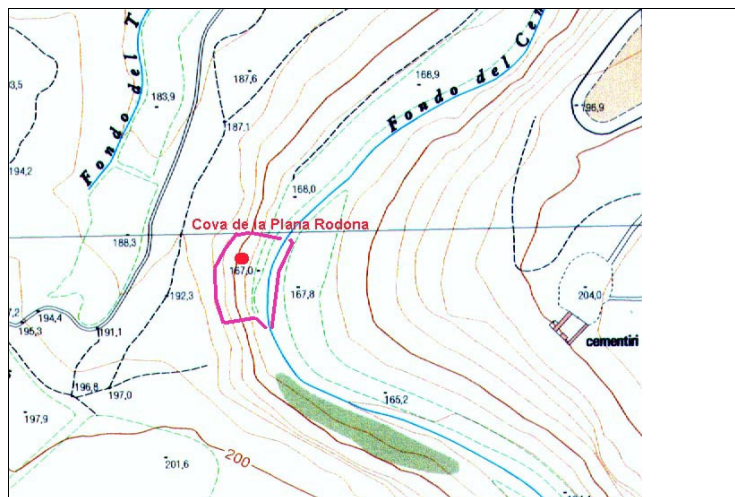
a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Aquest element està enumerat en l'annex 1 de l'inventari de patrimoni arqueològic i arqueològic del Pla Especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola (1992). Per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIL
Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 16				
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: Bronze mitjà (1500 - 1200 a.C)
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	La cavitat fou excavada l'any 1933 per Martí Grivé i alguns dels seus alumnes. La potència del sediment original era molt feble (12-15 cm); les restes arqueològiques aparegueren segons Grivé en "dos indrets corresponents a dos clots naturals". Consisteixen en: fragments de ceràmica a mà, grollera i de color fosc, informes. Un fragment de vora d'un gran vas decorat amb ungulacions disposades en tres fileres. Una vora de bol esfèric, sense decorar. Una nansa de tipus mugió. Les restes òssies humanes recuperades estaven en molt mal estat de conservació (falanges, vertebra, i peces dentàries d'un individu adult).			
Bibliografia:	GIRÓ, P. (finals dels anys 30), Mapa Arqueològic del Panadés. Inèdit (Arxiu Giró, arxivador 10.3, carpeta 2). GIRÓ, P. (finals dels anys 30), Esborrany d'un article de P. Giró, inèdit (Arxiu Giró, arxivador 10.3). GRIVÉ, M. (1934). "Cova de la Plana Rodona (Olèrdola)". Butlletí del Centre Excursionista Vilafrankí, nº 37, p. 47. Vilafranca del Penedès FERRER, A. i GIRÓ, P. (1943). "La colección prehistórica del Museo de Vilafranca del Penedès". p. 193-194, Ampurias V. SOLÉ CARALT, J. (Bisbal histórico del Panadés. Tarragona: s/d, 2ª ed, p.27. RAURET, A.Mª. (1964). El proceso de la primitiva población en el Panadés. Tesis de Licenciatura per la Universitat de Barcelona, p. 118. Barcelona. GIRÓ, P. (1970). "Resum de les estacions penedesenques". Dins Edició d'Homenatge a P. Giró, A. Massanell i P. Regull, p.16. Vilafranca del Penedès. VIRELLA BLODA, J. (1979). "Experiències a l'entorn de la localització d'estacions prehistòriques". Dins Miscel·lània Penedesenca nº 1. Institut d'Estudis Penedesencs, p.257. Sant Sadurn d'Anoia. PINTA RODRIGUEZ, J. (1983). "Repertori de cavitats d'Interès Arqueològic de la Província de Barcelona". Exploracions (espeleo Club Gràcia) nº 7. p. 19 Barcelona.			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:

Mapa:

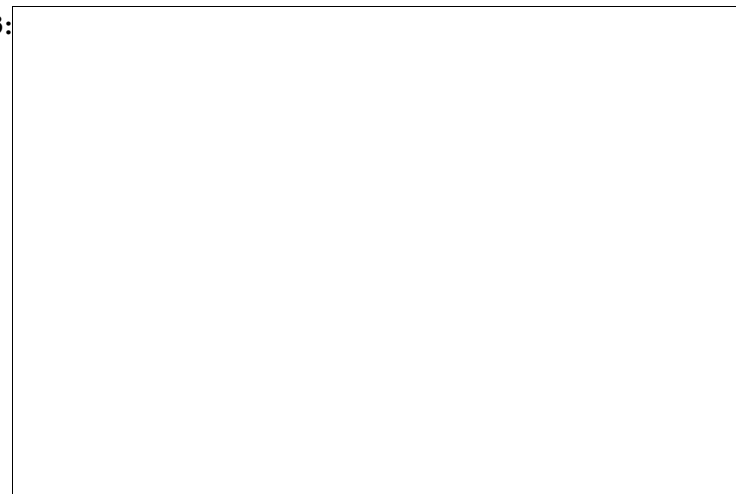
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 45

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **SANT JOAN DE VILADELLOPS**

Ubicació: Al costat E i SE de la capella de Sant Joan de Viladellops

Lloc/adreça: Viladellops. Olèrdola

UTM x: 394236

y: 4573556

Altitud: 185 m

Accés:

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: Explotació agrícola

Descripció: El jaciment s'extén pel camp de vinya a tocar a la capella, els camps de la vessant sud, sudest i sudoest aterassats per l'antic conreu d'oliveres avui abandonat, i fins i tot pel camí que porta a la cinglera i al fondal de Viladellops (torrent de les Jonqueres) on es troben encara materials rodats. L'existència d'una concentració de materials en els camps propers a la capella de Sant Joan de Viladellops, en la part alta del Fondal de Viladellops, i una dispersió força considerable de materials fruit de la dinàmica de dipòsits de vessant. El jaciment s'ubicaria en el sector més elevat, on es troba la capella. Es documenta una ocupació en època romana imperial que abraça un ventall cronològic des del segle II / I a.C fins al I / II d.C. Pel que fa al tipus d'assentament que estaria emplaçat en aquest terreny, segurament es tractava d'una vil·la agrícola pròpia d'aquest període. No es pot deixar de banda la possibilitat d'un assentament anterior (abans del segle I d.C) de caire agrícola però sense estructurar-se com a vil·la.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de

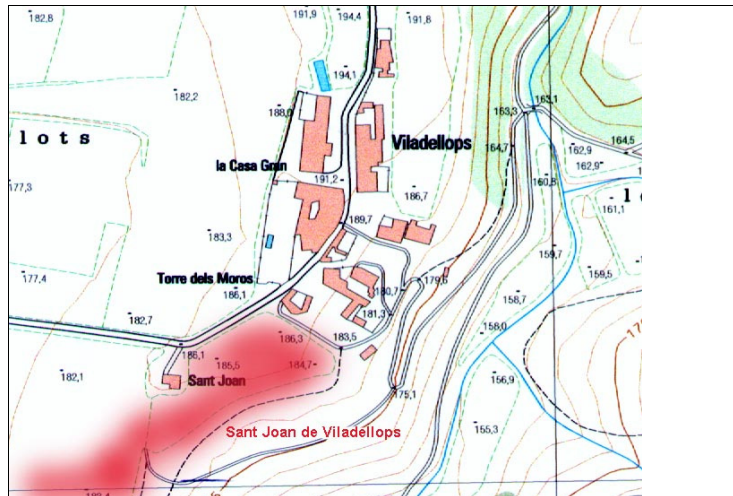
Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat:		Carta Arqueològica, 33		
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: romana (segle II a. C. A segle II d.
Fitxes associades:				
Inf. històrica:				
Bibliografia:	RIVÉ M. S.F. (1935). Arxiu Ibèric (1). XV Vilafranca (2). Butlletí del Centre excursionista Vilafranquí. Núm. 40, gener-febrer. FERRER, A. i GIRÓ, P. (1943). La colección prehistórica del Museo de Vilafranca del Panadés. Ampurias, vol. V. Barcelona. SOLÉ CARALT, J. (1948). Bisbal Histórica. Resumen histórico del Panadés. Tarragona. RAURET, A.Mª.(1963). El Proceso de la Primitiva población en el Panadés. Tesis de Licenciatura per la Universitat de Barcelona. Barcelona. VIRELLA, X. (1973). Prospeccions al fons de Viladellops. Agrupació Excursionista Talaia. Vilanova i la Geltrú.			
Autor fitxa:	Triade scp		Data reg.:	09/06/2005
			Data mod.:	

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 46

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	VILLA CONCHA				
Ubicació:	Nucli de Moja				
Lloc/adreça:	Carrer llarg, cantonada c. Antoni Gaudí, davant la Rambla.				
UTM x:	390503	y:	4575800	Altitud:	225 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:			
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	zona urbana		
Descripció:	Villa Concha era el nom d'un l'edifici de caràcter eclèctic que es situava al costat del solar on Pere Giró va trobar unes restes arqueològiques l'any 1950. Les troballes arqueològiques documentades són força escadusseres i es localitzaren en el que en aquell moment eren horts propietat de la citada casa. Avui dia aquest espai ha estat absorbit per l'expansió urbana. L'inventari de restes arqueològiques es redueix a dues monedes romanes de Constantí i alguns fragments de dolium i àmfora.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ (CLAU 2). Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. -3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional				

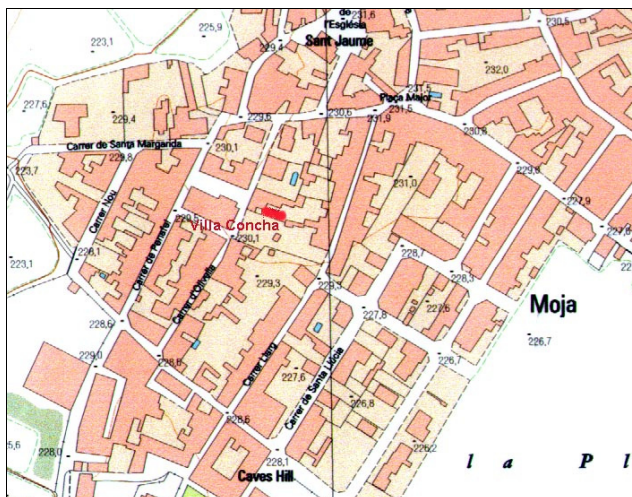
Fitxa 46

especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:		Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	Catàleg
		Nº Inventari Generalitat:	Carta Arqueològica, 34	
Autor:		Any:		Segle:
Estil, època: romana				
Fitxes associades:				
Inf. històrica:				
Bibliografia:				
Autor fitxa:	Triade scp		Data reg.:	09/06/2005
			Data mod.:	

Mapa:

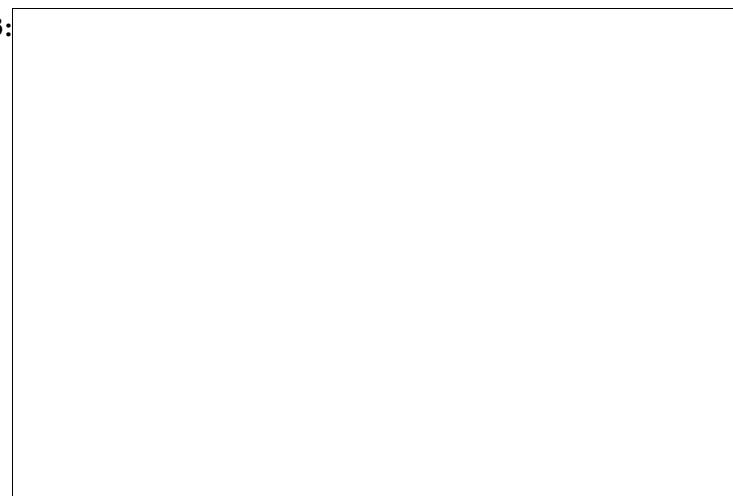

Fotografia 2:

Fotografia:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 47

Àmbit: Patrimoni immoble

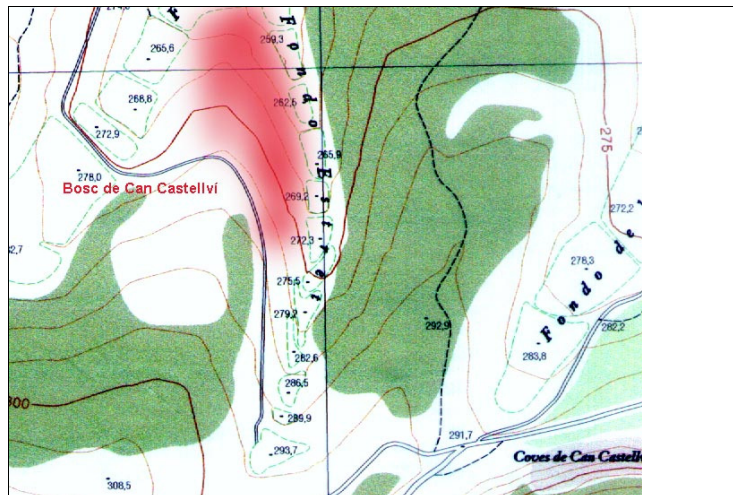
Denominació:	BOSC DE CAN CASTELLVÍ				
Ubicació:	Fondo de les Tires, al N de la masia de Can Castellví				
Lloc/adreça:					
UTM x:	390983	y:	4573968	Altitud:	270 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:			
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	terreny erm		
Descripció:	Al N del Fondal de la Seguera es troben una sèrie de fondalades ocupades per les feixes amb vinya. Entre dues d'aquestes fondalades s'aixeca un promontori on el matollar cobreix el rocallís de substrat calcari, molt afectat per l'erosió. En aquesta àrea encara es poden veure diferents tipus de troballes: fragments de ceràmica a torn ibèrica comuna, bàsicament informes, i alguns fragments d'àmfora itàlica, tots ells molt debastats. També s'observa una acumulació lineal de pedres disposades directament sobre el rocallís.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL (CLAU 25 a). Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. -3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional				

especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 7				
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: Ibèrica tardana (III a I a.C.)
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	La primera referència del jaciment l'aporta en Pere Giró en les seves notes de camp, a on indica la troballa de restes arqueològiques superficials en el promontori del bosc cremat: ceràmica a torn comú ibèrica (informes, nanses i vores d'àmfora i contenidors), fragments d'àmfora romana i restes d'un mur que ell interpreta "que devia pertànyer a un nucli ibèric".			
Bibliografia:	ESTRADA, J. (1969). Vias y poblamiento romanos en el territorio del area Metropolitana de Barcelona, Barcelona: Comisión de Urbanismo B65.			
Autor fitxa:	Tríade scp	Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:

Mapa:

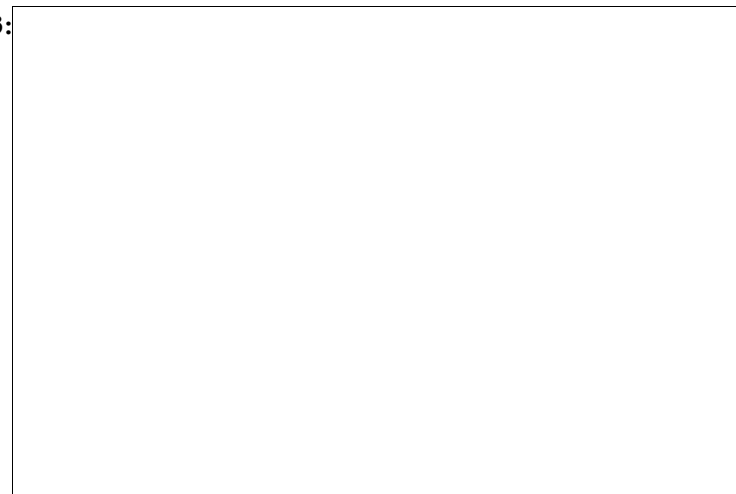
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 48

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	CAMÍ DE PENAFEL / PENYAFEL				
Ubicació:	A uns 400 m al S del poble de Moja				
Lloc/adreça:					
UTM x:	390170	y:	4574837	Altitud:	230 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:			
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	terreny erm / explotació agropecuària		
Descripció:	Petita elevació ocupada per bosc de pi i matollar envoltada per camps de conreu vitícola al costat oest del camí de Penyafel. També hi ha una petita part de vinya a la banda est, en una àrea de planície al sud de Moja. Actualment no es veu cap mena de material arqueològic en superfície.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. -3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article				

Fitxa 48

48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:

regular

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Els Monjos 447-5-1 (277-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

legal

Catàleg

Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 11

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època: ibèric (IV a I a.C)

Fitxes associades:

Inf. històrica: El jaciment fou localitzat per en Pere Giró Romeu l'any 1932 a partir de la troballa de diferents fragments de ceràmica ibèrica.

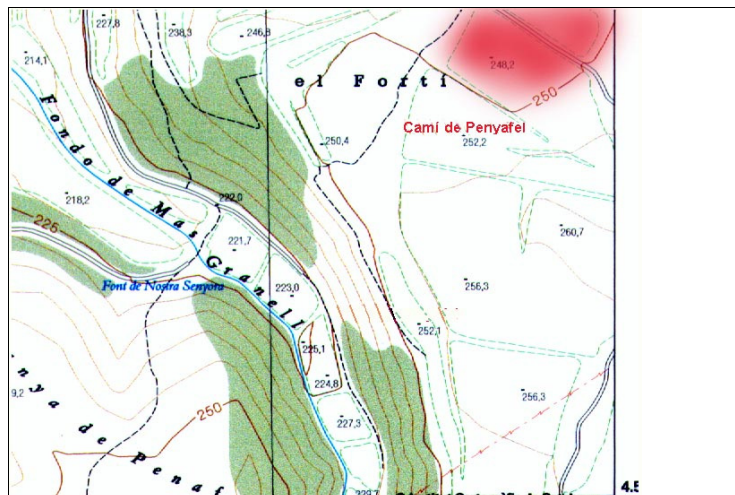
Bibliografia:

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 09/06/2005

Data mod.:

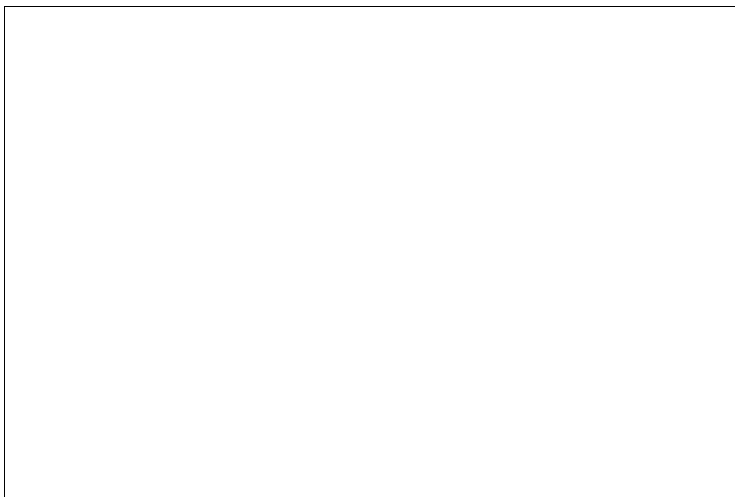
Mapa:

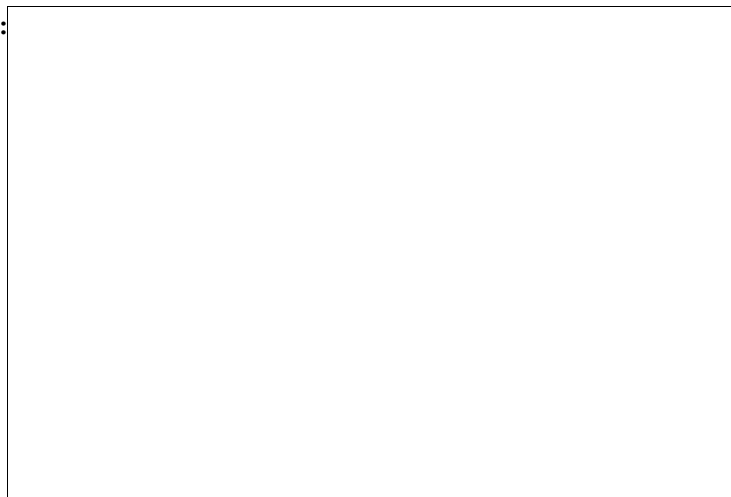
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 49

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **POUS IBÈRICS DE MOJA**

Ubicació: Sector de la Plaça de l'església, en la població de Moja

Lloc/adreça:

UTM x: 390513

y: 4575976

Altitud: 232 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: pública

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: plaça pública

Descripció: A la plaça de l'església, on actualment s'emplacen les escoles, el pati de ca l'Anton Vidal, l'edifici de cal Ferret de la Plaça i part de l'espai públic, és on (segons referències orals) es documenta la notícia d'aquest jaciment. El jaciment és conegut tan sols per la notícia original apareguda a la "Memòria dels Amics de l'Art Vell" (1929 - 1935), en la que s'esmenta que els senyors Bosch Gimpera i Feliu Elias es traslladaren a la localitat de Moja, l'any 1930, i estudiaren uns "suposats pous ibèrics". No s'informa de més detalls respecte de les estructures ni de la seva localització concreta. Solament a través de referències orals hem pogut localitzar el jaciment en el sector urbà abans descrit, encara que no s'ha determinat cap més dada referent al tipus d'estructures localitzades. Només hi ha referència que en fer-se les obres de clavegueram a principis dels anys 80 es trobaren alguns "forats" que foren tapats, així com que probablement encara hi ha estructures soterrades en els terrenys de Cal ferret de la Plaça, del mateix tipus (sense confirmar).

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL URBÀ. ZONA DE NUCLI ANTIC (CLAU 1).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament

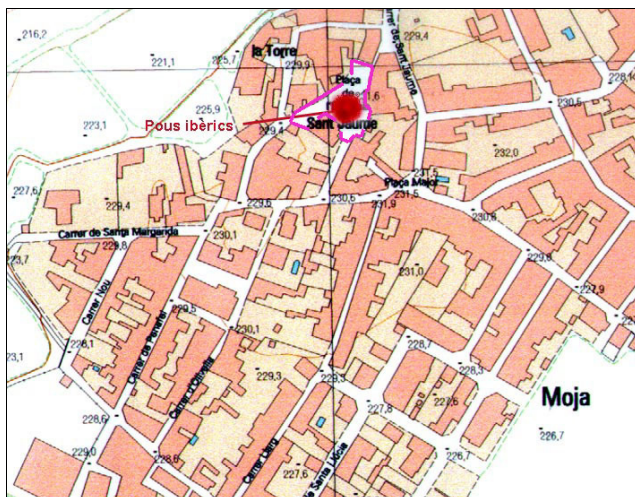
afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	dolent	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	Catàleg			
		Nº Inventari Generalitat:	Carta Arqueològica, 27				
Autor:		Any:		Segle:		Estil, època:	ibèric (IV a I a.C)
Fitxes associades:							
Inf. històrica:	Catálogo Arqueológico del Panadés: Museu de Vilafranca, s/n (arxiu Giró). Entrevista amb Francesc Solé, de Moja (28/03/1990), el qual ha recollit diversos testimonis d'ancians del poble que sabien de la troballa dels anys 30, i alhora ens ha confirmat l'indret de les troballes amb més precisió.						
Bibliografia:	Amics de l'Art Vell (1935). Memòria de l'obra realitzada des de la seva fundació, 1929 - 1935. Barcelona. RAURET, A.Mª. El proceso de la primitiva población del Penedès. Memoria presentada para la obtención del grado de licenciado. UB. Barcelona. GIRÓ, P: Notas de Arqueologia de Catalunya y Baleares-III. Olèrdola. Ampurias, vols XXVI-XXVII (1964-65)						
Autor fitxa:	Triade scp			Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:	

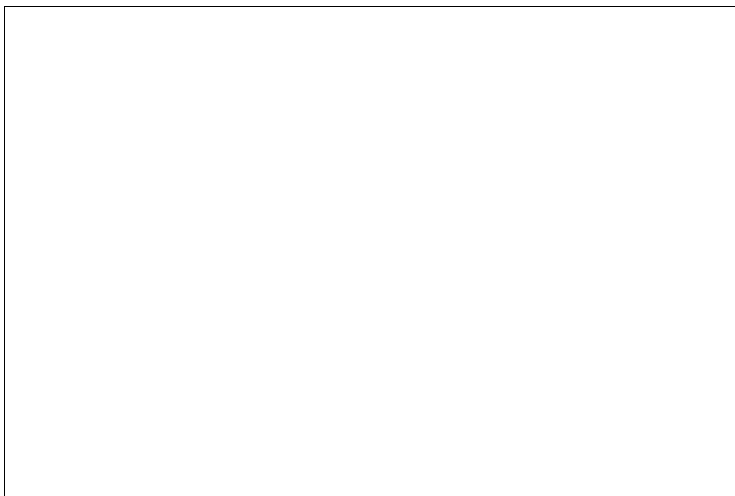
Mapa:

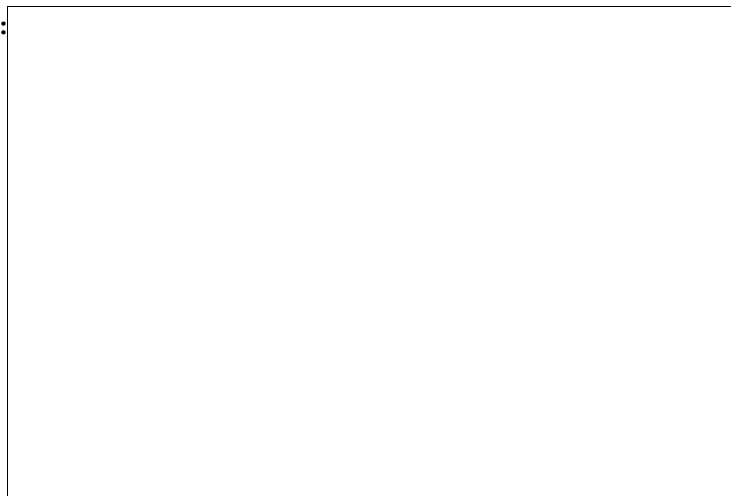
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 50

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **ABRIC DEL CEMENTIRI**

Ubicació: Sant Miquel: Balma ubicada en el vessant calcari del marge esquerre del fondo del cementiri

Lloc/adreça:

UTM x: 392926

y: 4574889

Altitud: 180 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: Balma sense sediment a dalt la petita cinglera amb el sostre intensament fumat. Possibles pintures localitzades al seu interior, segons l'especialista Ramon Viñas, amb possibilitats de ser prehistòriques. Aquestes no han estat localitzades durant el reconeixement que es va fer per elaborar aquest catàleg

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL URBÀ. ESPAIS LLIURES (CLAU P). DECLARAT BCIL.

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com

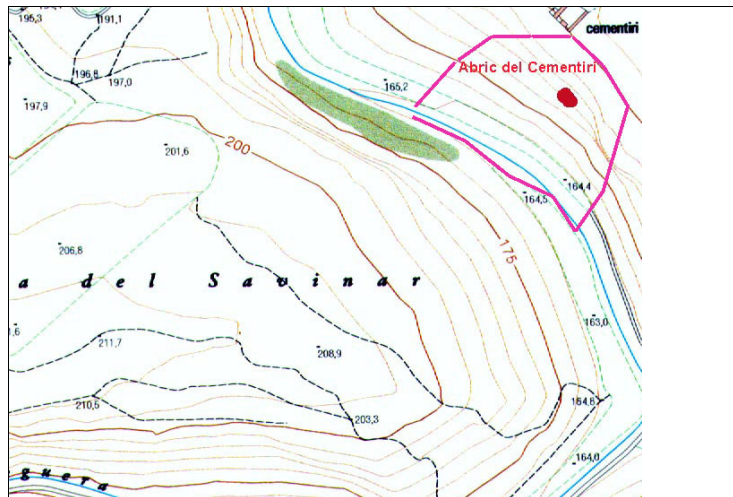
a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Aquest element està enumerat en l'annex 1 de l'inventari de patrimoni arqueològic i arqueològic del Pla Especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola (1992). Per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIL			
Nº Inventari Generalitat:		Carta Arqueològica, 4					
Autor:		Any:		Segle:		Estil, època:	prehistòric
Fitxes associades:							
Inf. històrica:							
Bibliografia:	VIÑAS, R. (1990)."El arte rupestre en Catalunya: Estado de la cuestión sobre las manifestaciones pictóricas", dins Ponencias del coloquio Aragón/litoral mediterráneo: intercambios culturales durante la prehistoria (en homenaje a Juan Maluquer de Motes). Univ. de Zaragoza, Zaragoza.						
Autor fitxa:	Triade scp			Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:	

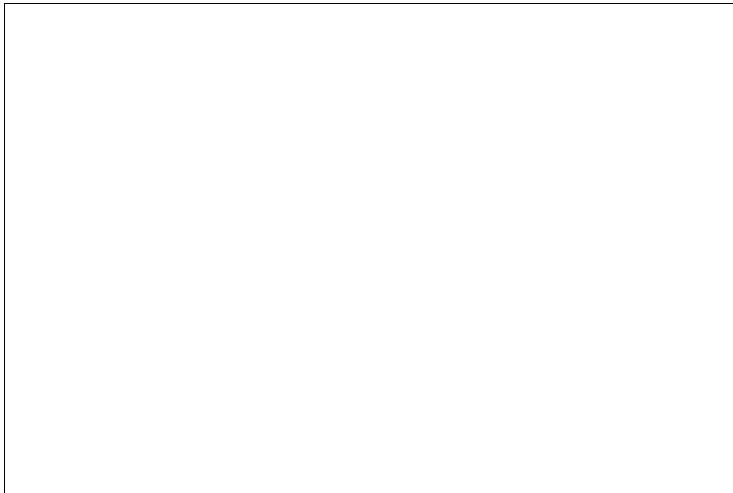
Mapa:

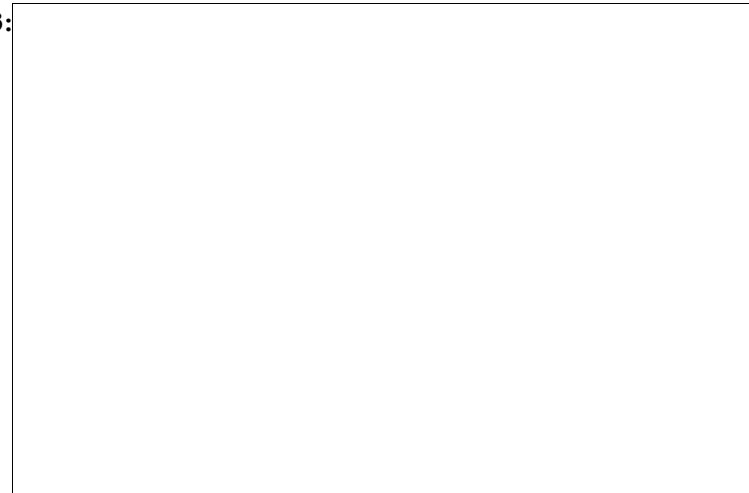
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 51

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	ABRIC DE SEGARRULLS / ABRIC SOTA LA ROCA								
Ubicació:	70 m dins la confluència de GR 92-3 amb la ruta PR- C148. Punt 14 ruta de l'aigua.								
Lloc/adreça:									
UTM x:	392778	y:	4574458	Altitud:	195 m	Accés:	difícil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:							
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	terreny erm						
Descripció:	Espai completament tapat per una abundant vegetació d'heures, margalló i lianes d'alzinar. Al camí que es dirigeix a la Font de Fontanilles, hi ha un queixal al vessant argilós. El jaciment es troba en una raconada ombrívola per la que aparentment passa una línia d'escorrentia de l'aigua, a uns 15 metres per damunt del camí. A aquella alçada i des de la paret rocosa situada a l'est, es pot veure com la raconada té un voladís de 2 m. aproximadament, amb molt sediment que quasi la colmata. Per passar a la banda W només es pot arribar per sota la cornisa de l'abric (d'uns dos metres d'amplada i mig metre d'alçada). Quan s'arriba a una zona que fa angle recte, comença el tram llarg de la bandaoest (14 m. de llargària). Pere Giró va realitzar dues campanyes d'excavació al final de la dècada del 50. Entre el material exhumat localitzat al Museu Arqueològic de Catalunya (Barcelona) hi ha: fragments informes fetes a mà, de superfícies allisades i algunes amb desgredant de quars. Les poques restes materials que hi ha localitzades i els apunts de camp de l'arqueòleg Pere Giró, porten a datar el jaciment com del Bronze Final III, però deixant obertes les portes a que també hi hagi una facies del Neolític Antic Evolucionat. El jaciment formaria part d'un patró d'assentament molt repetit a les valls del Fondal de la Seguera. Són dipòsits de vessant d'una acció de buidat de les cavitats al peu de les quals sempre hi havia l'home.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARAT BCIL. Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents								

històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Aquest element està enumerat en l'annex 1 de l'inventari de patrimoni arqueològic i arqueològic del Pla Especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola (1992). Per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

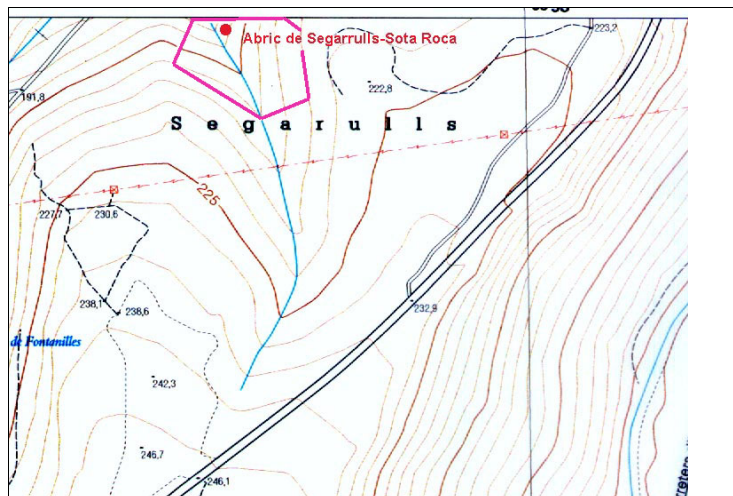
Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIL			
Nº Inventari Generalitat:		Carta Arqueològica, 3					
Autor:		Any:		Segle:		Estil, època:	bronze Final (1200 - 650 a.C.)
Fitxes associades:							
Inf. històrica:	El 15 de març de 1958 mentre que Pere Giró i Romeu explorava el "Taller de Fontanilles", va resseguir la vessant fins la seva confluència amb el camí de Fontanilles, trobant a poques dotzenes de metres en superfície un fragment de ceràmica a mà, llis i amb desgredant de quars. Va veure, aleshores, la seva possible procedència d'un abric proper, en el que es realitzaren dues campanyes d'excavacions (maig-juliol 1958 i maig 1959). La font principal per al coneixement dels treballs realitzats són el Quaderns de Camp de Pere Giró Romeu, vol. 5 (1956-58) i vol. 6 (1959-60).						
Bibliografia:	RIPOLL, E. i GIRÓ, P. (1960-61). Descubrimiento de Pinturas Rupestres en Segarrull (Olèrdola, Barcelona). Ampurias XXII-XXIII. Diputació de Barcelona-IPA. Barcelona. POYO, A. (1958). La Cueva del Fondo de la Seguera o de las Pinturas. Acción Católica. Vilafranca del Penedès. RAURET, A.Mª.(1964). El Proceso de la Primitiva población en el Panadés. Tesis de Licenciatura per la Universitat de Barcelona. Barcelona.						

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 09/06/2005

Data mod.:

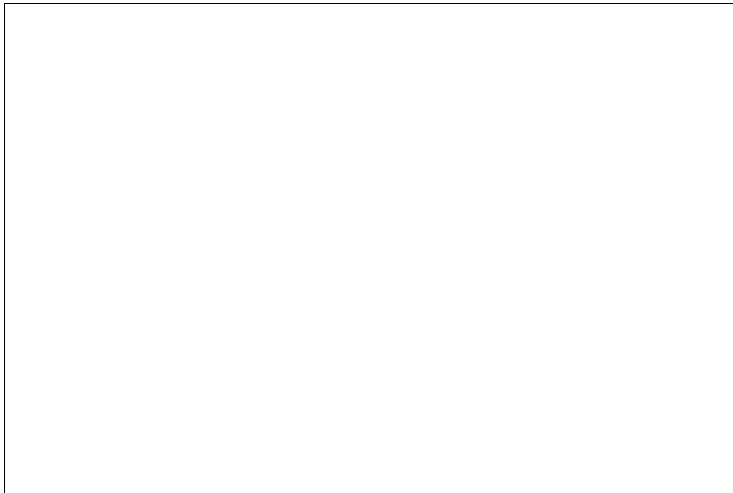
Mapa:

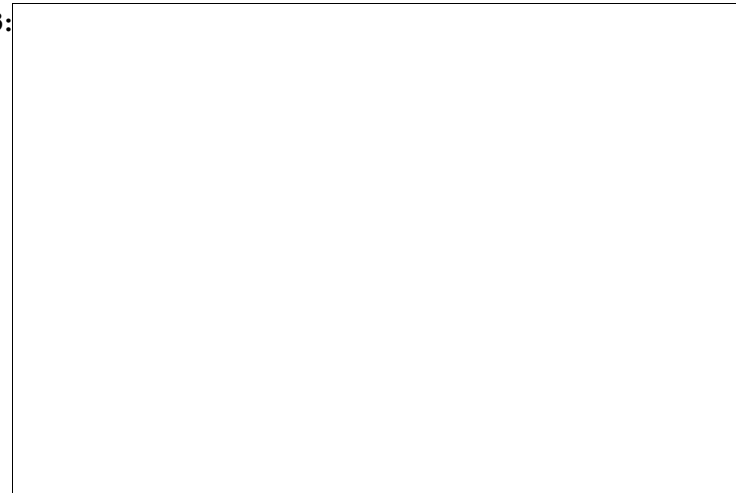
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 52

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **ABRIC DE LA FONT DE L'AMETLLÓ**

Ubicació: Al NO de la masia de Can Ximet, al SE i molt a prop de la Font de l'Ametlló,

Lloc/adreça:

UTM x: 391650

y: 4573713

Altitud: 285 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: Es tracta d'un conjunt d'abrics situats a la cinglera nord del fondal de la Seguera, en un espai de 100 m. de llargada. De sud-oest a nord-est es poden identificar tres sectors amb penya calcària treballada i afloraments i espais acondicionats amb diversos tipus d'estructures: sector 1.- En la part més alta de la cinglera s'observen línies contínues d'encaixos, que en la part més al nord-est es combinen amb alguns encaixos solts de bigues i un parament de pedra seca. Uns 4 m. enfront també es pot identificar un pany de mur amb "opus spicatum" que es recolza en un gran bloc després del cingle, es forma una mena de passadís natural que de ben segur fou aprofitat pel seu acondicionament. Es podria interpretar aquest sector com un espai d'habitació corresponent a una casa amb soterrani, d'uns 10 m. de llargada, al qual s'hi accediria segurament per dalt de la cinglera. Dels diversos paraments identificats es conserven varies filades. Sector 2.- Uns 30 m. més endavant, també a peu de cingle, s'observa un seguit de retalls dubtosos i altres possibles encaixos, fins que s'hi arriba a un sector clarament acondicionat: hi ha un doble encaix linial a manera d'un sostre de doble vessant amb la línia inferior horitzontal i la superior obliqua, sota es disposen dues franges d'encaixos quadrangulars (de bigues), d'uns 8-9 m. de llargada. Es tracta de l'encaix d'algun tipus de supraestructura aèria (sostre) corresponent a un espai d'habitació (cobert, casa?). Sector 3.- A l'extrem nord-est, s'han documentat dues estructures més: una sitja retallada frontalment en la penya i a dos metres de distància un replà artificial excavat, on encara s'observen amb prou claredat les marques del treball sobre la pedra calcària (escarpa, cisell).

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARAT BCIL.

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la Llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Fitxa 52

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

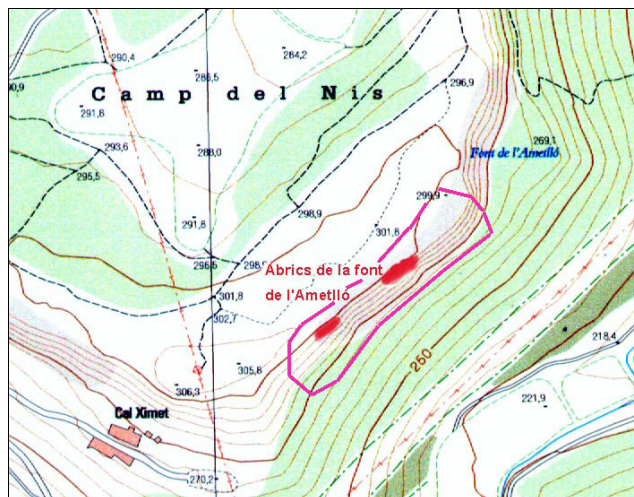
-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Aquest element està enumerat en l'annex 1 de l'inventari de patrimoni arqueològic i arqueològic del Pla Especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola (1992). Per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIL
Nº Inventari Generalitat:		Carta Arqueològica, 5		
Autor:		Any:		Segle:
Fitxes associades:		medieval / moderna		
Inf. històrica:				
Bibliografia:	VIRELLA BLODA, J. (1980). Habitacions troglodítiques. Miscel·lania Penedesenca. IEP nº 3			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	09/06/2005	Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 53

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	LES PLANES								
Ubicació:	800 m. al SO del nucli de Sant Miquel, al costat S de la nau de la granja de les Planes								
Lloc/adreça:									
UTM x:	392454	y:	4574674	Altitud:	215 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:							
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	terreny erm						
Descripció:	Espai amb escassos restes materials en superfície. Tan sols hem pogut constatar alguns fragments de tègula i de dòlia. No obstant això, sumant les troballes recollides ara i en el passat, es pot fer un estudi tipològic: 1. El conjunt de materials més nombrós és el de la ceràmica sigil·lata: fragment de vora de plat decorat amb motius florals i d'altres d'informes amb cercles de producció hispànica; un fragment informe decorat amb una figura humana incompleta i cercles concèntrics, també d'hispànica; base de peu anul·lar segurament de producció sudgal·lica. 2. Ceràmica comuna romana amb una base de peu anul·lar i varis fragments informes, a més de comptar amb alguns fragments de ceràmica de cuina romana del tipus de "vora fumada". 3. Fragments de dòlia. 4. Dos fragments, un de la part del broquet i l'altra de la caçoleta, que podrien correspondre a una pipa romana. La pasta és de color groc clar i molt ben depurada, sense presentar cap decoració. Aquestes troballes són l'indici que en aquest espai podia haver estat ubicat algun nucli agropecuari, vil·la o pagus, entre el segle I d.c. i el IV, tot i que no s'ha trobat cap resta de construcció a part de les tègules.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARAT BCIL. Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament								

afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

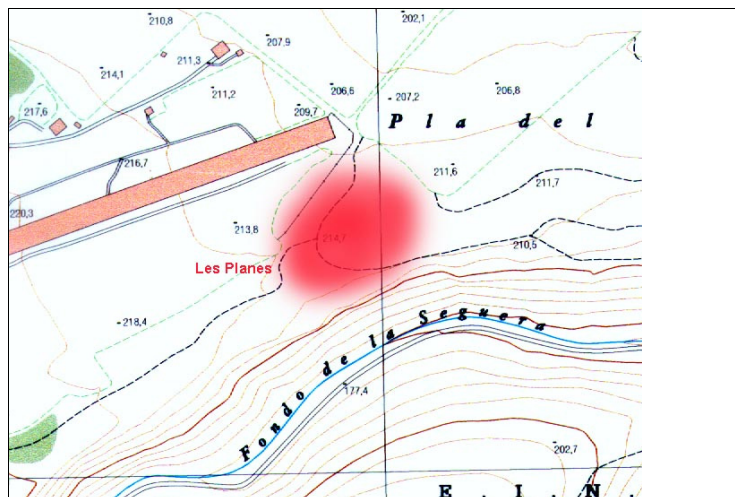
-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Aquest element està enumerat en l'annex 1 de l'inventari de patrimoni arqueològic i arqueològic del Pla Especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola (1992). Per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	RefReferència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIL
		Nº Inventari Generalitat:	Carta Arqueològica, 23	
Autor:		Any:		Segle:
		Estil, època:	romà. Entre el s. I d.c. i el IV	
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	El jaciment fou localitzat per en Xavier Virella, membre de l'Agrupació Excursionista Talaia, el mes de maig de l'any 1974.			
Bibliografia:	VIRELLA, X. (1974). Secció de Cultura (grup d'investigacions arqueològiques). Circular per als socis. Agrupació excursionista Talaia. Vilanovai la Geltrú.			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	10/06/2005	Data mod.:

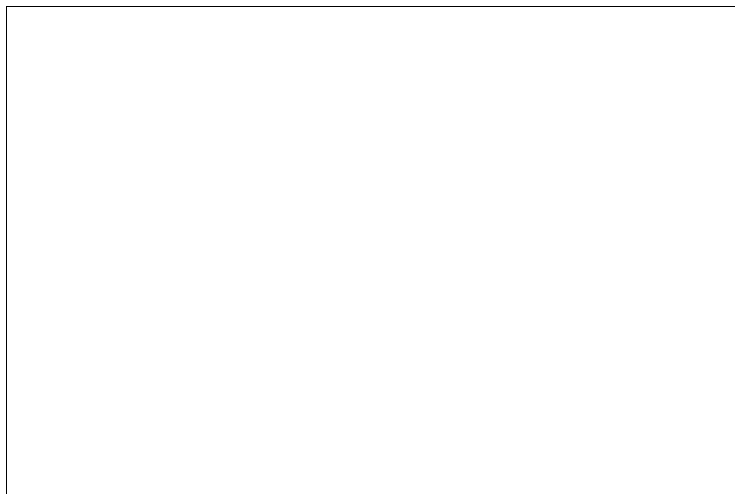
Mapa:

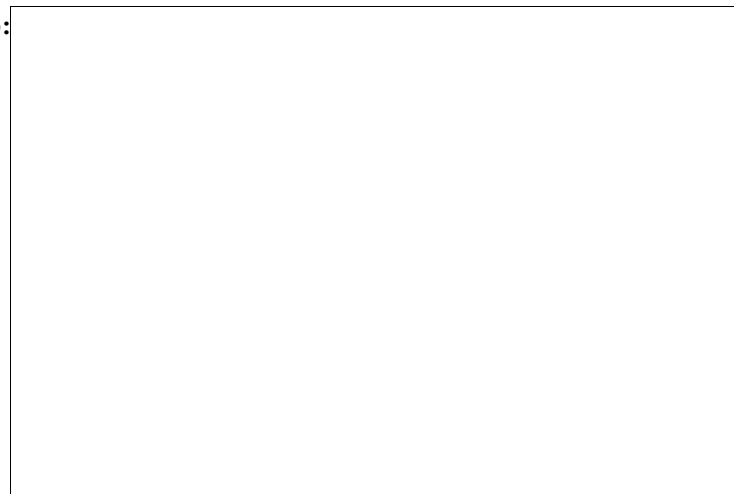
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 54

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	CAL MAIOL				
Ubicació:	A 200 / 300 m. al SE de la masia de Cal Maiol				
Lloc/adreça:					
UTM x:	392240	y:	4575379	Altitud:	175 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:			
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	Explotació agropecuària		
Descripció:	En aquest sector s'observen unes balmes obertes encarades a nord-oest. Al peu d'aquestes s'extenen els camps de conreus hortícola i vitícola i algun sector amb vegetació de ribera. En l'actualitat no s'observen materials lítics en superfície.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE (CLAU 23 - 25 a). Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. -3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article				

Fitxa 54

48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació: regular

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

legal

Catàleg

Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 8

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

ventall entre epipaleolític (10.000

Fitxes associades:

Inf. històrica:

L'any 1961 aquest àrea fou explorada per l'arqueòleg Pere Giró, que no va obtenir resultats positius de les cavitats que va estudiar. A la part baixa, però, localitzà un taller de sílex en superfície amb materials molt escadussers, dels que destaca un gratador.

Bibliografia:

Autor fitxa:

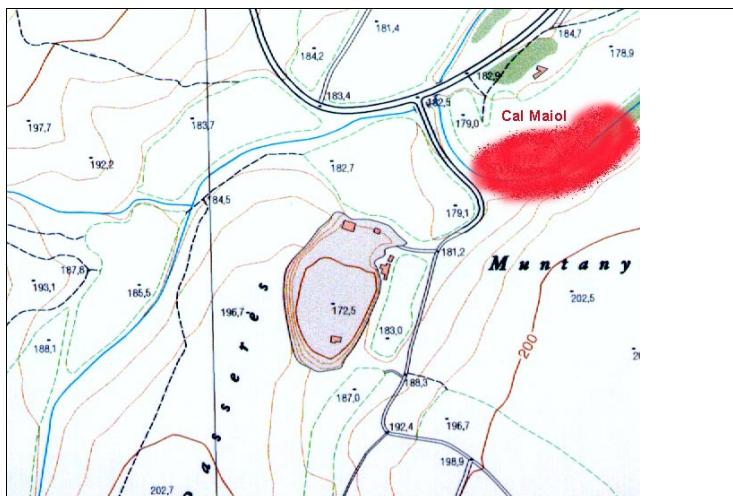
Triade scp

Data reg.:

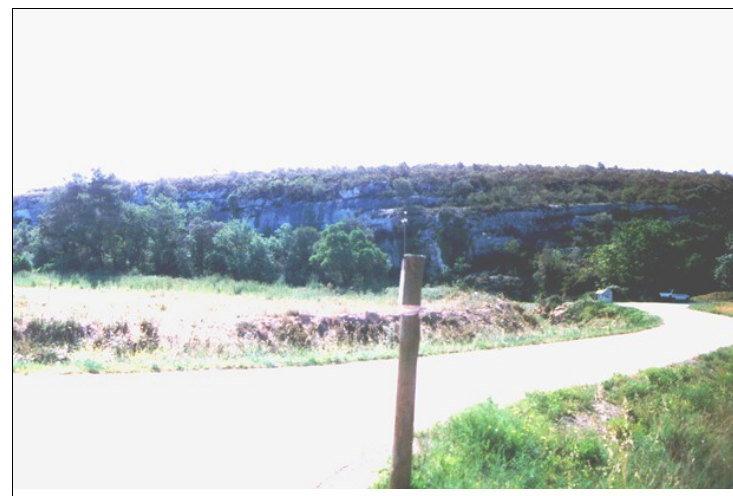
10/06/2005

Data mod.:

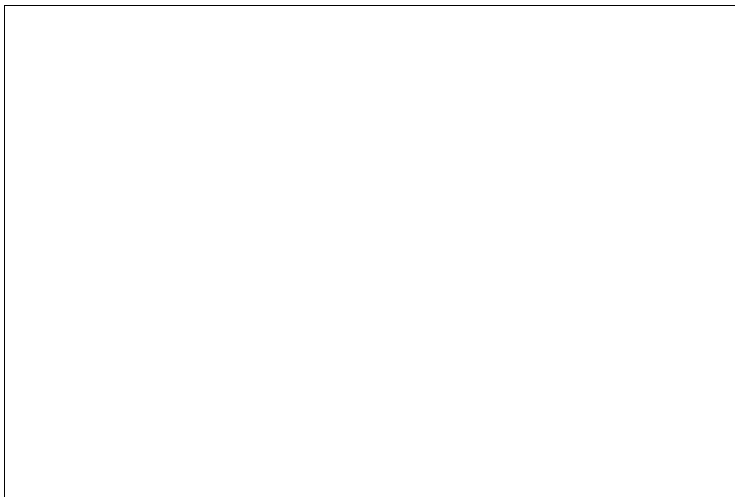
Mapa:

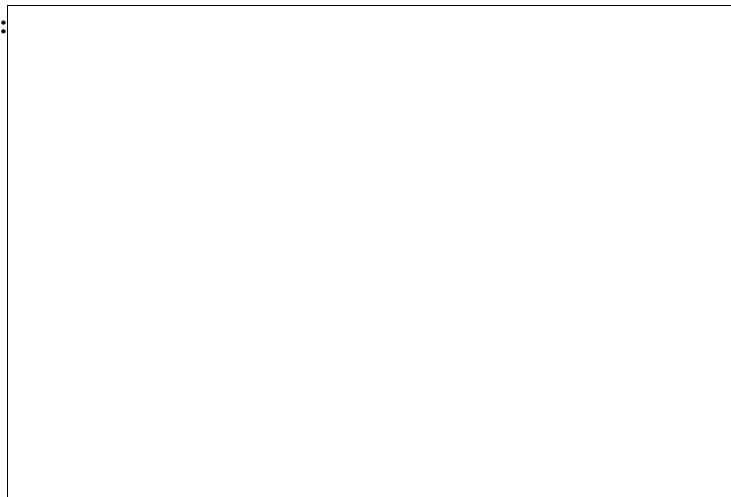
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 55

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **TALLER DE FONTANILLES**

Ubicació: Camí Fondo de la Seguera, intersecció del GR 92-3 amb la ruta PR- C148. Punt 14 ruta de l'aigua.

Lloc/adreça:

UTM x: 392833

y: 4574521

Altitud: 175 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: Aquest taller es troba just al peu dels vessants de tres petites cavitats. Es creu que pel seu estat actual d'esgotament estratigràfic i per la coincidència de topografia, pàtines i rodament de sílex, que el jaciment consisteix en un dipòsit de vessant secundari fruit de l'erosió de sèries estratigràfiques que situarien en els tres abrics avui en dia esgotats. L'erosió, sigui natural o fruit d'una acció antròpica per tal de recollir terra, hauria format el taller. Les restes d'indústria lítica abasten molt fragments de làmina i ascles de talla centrípeda amb retocs simples, osques i rascadores. No es té cap element tipològic-guia encara que pel contexte de la comarca són conjunts industrials, neolítics avançats / eneolítics. El fet que es tingui la certesa de que són debils estratigrafies desmantelades fa ésser prudent a l'hora de marcar el ventall cronològic, ja que no es pot considerar tot el material com un sol conjunt. Hi ha materials del jaciment localitzats al Museu de Vilafranca i al Museu d'Arqueologia de Catalunya.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARAT BCIL.

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de

Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Aquest element està enumerat en l'annex 1 de l'inventari de patrimoni arqueològic i arqueològic del Pla Especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola (1992). Per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:

regular

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Moja 447-6-1 (278-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

legal

BCIL

Nº Inventari Generalitat:

Carta Arqueològica, 29

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

neolític avançat / eneolític

Fitxes associades:

Inf. històrica:

Bibliografia:

Autor fitxa:

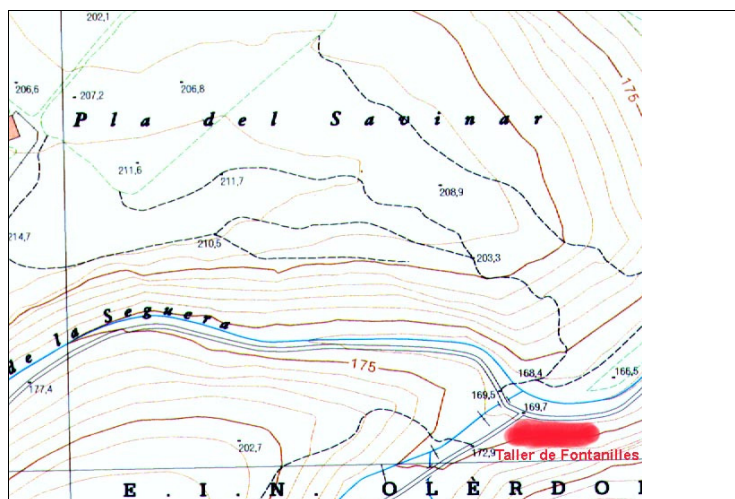
Triade scp

Data reg.:

10/06/2005

Data mod.:

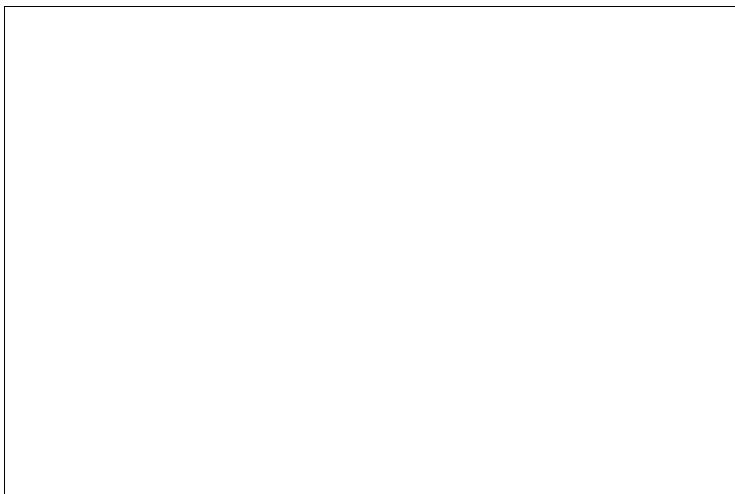
Mapa:

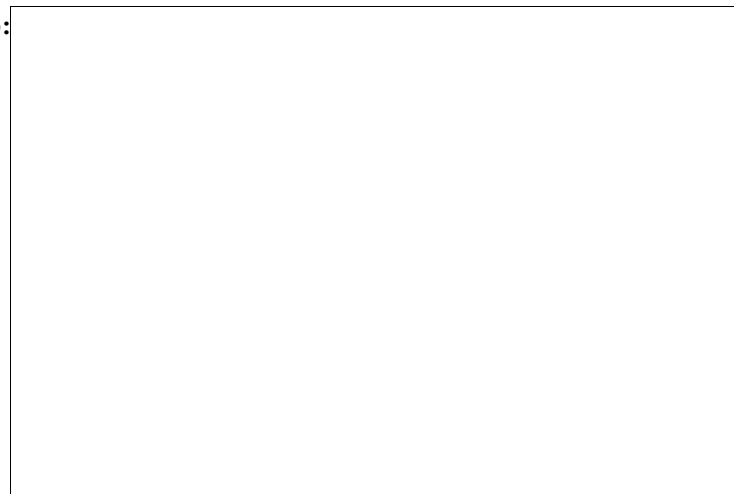
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 56

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **COVA DE CAL BERTRANET**

Ubicació: Al costat de la carretera BV-2415 i de la riera, poc després del km. 3

Lloc/adreça:

UTM x: 395779

y: 4576704

Altitud: 235 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: La cavitat està localitzada a la vessant E de la Serra del Bertran . La cova / balma mida 4,40 m d'amplada en la seva entrada i té una profunditat de 4 a 5 m. Està orientada a l'est i en la paret nord hi ha un sector en forma de banyera (1,60 m d'amplada x 0,80 m de fondària). En la banda sud hi ha un sector molt arrasarat que fa d'aixopluc a rodamons (el terra és ple de llaunes, matalassos, restes de foc actuals, etc.). Destaca la clara potència sedimentària. L'entorn de la cova està absolutament atapeït per la vegetació natural, la qual cosa dificulta enormement qualsevol prospecció.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL (CLAU 25 a).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional

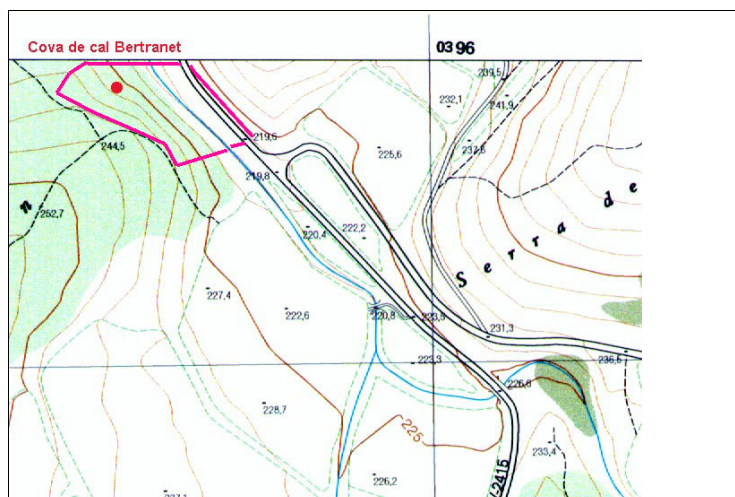
Fitxa 56

especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	bo	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Arboçar de Dalt 447-7-1 (279-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat:		Carta Arqueològica, 15		
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: Hi ha poques dades per determinar
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	L'única referència arqueològica data de l'any 1938 i està documentada als quaderns de camp de l'arquòelg Pere Giró. Únicament hi ha una referència a la troballa superficial de sílex (un fragment de sílex vermell que es va perdre entre la bardissa). També es destacava en aquest diari i es pot constatar a l'actualitat la potencialitat del jaciment, on hi ha sectors amb una clara potència sedimentària.			
Bibliografia:				
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	10/06/2005	Data mod.:

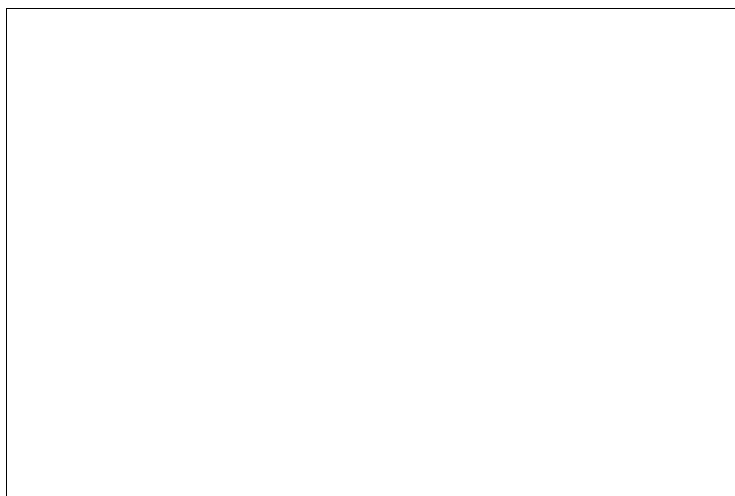
Mapa:

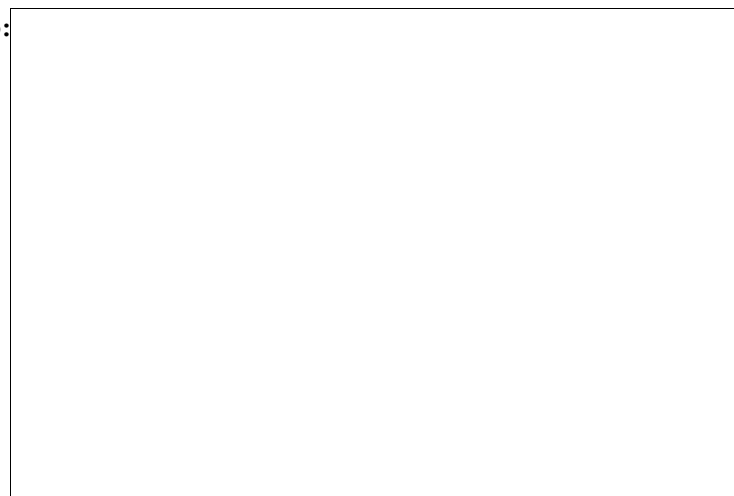
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 57

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **VIL·LA MAIMONA / EL SARRAL**

Ubicació: A tocar del casc urbà, al S de Sant Pere Molanta

Lloc/adreça:

UTM x: 394569

y: 4578196

Altitud: 225 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Pere Sadurní. Cal Sadurní, Sant Pere Molanta.

Tipologia: Jaciment

Ús actual: camp de conreu

Descripció: És un sector explotat agrícolament. Les restes materials superficials que encara es troben avui dia determinen la presència d'una probable vil·la romana. Els materials recollits són molt característics: fragments de tègula (gran quantitat), fragments d'imbrex, fragments de bases i vores de dòlia (de gran capacitat), un fragment de coll d'àmfora romana i alguns bocins de ceràmica ibèrica.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL URBÀ I SÒL NO URBANITZABLE (CLAU 24 a). EQUIPAMENT ESCOLAR.

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

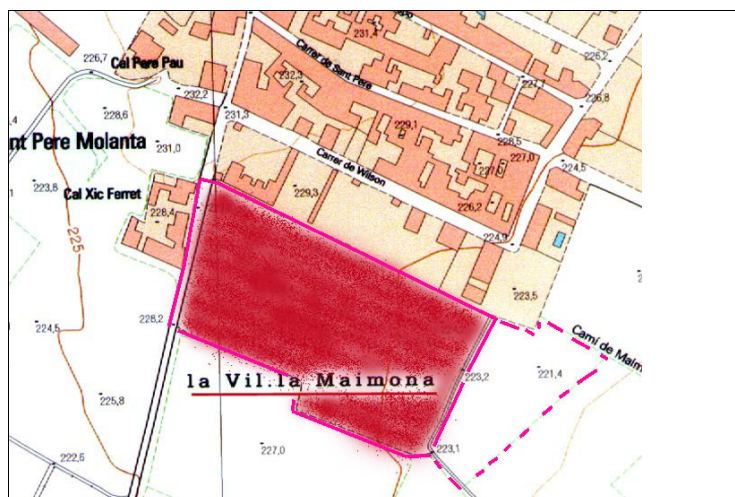
-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com

a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: maig 1999.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 32				
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: romana (III-I a.C)
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	El material arqueològic descrit a l'apartat de descripció està ubicat al Museu de Vilafranca i a la Col·lecció particular del senyor Pere Sadurní (Cal Sadurní / Sant Pere Molanta). Aquest últim, com a propietari de l'àrea conreada que afecta al jaciment, ha anat recollint diverses restes materials que han aflorat durant els treballs agrícoles que s'han efectuat des dels anys 50. El volum 4 dels quaderns de camp d'en Pere Giró (1953 -56, 15 de gener de 1956), (inèdit). Només s'esmenten "troballes romanes" i "troballa de sepultures", sense cap més matís.			
Bibliografia:	SADURNÍ, P. (1985). Ca l'Adelaida. Font- Tallada n. 126, agost. Sant Pere Molanta (Olèrdola)			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	10/06/2005	Data mod.:

Mapa:

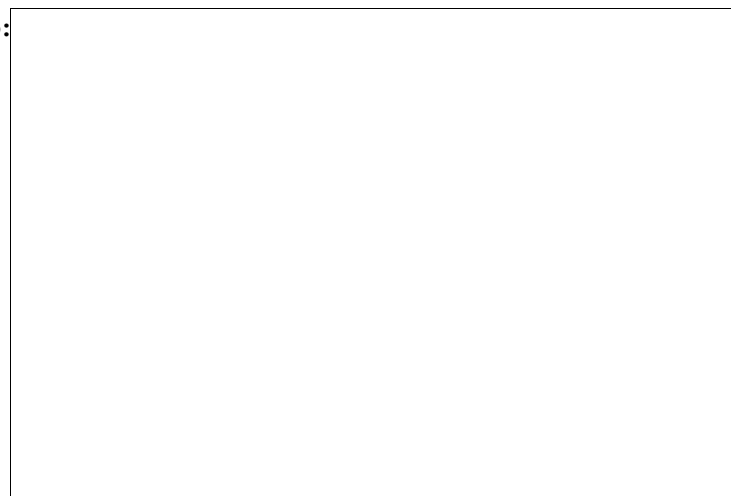
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 58

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **EL CASTELLOT DE LA BARQUERA**

Ubicació: Al S del barri de Can Torres i de la Riera de Sant Marçal i al N de la Penya del Papiol

Lloc/adreça:

UTM x: 394543

y: 4576730

Altitud: 240 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari: Companyia Agropecuària Sant Pere Molanta, SA

Tipologia: Jaciment

Ús actual: abandonat

Descripció: Es troba totalment arruïnat, en resten només alguns fragments de mur molt deteriorats. El promontori sobre el que es troba assentat ha estat arrassat per un incendi forestal. Sembla que la fortalesa o castell tenia la planta rectangular. Al costat de ponent hi havia una torre de planta circular, de la qual avui dia no es veu res. Per les seves característiques podria tractar-se d'una fortificació dels segles XI o XII.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b). DECLARAT BCIN

Aquest element està catalogat com a BCIN en virtut del decret de castells de 22.04.1949. Actualment les restes visibles són tan escasses, que només un estudi realitzat amb metodologia arqueològica podria aportar informació del que va ser aquesta fortalesa. El grau de protecció és total tal com defineix la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993). Qualsevol intervenció sobre el bé ha de tenir en compte l'article 35 de la llei.

Article 35 Criteris d'intervenció:

-1 Qualsevol intervenció en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de respectar els criteris següents: a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques. b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé. c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé. d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica. e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades. f) És prohibit de

col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació.

El volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	dolent	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Arboçar de Dalt 447-7-1 (279-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	BCIN R- I-51-5565
---------------------------	--------	---	-------	-------------------

Nº Inventari Generalitat: 1243 Inventari del patri

Autor:		Any:		Segle:		Estil, època:	medieval (segles XI-XII)
---------------	--	-------------	--	---------------	--	----------------------	--------------------------

Fitxes associades:

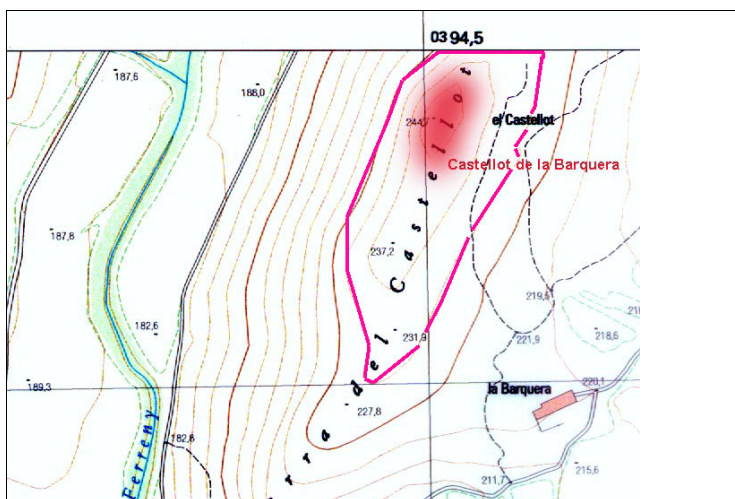
--

Inf. històrica: Aquesta fortalesa podria correspondre a la torre que s'aixecava dins l'antiga quadra de Fontallada. La torre és documentada l'any 1001, quan Lluís i la seva esposa permutaren amb el monestir de Sant Cugat del Vallès un alou situat al lloc anomenat Fontallada, en el qual hi havia una torre, per unes torres properes a Santa Digna. La quadra de Fontallada va pertànyer a Santes Creus, segurament des del segle XII. El Castellot de la Barquera és BCIN en virtut del decret de castells de 22.04.1949

Bibliografia: AA.VV.(1992). Catalunya romànica. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Vol.XIX. El Penedès. L'Anoia. CATALÀ ROCA, P. (1971). Els castells catalans. Rafael Dalmau. Barcelona. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	10/06/2005	Data mod.:	
---------------------	------------	-------------------	------------	-------------------	--

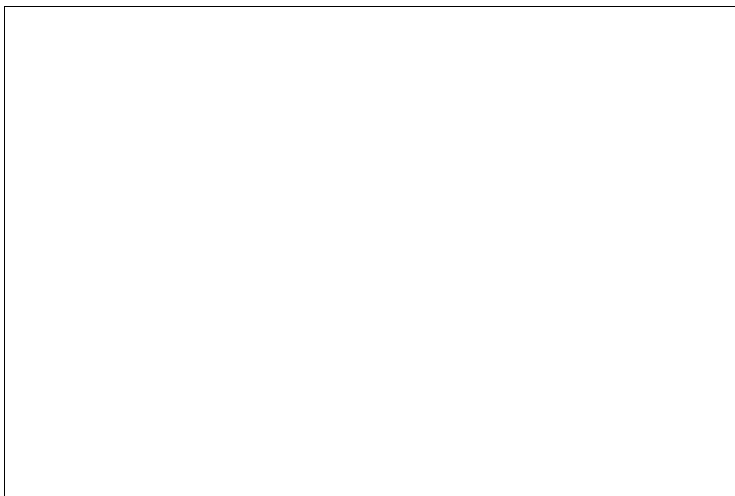
Mapa:

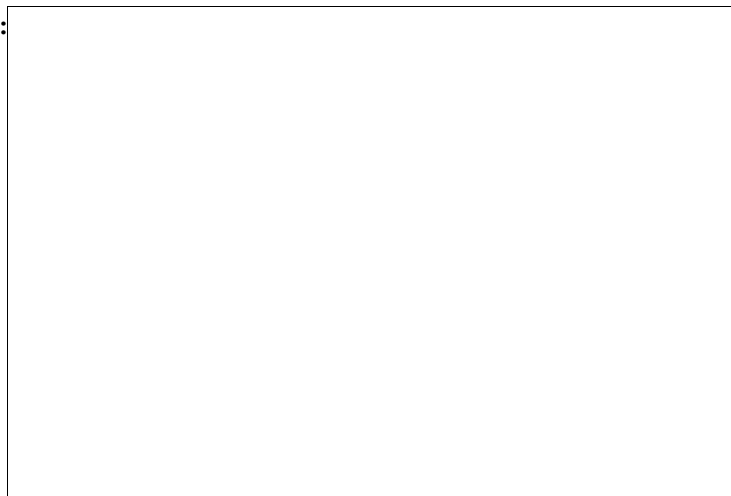
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 59

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	LA TORROTA DE MAS PUJÓ / CAN TORRENTS / CASERIU DE FERRAN								
Ubicació:	emplaçament original no localitzat								
Lloc/adreça:									
UTM x:	394562	y:	4578941	Altitud:	240 m	Accés:		Núm negatiu:	
Titularitat:		Propietari:							
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:							
Descripció:	L'indret que hom anomena "la Torrota" és un terreny de conreu de situació imprecisa, al N de la carretera N-340, coincidint aproximadament a 1 km en línia recta a partir del barri de Ferran, on segons P. Giró (seguint fonts orals) es documenta l'emplaçament d'una torre romana probablement de planta circular. El seu estat ruïnós fou aprofitat pel propietari de Can Torrents (en una data incerta), el qual l'acabà d'enderrocar i n'aprofità els carreus per a la construcció de l'actual masia. Hom destaca el característic aparell romà (opus quadratum, carreus paral·lelepípedes) de la façana principal de l'esmentat edifici, de totes maneres força desdibuixat per arrebossats i remodelacions modernes, que han uniformitzat l'obra en conjunt.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). Aquest jaciment arqueològic, tot i no estar localitzat, es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Davant la imprecisió de les referències i la dificultat per a la localització de l'indret on s'emplaçava l'esmentada torre, sembla oportú documentar no només el terreny al·ludit com a jaciment sinó les que es suposen que són les restes de l'edifici en qüestió (actual Masia de Cal Torrents). Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de								

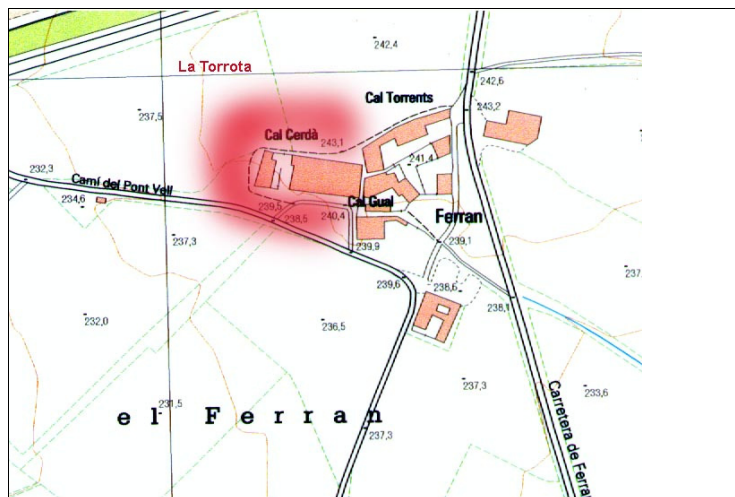
Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:		Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: maig 1999.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 31				
Autor:		Any:		Segle:
			romana	Estil, època:
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	Pel que fa a la funcionalitat de la torre romana, els diferents autors han polemitzat sobre si es tractava d'un monument sepulcral o bé d'una torre talaia.			
Bibliografia:	ALVAREZ, L. (1883). "El Panadés en la época romana", El Labriego, Vilafranca del Penedès, any VIII, n. 17, 16/9/1883. ALMAGRO BASCH, M. SERRA RÀFOLS, J i COLOMINAS ROCA, J (1945). Carta Arqueològica de España. Barcelona. Consejo Superior de Investigaciones Científicas / Instituto Diego Velázquez. GIRÓ ROMEU, P. (1950). "Identificación de algunas vías romanas en el Penedès". Dins Actas y Comunicaciones de la primera asamblea intercomarcal de Investigadores del Penedès y Conca d'Òdena. Martorell. RAURET, A.Mª. (1963). El proceso de la primitiva población del Panadés. Tesis de Licenciatura. Universitat de Barcelona, Barcelona. ESTRADA, J. (1969). Vías y poblamiento romanos en el territorio del area Metropolitana de Barcelona, Barcelona: Comisión de Urbanismo B65. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	10/06/2005	Data mod.:

Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 60

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **CAN TORRES / L'OLIVERA**

Ubicació: Explotació agropecuària al voltant de la masia de Can Torres de la Font Tallada

Lloc/adreça:

UTM x: 394647

y: 4577043

Altitud: 200 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: explotació agropecuària

Descripció: Àrea ocupada bàsicament per vinya i per la casa coneguda amb el nom de Can Torres de la Font Tallada.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

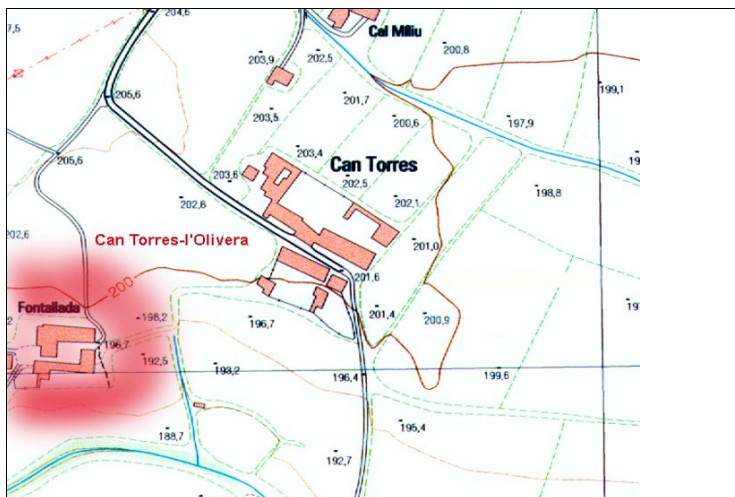
-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Fitxa 60

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: maig 1999.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 12				
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: Edat del Bronze, probablement mit
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	L'any 1955 es localitzaren les restes d'una sepultura, la qual fou excavada en la part no afectada per les remocions agrícoles, per l'arqueòleg Pere Giró. Es documentaren: Una llosa semiquadrada, irregular, de 1,30 m x 1,02 m x 0,10 m; pedres "enderrocades", segurament suports laterals de la llosa de la coberta; fragments de ceràmica a mà, de cocció oxidant i reductora, dels que destaquen un fragment de nansa i un fragment informe de molta gruixària decorat amb cordons digitats horitzontals - verticals. No aparegueren restes humanes. El fons de la sepultura reposava directament sobre el substrat natural.			
Bibliografia:	GIRÓ I ROMEU, P. (1953-1956). Quaderns de camp. Vol. 4, 16 i 25 d'octubre de 1955. Inèdit.			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	10/06/2005	Data mod.:

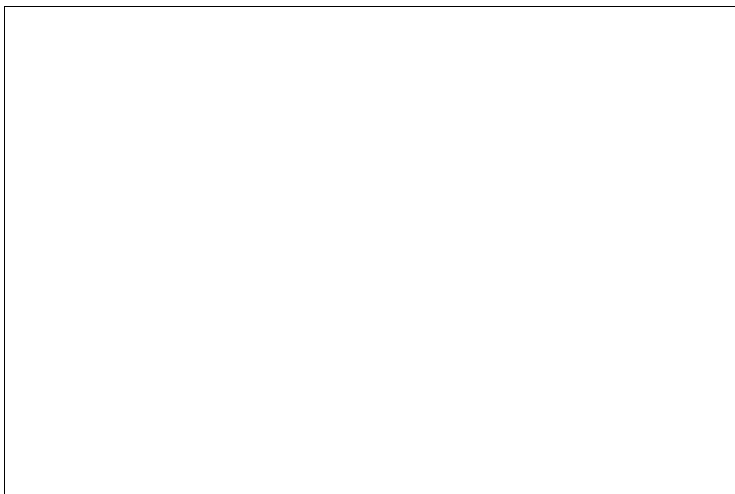
Mapa:

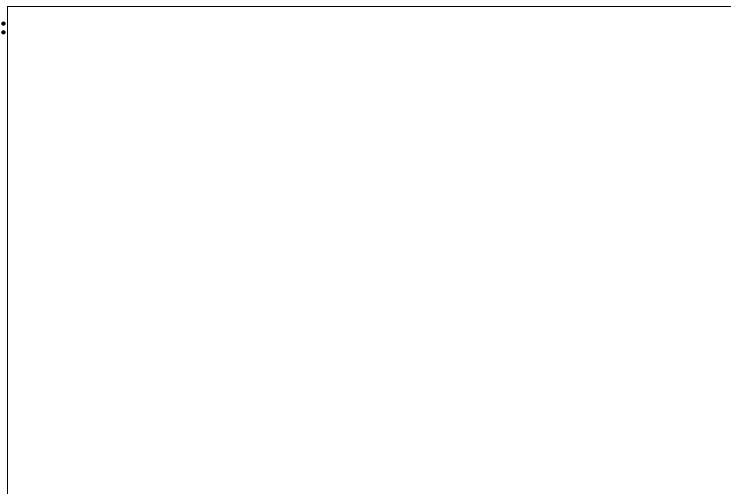
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 61

Àmbit: Patrimoni immoble

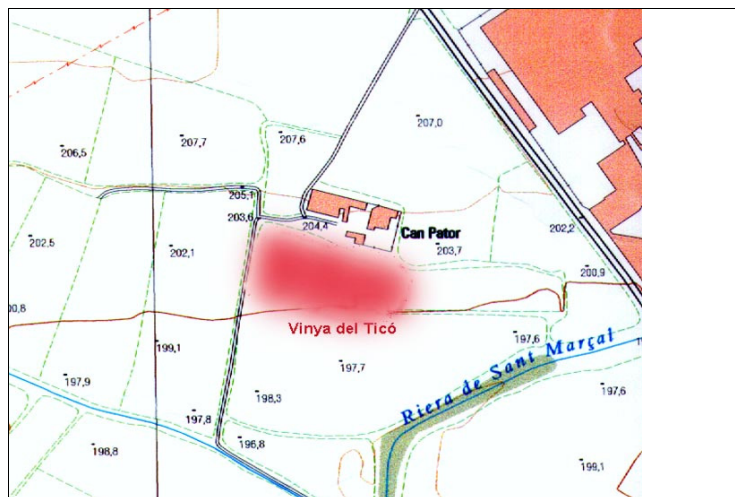
Denominació:	VINYA DEL TICÓ / CAN TORRES				
Ubicació:	A 125 m al SE del barri de Can Torres (Sant Pere de Molanta)				
Lloc/adreça:					
UTM x:	395104	y:	4577260	Altitud:	196 m
		Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:	Lluís Petit		
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	explotació agropecuària		
Descripció:	Al marge d'un camí que mena a una barraca de vinya moderna, entre un àrea de conreus de vinyes, apareix gran quantitat de material arqueològic en superfície. S'observen perfectament les sitges seccionades amb restes d'àmfora ibèrica i itàlica, com a materials més destacats. Pels voltants es troben materials dispersos de ceràmica ibèrica a torn.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. -3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com				

a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Pere Molanta 419-7-8 (279-128). Institut Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: maig 1999.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat:		Carta Arqueològica, 35		
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: ibèric (IV a I a.C)
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	El maig de 1987 el Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya va realitzar una excavació d'urgència, la qual va ser dirigida per Josep Mestres Mercadé. En examplar-se el camí en l'àrea de conreus aparegué una estructura seccionada en unes 3/4 parts. Es tractava d'una sitja que tenia forme ovoide amb un fons lleugerament còncav. El diàmetre màxim aproximat era d'uns 1,5 m i feia 0,9 m d'alçada. S'identificaren els següents nivells de reompliment: 1.- Terra marronosa clara amb calç. 2.- Estrat inclinat vers l'est amb abocament ceràmic. 3.- Nivell pla amb abocament ceràmic. 4.- Nivell més potent, mateix sediment. Restes de pedres i ceràmica. 5.- Nivell de base, amb terra argilosa alterada per foc. Pel que fa als materials, es va documentar: àmfora ibèrica (element més abundant), àmfora itàlica i un fragment de grisa monocroma (emporitana), aquest darrer a la base de la sitja. El Museu de Vilafranca conserva alguns elements materials recuperats en aquesta àrea.			
Bibliografia:				
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	10/06/2005	Data mod.:

Mapa:

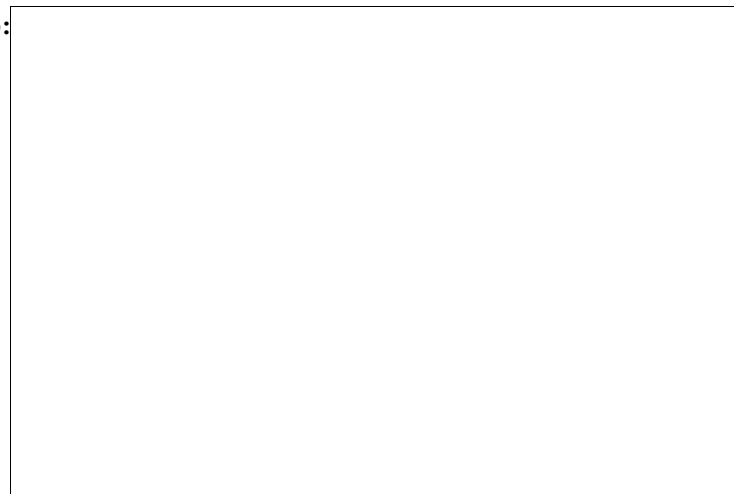
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 62

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	FONT DE L'AMETLLÓ				
Ubicació:	A la cinglera N del Fondo de la Seguera. A uns 300 m. al Nordest de Can Ximet				
Lloc/adreça:					
UTM x:	391694	y:	4573771	Altitud:	250 m
		Accés:	difícil	Núm negatiu:	
Titularitat:		Propietari:			
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	terreny erm		
Descripció:	L'àrea de les troballes arqueològiques es localitza entorn de la Font de l'Ametlló, concretament a la banda sud de la sorgència. A l'actualitat no s'han pogut localitzar cap d'aquestes estructures que s'esmenten a la informació històrica.				
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. ÀMBIT DEL PARC COMARCAL D'OLÈRDOLA (CLAU 21). DECLARADA BCIL. Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Si es té en compte el context general d'aquestes troballes i els elements ubicats en el seu entorn immediat, es pot concloure que ens trobem davant un conjunt amb elements defensius (una torre de guaita), estructures possiblement pertanyents a un lloc/centre de producció i explotació agrícola (sitja, base de premsa) i amb probables traces d'habitació humana (restes ceràmiques en superfície, banquetes). Pel que fa a la cronologia cal ajustar-la a l'entorn de l'època medieval amb possible perduracions fins l'etapa moderna, com també es verifica en d'altres jaciments similars d'aquesta zona; en definitiva aquest jaciment ve a completar l'ampli ventall d'elements estructurals i materials documentats al Fondal de la Seguera, ocupada abastament des de períodes prehistòrics fins l'època medieval / moderna. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament				

Fitxa 62

afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Aquest element està enumerat en l'annex 1 de l'inventari de patrimoni arqueològic i arqueològic del Pla Especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola (1992). Per tant, cal tenir en compte que la Llei del Patrimoni cultural català diu que els béns immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics passen a tenir, llevat que siguin béns culturals d'interès nacional, la consideració de béns culturals d'interès local (BCIL).

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:

regular

Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olèrdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.

legal

BCIL

Nº Inventari Generalitat:

Carta Arqueològica, 19

Autor:

Any:

Segle:

Estil, època:

medieval, moderna

Fitxes associades:

Inf. històrica:

En aquest conjunt arqueològic s'han identificat diversos elements i estructures des de l'any 1930: Una sitja fou localitzada i excavada per M. Grivé, el qual publicà els resultats dels treballs el gener de 1930. Estava totalment emmascarada per la vegetació. La boca és rectangular, d'1 m x 0,50 m. El reompliment presentava el següent sediment i disposició estratigràfica: 20 cm de terra vegetal, un nivell de pedres, i un nivell inferior d'uns 30 cm, on es recolliren ossos (serp comú, au de mida petita, rata, conill, un ericó i d'altres d'ovicaprins), una bola o bala de coure, un fragment de cristall de roca, ceràmica grisa monocroma medieval i fragments de vidre (verdós i molt prim). Trets morfològics de la sitja: diàmetre de 2 m, fons pla, forma de campana i uns 2,10 m. d'alçada. La boca presenta el típic encaix per a una llosa de pedra. El juny de 1938 Pere Giró i Romeu efectuà una prospecció per la zona i realitzà una cala al costat d'una roca caiguda prop de la font, sense resultats positius. No obstant això cita la troballa d'algun fragment de terrissa pel vessant, sense especificar el tipus de ceràmica de que es tracta. Una altra de les estructures importants identificades en aquest sector són les restes d'una "guàrdia" o torre de guaita. Només es coneixen dos documents que ens referencien aquesta construcció: un full de sortida de l'Institut d'Estudis Penedesencs (1983) i una fotografia de l'arxiu Joan Virella (Xavier Virella / IEP), en la qual s'observa part dels paraments, en estat força

ruinós però que aleshores encara conservava una alçada considerable, amb la vista del conjunt monumental d'Olèrdola al fons.

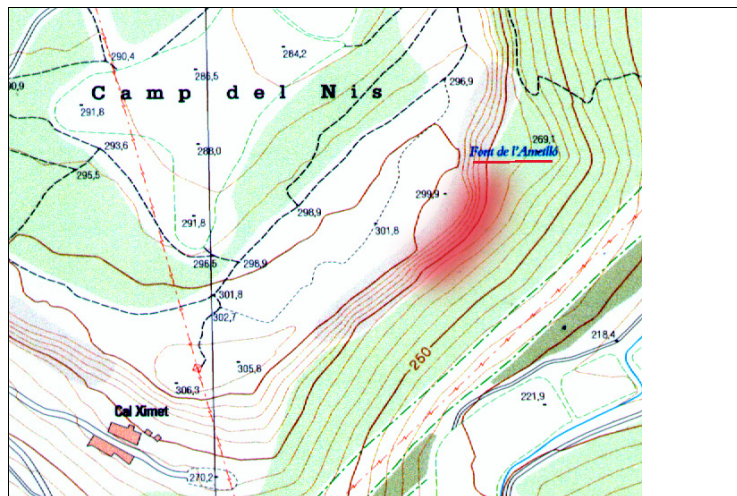
Bibliografia: GRIVÉ, M. (1930). Una sitja. Quaderns mensuals d'Acció. Vol. II. Vilafranca del Penedès

Autor fitxa: Triade scp

Data reg.: 10/06/2005

Data mod.:

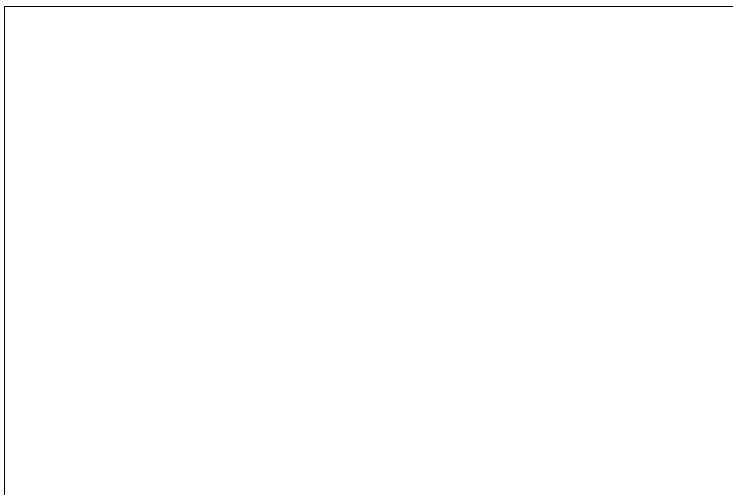
Mapa:

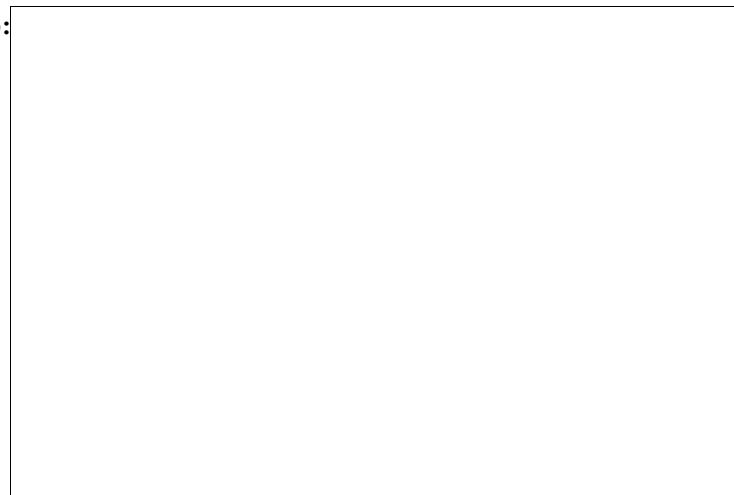
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 63

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	POU NOU / POLÍGON INDUSTRIAL DE SANT PERE MOLANTA								
Ubicació:	N-340, quilòmetre 302								
Lloc/adreça:									
UTM x:	394565	y:	4579248	Altitud:	228 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:							
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	Polígon industrial						
Descripció:	El jaciment es localitza sobre un solar avui convertit en una gran superfície comercial i un terreny contigu que no ha estat excavat. No s'observen restes materials en superfície.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL URBÀ. ZONA INDUSTRIAL SUBZONA 1(CLAU 7 a). Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. -3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article								

Fitxa 63

48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.
 Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació: regular Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Cugat Sesgarrigues 419-7-7 (279-127). Institut Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: desembre 1998. legal Catàleg

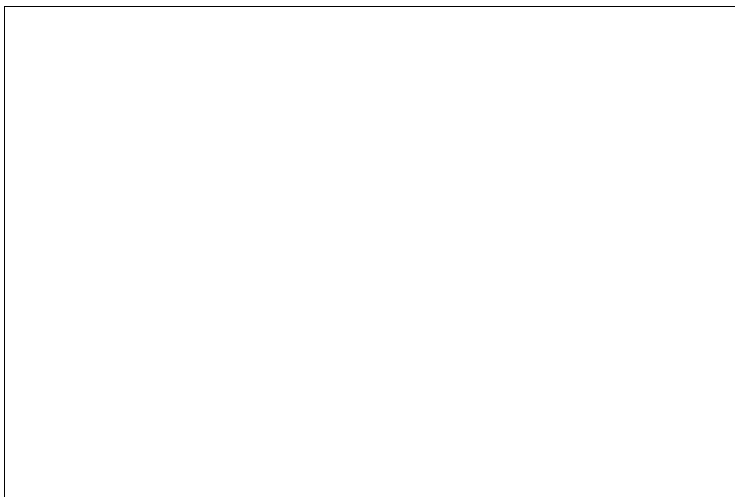
Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 24

Autor: Any: Segle: Estil, època: Edat del Bronze

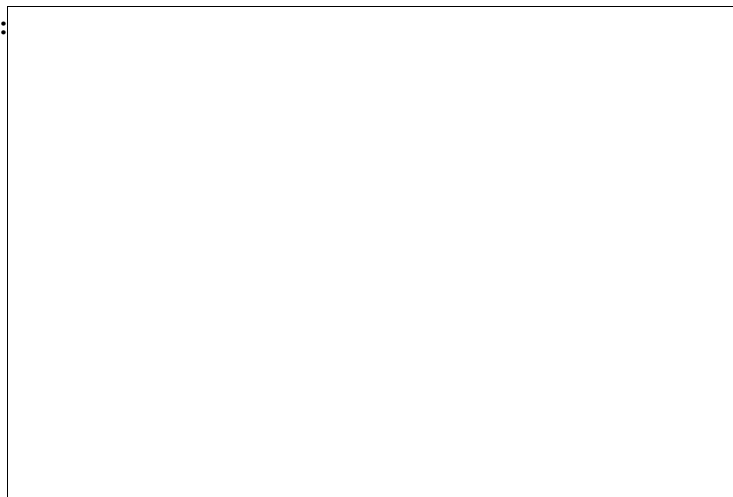
Fitxes associades:

Inf. històrica: El Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya va realitzar dues campanyes d'excavació d'urgència. La primera campanya va ser del 21 al 31 de maig de 1987 i la segona del 15 de juny al 19 de juliol del mateix any. Ambdues sota la direcció de Josep Mestres Mercadé. S'excavaren dues sitges en el talús que delimita el solar industrial amb els terrenys agrícoles (conreu de vinya), i tres més que hi havia en els solars en construcció. En una d'aquestes s'hi trobà un enterrament d'inhumació de l'Edat del Bronze. Sitges del talús: 1.- sitja de secció ovoide i fons pla lleugerament concau. Es trobà seccionada en una quarta part per les obres de construcció. Al fons s'hi trobà una pedra de molí. (Mides, diàmetre 1,40 m, alçada 1,10 m). 2.- sitja de secció ovoide, seccionada en una sisena part. (Mides, diàmetre 1 m, alçada 0,60 m). Sitges del solar: 1.- sitja en que només es conservà el fons lleugerament concau. Reomplerta de cendres, argiles i una pedra de molí barquiforme al fons. (Mides, diàmetre 1 m, alçada conservada 0,20 m). 2.- sitja de fons cònic també seccionada. Es diferencien dos nivells: restes d'ovicàpid i pedra de molí al fons, i cendres barrejades amb argila cremada en el nivell superior. (Mides, diàmetre 1 m, alçada 0,40 m). 3.- sitja ovoide de fons pla seccionada. Es defineixen tres nivells: el superior, amb argiles i restes de tres inhumats (dos adults i un infantil); una capa de 6 o 7 cm de gruix amb cendres; el nivell inferior, format per argiles sense pedres i amb restes faunístiques d'un cèrvol esquartrat (possiblement fruit d'una ofrena). (Mides, diàmetre 1 m, alçada conservada 0,50 m). El material extret de l'excavació és escadusser: ceràmica a mà amb fons rugosos i polits, bases planes, vores excavades i decoracions de cordons. També cal afegir tres petxines foradades, segurament fruit d'una ofrena, que junt amb la majoria del material aparegueren en la sitja tres del solar, on s'hi trobaren les inhumacions. Les campanyes arqueològiques portades a terme els anys 1993 i 1995 van descobrir una sèrie d'estructures (sitges), que aporten informació de dos moments cronològics: la primera meitat del IV mil·lenni a.c., moment en el què cal situar les estructures resultants de les primeres ocupacions agrícoles del neolític antic epicardial i les posteriors del neolític antic evolucionat. L'altre moment cronològic es situa entre els segles VIII i el VII a.c., les estructures d'aquest moment són de transició entre el bronze final i la primera edat de ferro, just als inicis de les primeres colonitzacions de la Mediterrània Oriental. En ambdós períodes l'establiment es caracteritzaria pel desenvolupament de les tasques agrícoles d'emmagatzematge en sitges obertes al subsòl natural i, en el cas de les estructures de la primera edat del ferro, es pot documentar l'activitat ramadera a partir de la utilització de la fossa com a bassa de la recollida d'aigua per al ramat.

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 64

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **COVA DEL PI**

Ubicació: A la vessant N del torrent de les Jonqueres a Viladellops. Quasi dalt de la cinglera

Lloc/adreça:

UTM x: 393976

y: 4573346

Altitud: 170 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: L'entrada de la cavitat s'obre al S/SW i té unes mides de 3m d'amplada en la part principal, l'alçada màxima no sobrepassa el 1,5 m (0,30 m en la part més profunda) i de profunditat té uns 6 m. Davant la cova hi ha una petita plataforma de rocallís, molt emmascarada per la vegetació, d'uns 2-3 m d'amplada. Des d'ella es domina una visual estratègica: a l'est terrenys fèrtils de conreu al fons de la fondalada, al S el curs del torrent (en aquest sector amb el traçat de dos meandres força pronunciats), l'entorn és de bosc i matollar, molt degradats a causa de l'incendi forestal que es va produir l'any 1994. A l'interior de la cova és probable que es conservi part del sediment intacte en la part més profunda de la cavitat (0,5 m de potència en un petit sector), la resta de l'espai està exhaurida per la intervenció efectuada l'any 1955.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal	Catàleg
---------------------------	---------	--	-------	---------

Nº Inventari Generalitat: Carta Arqueològica, 17

Autor: **Any:** **Segle:** **Estil, època:** neolític / calcolític, iberoromà

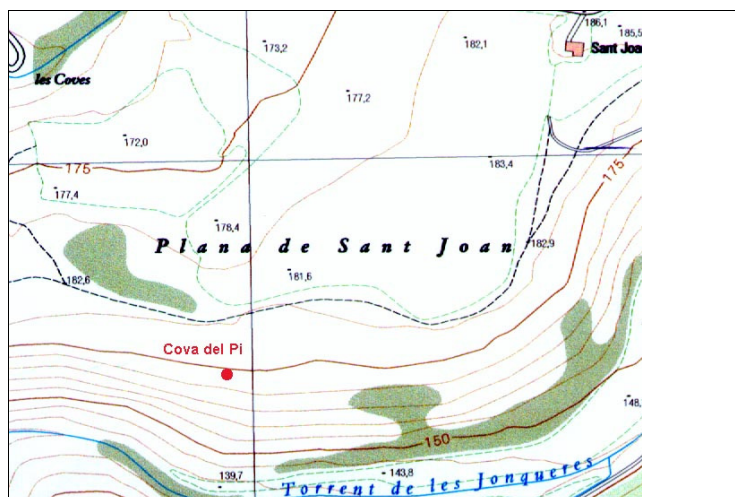
Fitxes associades:

Inf. històrica: La cova fou descoberta per Jaume Vives el novembre de 1955. El mes següent fou excavada per Joan Bellmunt, delegat d'excavacions arqueològiques de Vilanova. Es van documentar: 2 contes discoidals de pedra calcària de 8 i 10 mm de diàmetre respectivament, 1 nucli de sílex, 1 ascla de sílex, 7 fragments d'un vas de ceràmica a torn (d'època ibero-romana), una peça dentària humana, un molar d'equus. En principi, sense que es puguin extreure conclusions definitives es poden distingir dos moments cronològics: una primera utilització de la cavitat en època neolítica / calcolítica (peces d'ornament i indústria lítica) i una segona fase durant el període ibèric / romà. Els diversos elements en conjunt fan pensar en una utilització esporàdica i de caràcter sepulcral (amb presència de restes antropològiques). Cal destacar que a la part superior de la cinglera, a sobre de la cova, encara es poden distingir fragments de sílex (ascles deshidratades).

Bibliografia: BELLMUNT, J. (1955). Crónica de la Sección de Arqueología. Boletín de la Biblioteca-Museu Balaguer, Vilanova i la Geltrú. BELLMUNT, J. (1962). Notas de arqueología de Cataluña y Baleares-II. Olérdola. Ampurias, v. XXIV. RAURET, A.Mª.(1963). El Proceso de la Primitiva población en el Panadés. Tesis de Licenciatura per la Universitat de Barcelona. Barcelona. VIRELLA, X. (1973). Prospeccions al fons de Viladellops. Agrupació Excursionista Talaia. Vilanova i la Geltrú. PINTA RODRÍGUEZ, J. (1983). Repertori de cavitats d'interès arqueològic de la província de Barcelona. Olérdola. Exploracions, Espeleoclub de Gràcia n. 7. Barcelona.

Autor fitxa: **Data reg.:** 10/06/2005 **Data mod.:**

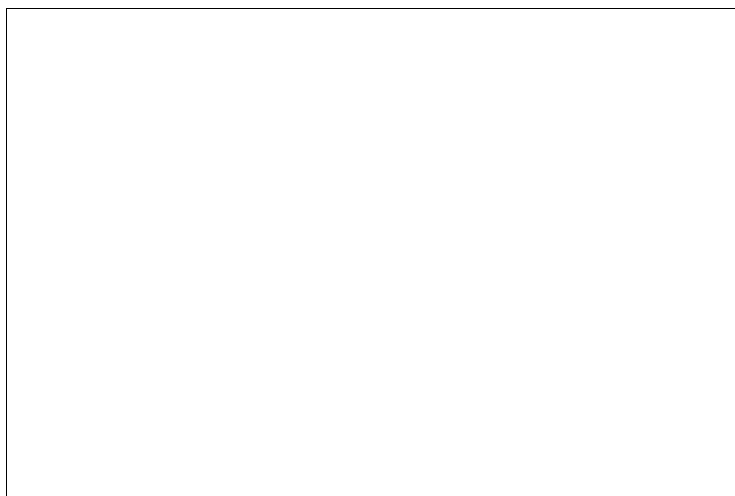
Mapa:

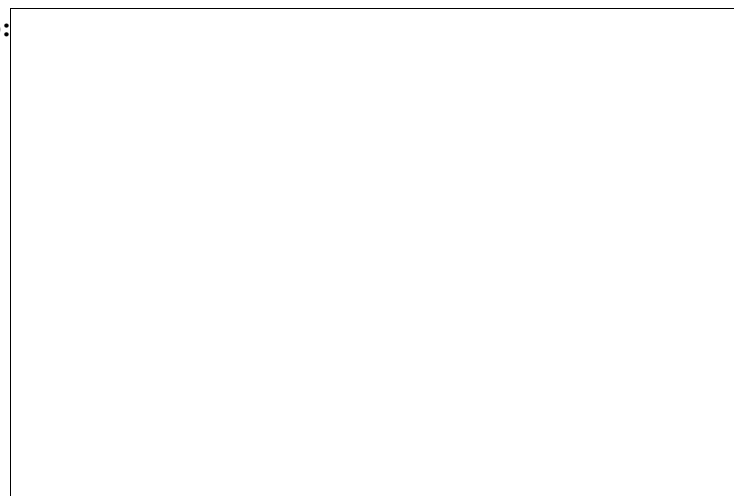
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 65

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **TALLER DELS FORATS DE LA FITA**

Ubicació: A peu de la carretera C-15, just després d'haver passat el trencall del camí que porta a Viladellops

Lloc/adreça:

UTM x: 393604

y: 4573264

Altitud: 175 m

Accés:

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: terreny erm

Descripció: El taller ocupa la vessant que dona a la carretera C-15, al costat del camí que porta a Viladellops (el primer que porta a aquest nucli en direcció Vilafranca des de Vilanova). El vessant té vegetació molt jove, ja que es cremar l'any 1994. Els materials trobats en el passat (a l'actualitat és difícil veure res en superfície) estaven dispersos a la vessant, sota la fita geogràfica i unes balmes i cavitats naturals obertes en el substrat calcari que són en la part més alta d'aquest final de fondalada.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional

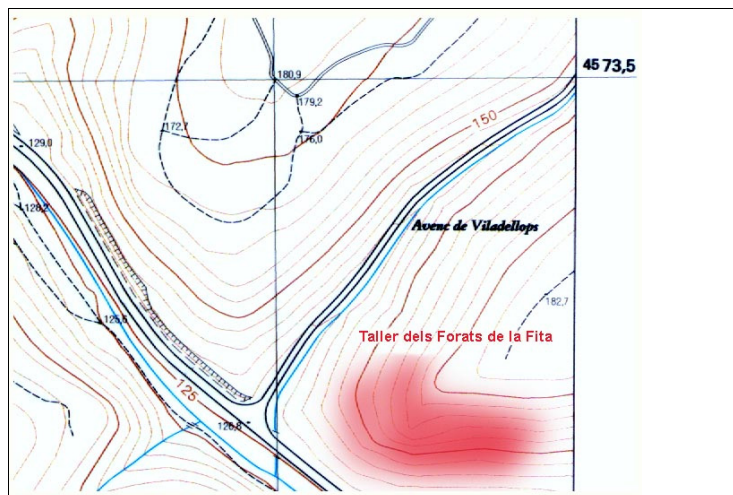
Fitxa 65

especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Sant Miquel d'Olerdola 447-6-2 (278-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat:		Carta arqueològica, 30		
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: neolític
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	Les prospeccions efectuades per membres del Grup d'Investigacions Arqueològiques de l'Agrupació Excursionista Talaia l'any 1973 donaren com a resultat, els següents materials: un perforador-tallant retocat de sílex; un fragment de làmina de sílex, de 2 cm de llargada, de secció trapezoidal; percutors; una pedra d'esmolador de sorrenca vermella; fragments de sílex sense retocar. El conjunt lític, prou escadusser quant a materials significatius, es pot datar a l'entorn del neolític			
Bibliografia:	VIRELLA, X. (1973). Prospeccions al fondal de Viladellops. Agrupació excursionista la Talaia. Vilanova i la Geltrú. VIRELLA, X. (1974). Resum d'un any d'activitat del Grup d'Investigacions arqueològiques Talaia. Semanario de información local. Villanueva y la Geltrú.			
Autor fitxa:	Triade sep	Data reg.:	12/06/2005	Data mod.:

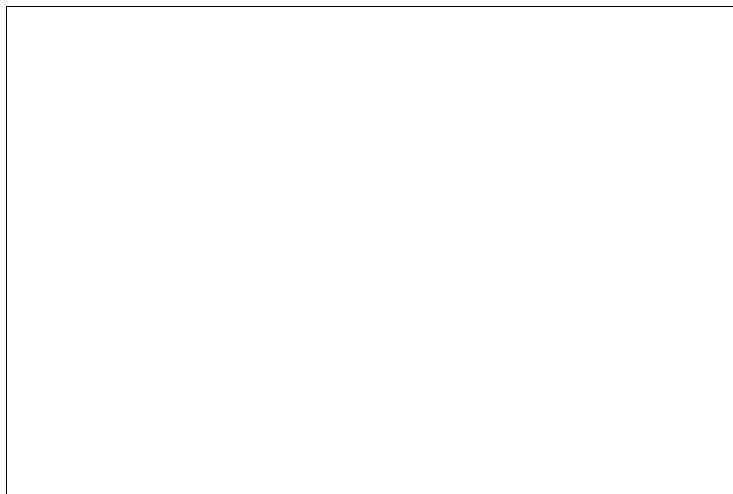
Mapa:

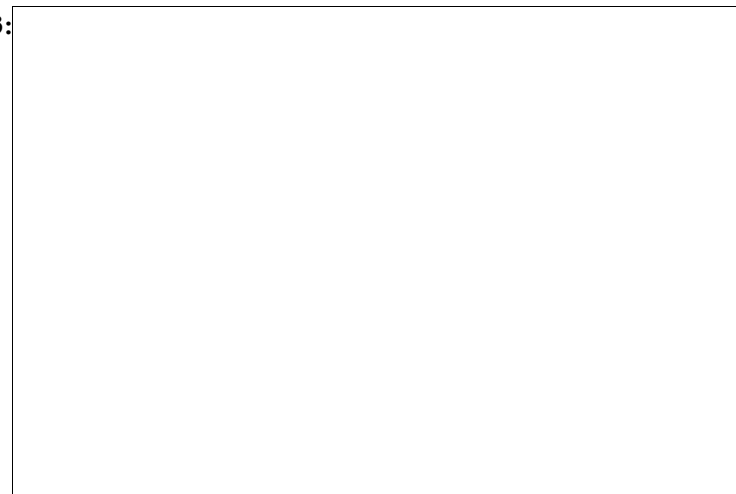
Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 66

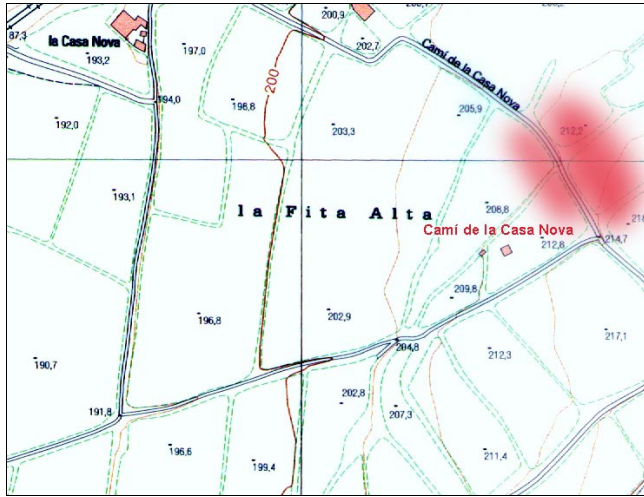
Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació:	CAMÍ DE LA CASA NOVA								
Ubicació:	Al camí que uneix Moja amb la Casa Nova								
Lloc/adreça:									
UTM x:	390199	y:	4575989	Altitud:	215 m	Accés:	fàcil	Núm negatiu:	
Titularitat:	privada	Propietari:							
Tipologia:	Jaciment	Ús actual:	explotació agropecuària						
Descripció:	L'àrea de dispersió dels materials arqueològics és avui dia molt escadussera. Es localitza concretament al peu d'una torre elèctrica de segon ordre, per la superfície del camp de conreu.								
Determinacions normatives i categories de protecció:	SÒL NO URBANITZABLE. SÒL DE VALOR AGRÍCOLA PREFERENT (CLAU 24 a). Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics: Article 49 Espais de protecció arqueològica -1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques. -2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. -3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article								

48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.
 Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Els Monjos 447-5-1 (277-129). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: abril 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: Carta arqueològica, 10				
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: ibèric (IV-I a.C.)
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	Les restes superficials foren documentades per en Josep Mestres i Mercadé, al llarg d'unes prospeccions realitzades pels volts de finals del 60, principis dels 70. Les ceràmiques d'època ibèrica, afloraven en la part alta del marge dret (nordest) del camí que des de Moja, en direcció a la via del tren i a l'autopista AP-7, enllaça amb la Casa Nova.			
Bibliografia:				
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	11/06/2005	Data mod.:

Mapa:

Fotografia 2:

Fotografia:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 67

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **HOSTAL NOU**

Ubicació: Zona enjardinada i parking davant de la masia de l'Hostal Nou

Lloc/adreça:

UTM x: 393731

y: 4579236

Altitud: 227 m

Accés: fàcil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: parking, jardí

Descripció: Aquest espai s'ha interpretat arqueològicament com l'emplaçament d'una probable vila romano-republicana. Es localitzaren restes romanes superficials, com tègules, dolia i alguns fragments de sigil·lata indeterminada. També s'han documentat 2 fragments de molí ibèrics i ceràmica informe de mateix període.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL URBÀ ZONA INDUSTRIAL SANT PERE MOLANTA. EQUIPAMENTS (CLAU EP - ES)

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

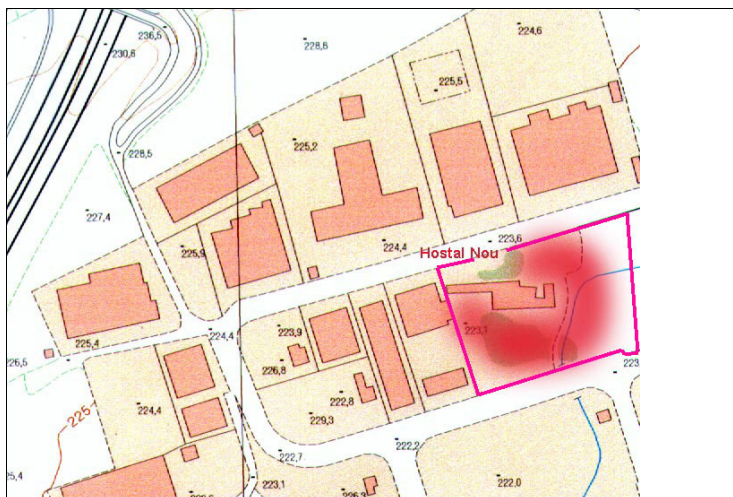
-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com

a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Les Cabanyes 419-6-7 (278-127). Institut Cartogràfic de Catalunya. Segona edició: juliol 1999.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: Carta arqueològica, 20				
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: romano-republicana
Fitxes associades:				
Inf. històrica:	La referència del jaciment apareix al "Catálogo Arqueológico del Penedès". Museo de Vilafranca, fitxa 74 (archivo P. Giró) i Giró, P. Quaderns de camp, vol. 4, 1953-1956 (25 de març 1956), inèdit.			
Bibliografia:	RAURET, A.Mª. (1963). El proceso de la primitiva población del Panadés. Tesi de llicenciatura. Universitat de Barcelona, Barcelona. ESTRADA, J. (1969). Vías y poblamiento romanos en el territorio del area Metropolitana de Barcelona, Barcelona: Comisión de Urbanismo B65. GORGES, J.G. (1979). Les Villas hispano-romaines. Inventaire et problematique archeologiques. Publications du Centre Pierre Paris, n. 4. París.			
Autor fitxa:	Tríade scp	Data reg.:	14/06/2005	Data mod.:

Mapa:

Fotografia 2:

Fotografia:

Fotografia 3:

Catàleg de Patrimoni

OLÈRDOLA

Codi: 1.4

Núm. Fitxa: 68

Àmbit: Patrimoni immoble

Denominació: **BALMA DELS MASETS**

Ubicació: Prop del llit del torrent de les Jonqueres a Viladellops. A uns 275 m del nucli de "l'Altrabanda"

Lloc/adreça:

UTM x: 394210

y: 4573409

Altitud: 160 m

Accés: difícil

Núm negatiu:

Titularitat: privada

Propietari:

Tipologia: Jaciment

Ús actual: Terreny erm

Descripció: Es tracta d'una cavitat alta i poc profunda, envoltada de bosc i en l'actualitat pràcticament esgotada arqueològicament. L'entrada s'obre a sud; fa uns 4 m d'alçada i 5,20 m de profunditat (al fons el substrat calcari forma una mena de brancal) i 4 m d'amplada en la boca. Aflora el substrat rocós pel sòl i la part frontal de la cavitat. L'excavació del poc presentava per part dels membres del grup d'investigacions arqueològiques de l'Agrupació excursionista Talaia l'any 1973, va donar com a resultat la recuperació de: ascles i fragments de sílex sense retocar; un gratador de sílex, de mida petita; fragments informes de ceràmica comuna ibèrica, a torn; 1 moneda de coure amb la llegenda: Barcino Civitas 1612. Es tracta d'una cavitat utilitzada molt esporàdicament com a refugi i que ha deixat un registre arqueològic prou escadusser.

**Determinacions
normatives i
categories de
protecció:**

SÒL NO URBANITZABLE. SÒL FORESTAL DE REFORESTACIÓ (CLAU 25 b).

Aquest jaciment arqueològic es troba documentat a la Carta arqueològica elaborada pel Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya. Cal remetre's al Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC, 3594, de 13-03-2002) per tot allò que es refereixi a la seva conservació i protecció. Cal considerar també que la llei Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11-10-1993) defineix una figura legal per tal de protegir els jaciments arqueològics:

Article 49 Espais de protecció arqueològica

-1 Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

-2 Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

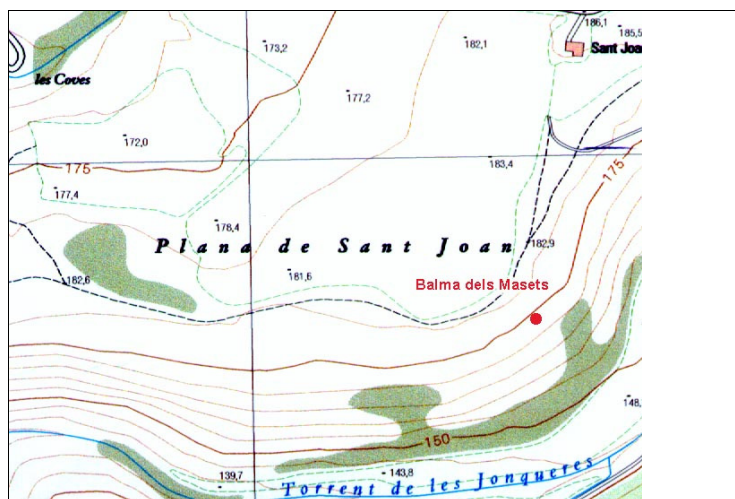
Fitxa 68

-3 Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Cal considerar que l'àrea de protecció urbanística de les restes arqueològiques pot ser definida per una línia semblant a la distància de 10 m del bé objecte de protecció en els cas dels jaciments arqueològics perfectament delimitats, es a dir, dels que es coneix l'extensió. És insuficient en aquells dels quals només es coneixen evidències puntuals. En aquest darrer cas i mentre no es realitzi la delimitació corresponent, l'àrea de protecció urbanística hauria de ser la mateixa que l'àrea d'influència (300 metres).

Estat conservació:	regular	Referència cartogràfica: mapa topogràfic de Catalunya 1:5000. Viladellops 447-7-2 (279-130). Institut Cartogràfic de Catalunya. Tercera edició: març 2000.	legal	Catàleg
Nº Inventari Generalitat: Carta arqueològica, 6				
Autor:		Any:		Segle:
				Estil, època: Epipaleolític? Neolític? Ibèric
Fitxes associades:				
Inf. històrica:				
Bibliografia:	VIRELLA, X. (1973). Prospeccions al fondal de Viladellops. Agrupació Excursionista Talaia. Vilanova i la Geltrú. VIRELLA, X. (1974). Resum d'un any d'activitat del grup d'investigacions arqueològiques Talaia. Villanueva y la Geltrú (semanario de información local).			
Autor fitxa:	Triade scp	Data reg.:	14/06/2005	Data mod.:

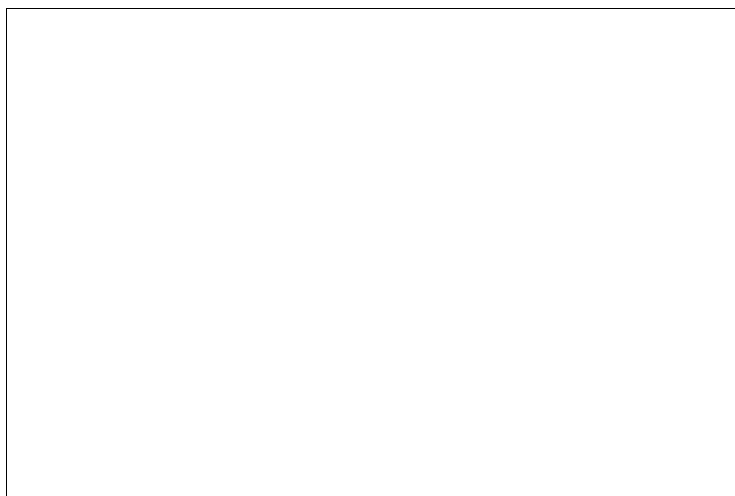
Mapa:

Fotografia:

Fotografia 2:

Fotografia 3:

